

3rd March 1964]

[Sri R. Venkataraman]

extensions at Basin Bridge Thermal station have also been taken up. In the result, it has become necessary to slow down some of the Rural Extension Works due to paucity of funds. Consequently, some employees have been retrenched as a temporary measure as indicated below :

(i) Vellore Electricity System.—180 workers were retrenched due to closure of three subdivisions.

(ii) Tiruchirappalli Electricity System.—89 workers from Operation Subordinate Service and Work Charged Establishment and 1,700 temporary casual labourers have been retrenched as a temporary measure.

(iii) Madurai Electricity System.—600 temporary casual labourers have been retrenched.

Reports from Mettur and Tirunelveli Electricity Systems and Kundah, Pegumbahallah and Kodayar circles are awaited. There has been no retrenchment of workers in other systems or circles.

The Madras State Electricity Board Employees' Union has made a representation to the State Electricity Board and the Government against the retrenchment of workers in the Electricity Systems. The State Electricity Board has issued instructions to all the Electricity Systems to the effect that retrenched workers who are eligible for leave should be granted leave and that they should be gradually re-employed in the order of their seniority when the deferred works are taken up again after April 1964. Instructions have, however, been issued that no avoidable hardship should be caused and before discharging workers, it is also being examined whether such surplus workers could be absorbed elsewhere. It is hoped that the retrenched workers will be taken back before long.

### III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1964-65—cont.

MR. SPEAKER: Now the hon. member Sri K. S. Mani, will speak on the budget.

\* திரு. கோ. சி. மணி : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்து, அதன் மீது விவாதங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த நேரத்தில், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிதி அமைச்சராகவும் கல்வி அமைச்சராகவும் மட்டும் இருந்தார். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கிற நேரத்தில், கல்வி அமைச்சராகவும் நிதி அமைச்சராகவும் முதல் அமைச்சராகவும் நல்ல உயர் பதவியிலே அவர்கள் இன்றையதினம் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவருடைய தாம் உயர்ந்திருக்கிற அளவுக்கு, அவருடைய பதவி உயர்ந்திருக்கிற அளவுக்கு அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையினுடைய தரமும், பொது மக்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நலனும் அதிலே காணப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[3rd March 1964]

அதே நேரத்தில் இந்த பட்ஜெட்டில் துண்டு விழுகிற தொகையைச் சரிக்கட்டுவதற்காக நூலுக்கும், பஞ்சுக்கும் 1 சதவிகிதம் விற்பனை வரியில் கூட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி 1 சதவிகிதம் வரியைக் கூட்டுவதனால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஆண்டில் பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டாலும் வழக்கமாக யார் யாருக்கு அல்லல் ஏற்படுமோ அவர்களுக்கு இந்த ஆண்டும் ஏற்படத் தவறவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், நெசவாளர்கள், கடைநிலை ஊழியர்கள் ஆகியோர் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் தங்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் கிடைக்காதா என்று எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்களோ அவ்வளவுக்கு எமாற்றமும், அதிருப்தியும் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய நம்பிக்கையைக் குலைத்து, அவர்களுக்கு எமாற்றத்தையும், மனக் கொந்தளிப்பையும் ஏற்படுத்துகிற வகையில்தான் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது.

இன்றையதினம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற நூல்களின் விலை எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியும். 1962 முதல், 1964 வரையில் நூல் விலையை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது விலையேற்றம் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். நூரும் நம்பர் நூல் பத்து ராத்தல் கொண்ட பெட்டி 1962 ஏப்ரலில் 85 ரூபாய் விற்பனை என்றால் 1964-இல் பத்து ராத்தல் கொண்ட நூரும் நம்பர் பெட்டியின் மில் விலை 103 ரூபாய். இந்த விலைக்கும் கூட எல்லோருக்கும் தாராளமாகக் கிடைப்பது இல்லை. இந்த விலையைவிட ஒரு 20 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்தால்தான் கிடைக்கும். ஆகவே இந்த இருபது ரூபாயையும் சேர்த்துக் கொண்டால் நூரும் நம்பர் நூல் பத்து ராத்தல் கொண்ட பெட்டியின் விலை 124 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. 1962-ல் 85 ரூபாய், அதுவே 1964-இல் 124 ரூபாய் என்றால் எவ்வளவு அதிகமாக விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அதே நேரத்தில் இப்போது இன்னும் 1 சதவிகிதமாவது வரியை நாம் கூட்டுகிறோம். மத்திய அரசாங்க பட்ஜெட்டிலும் நைஸ் நூலுக்கு என்று வரியை உயர்த்துகிறார்கள். இப்படி இரு முனையிலும் வரி விதிக்கப்படுவதன் காரணம் நூலின் விலை எவ்வளவு உயரக்கூடும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் அங்கத்தினர் எழைகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னார். எத்தனை எழைகள் நூரும் நம்பர் கட்டுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி: எழைகள் என்றால் நைஸ் உடை அணியவே கூடாது, அணிய விரும்பக்கூடாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். நைஸ் நூலின்



3rd March 1964]

[திரு. கோ. சி. மணி]

விலை மட்டும் இன்றையதினம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. எண்பதாம் நம்பர் தூலை எடுத்துக் கொண்டாலும் 1962-இல் பத்து ராத்தல் கொண்ட பெட்டி 65 ரூபாய் விற்பது என்றால் அதே தூல் 64-இல் மில் விலை 73 ரூபாயாகவும், வெளியில் சேர்த்துக்கொடுக்கக்கூடிய விலையோடு 93 ரூபாயாகவும் விற்கிறது. அறுபதாம் நம்பர் தூல் 1962-இல் 49 ரூபாய் விற்பது என்றால் 1964-இல் 52 ரூபாயாகவும், வெளியில் இருப்பது ரூபாய் கூட்டி 72 ரூபாயாகவும் விற்பதுக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படி நூறாம் நம்பர் தூல் மட்டும் விலை உயரவில்லை. நாற்பதாம் நம்பர் தூல், இருபதாம் நம்பர் தூல் ஆகிய எல்லாமே விலை ஏறியிருக்கிறது. இருபதாம் நம்பர் தூலின் விலையேற்றம் பற்றிய புள்ளிவிவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லாததால் குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே நிச்சயமாக இந்த விலையேற்றம் நம்நாட்டு ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கும் என்பதோடு கூட நெசவாளர் பெரு மக்களையும் பாதிக்கிறது. அதே நேரத்தில் நெசவாளர்கள் ஏற்கனவே வாங்கியிருக்கிற கடனையும் கூடத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது பற்றி கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்கு இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் என் தொகுதியிலிருந்து தந்தியும் கூட வந்திருக்கும். அரசாங்கம் இவர்களுக்கு எந்த வகையில் பரிசாரம் அளிக்க இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

இதேபோல விவசாயப் பெருங்குடி மக்களது நிலையை எடுத்துக் கொண்டாலும் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம். ஆனால் அந்த மக்கள் பலவகையில் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதைச் சிந்திப்பது இல்லை. உணவு உற்பத்தி பெருகி வருகிறது என்று நம்முடைய புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துக் காட்டினாலும்கூட உண்மையில் ஒரு டன்னாவது உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்று சொல்ல முடியும். உணவு உற்பத்தியில் நாம் 1965-க்குள் 17 லட்சம் டன் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறோம். 65 முடிவிற்குள் 70 லட்சம் டன் நாம் உணவு உற்பத்தியை எதிர்பார்க்கிறோம். இதன் விளைவாக விலைவாசிகள் இறங்கும், தன் நிறைவு ஏற்படும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணலாம். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் முதலில் 38 லட்சம் டன்கை இருந்தது. அடுத்து 44 லட்சமாக உயர்ந்தது. பிறகு ஒன்பது லட்சம் அதிகரித்தது. பிறகு 53 லட்சமாயிற்று. மூன்றாவது திட்ட இறுதியில் 70 லட்சம் டன்னை நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் நிச்சயமாக நான் சொல்கிறேன். நான் உயிரோடு இருந்தால் நானும் பார்ப்பேன். அமைச்சர்களும் பார்க்கலாம். இந்த லட்சிய அளவை நம்மால் மூன்றாவது திட்ட இறுதியில் பெற முடியாது, இதே ரீதியில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களது நிலை நீடிக்கலாமா?

சென்ற ஆண்டு கூட குறுவை நட்டவுடன் இந்த வருஷம் சரியாக மகசூல் கிடைக்கும் என்று அமைச்சர்கள் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் விடுத்தார்கள். அறுவடை செய்கிறபோது ஒரு

[திரு. கோ. சி. மணி]

[3rd March 1964]

ஏக்கருக்கு 35 கலம் எதிர்பார்த்தவர்கள் 12 கலம் தான் அறுவடை செய்தார்கள். இதே நிலைதான் ஆண்டுதோறும் ஏற்படுகிறது. இந்த ஆண்டு போட்டதைவிட இனிமேல் செயற்கை உரங்கள் போட முடியாது, இயற்கை உரங்களும் போட முடியாது. இனிமேல் புதியதாகத்தான் உரம் கண்டுபிடித்தாகவேண்டும். அப்படி இருந்தும் இந்த சம்பா அறுவடையில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு காணவில்லை. ஆகவே விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தவிர்க்க வழி ஏற்படும் என்று தோன்றவில்லை.

விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் என்ன என்பதுபற்றி ஏற்கனவே இருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒருவிதமாக விளக்கம் கூறினார்கள். இப்போதுள்ள முதல் அமைச்சர் ஒருவிதமாகக் கூறுகிறார்கள். ஏற்கனவே இருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பொது மேடைகளிலேயே “விலைவாசிகள் ஏறாமல் என்ன செய்யும்? இப்படி ஏறியிருப்பதற்குக் காரணம் மக்களிடத்தில் வாங்கும் சக்தி அதிகரித்து இருப்பதுதான்” என்று சொன்னார்கள். (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதை நான் இப்போதும் மறுக்கவில்லை) இப்போது நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் “உருக்கு ஆலைகளிலும், கனரக மின்சாரத் தொழில்களிலும் போடப்படும் திரண்ட முதலீடுகள் குறுகிய கால எல்லைக்குள் பயன் தருவதில்லை. ஆனால் நம்முடைய நீண்ட கால வளர்ச்சிக்கு அவை இன்றியமையாதவை. இத்திட்டங்கள் உருவாகிக்கொண்டிருக்கும்போது அவற்றிற்காகச் செலவாகும் தொகையெல்லாம் பலர் கையிலும் வருவாயாக மாறி ஏற்கனவேயுள்ள உபயோகச் சாதனங்களுக்குப் போட்டியிடுவதால் விலை வாசிகள் ஏறுகின்றன” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

9-30  
a.m.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்தப் புத்தகத்திலேயே வேறு ஒரு பக்கத்தில் நான் சொல்லக்கூடிய பரிகாரமும் இருக்கிறது.

திரு. கோ. சி. மணி : இருக்கிறது. அரிசி விலை ஏறி இருப்பதற்குக் காரணம் நெல்லூர் அரிசி வராமையேதான் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நெல்லூர் அரிசி வராததற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். இந்த நிதி நிலை அறிக்கை சென்ற ஆண்டை விடப் பக்கத்தில் மட்டும் குறைவானது அல்ல; மிகவும் ஜாக்கிரதையாக விஷயத்தையும் குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். விலைவாசி ஏறியிருக்கிற அதே சமயத்தில் வருமானத்தில் ஏற்றம் இல்லாதவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையில் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைக் கடைநிலை ஊழியர்கள் பல நேரத்தில் எடுத்துக் காட்டி வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு எப்போது நிவாரணம் அளிப்பது? அடுத்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை வருவதற்கும் முன்பா, பின்னரா? அது பற்றித் தெளிவான விவரம் இந்த அறிக்கையிலே இல்லை. நெசவாளர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் அடிக்கடி பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் வழக்கம் போல்



3rd March 1964]

[திரு. கோ. சி. மணி]

பேசுகிற முறையிலேதான் பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். நாம் தெளிவான, திட்டவட்டமான ஒரு விளக்கத்தை எதிர் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். அது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலும் இல்லை; இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலும் இல்லை; மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலும் நிச்சயமாக இருக்கப் போவதில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை இந்த ஆண்டு கணிசமான அளவிற்கு விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாங்கிய கடனை விவசாயிகள் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கும் வரியை அமைச்சரவை நன்கு அறியும். சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னால் நீர்வரி, நிலவரி உயர்வு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி ஒரு ரூபாய்க்கு ஏறத்தாழ 45 புதுக் காசுகளை வரியாகக் கட்ட வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அதுவும் இரண்டு பசலிக்கும் சேர்த்து ஒரே பசலியிலே வரியை வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி 10 ரூபாய் வரி என்றால் 19 ரூபாய் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தைப் பற்றித் தெரிவிக்க எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு தூதுகோஷ்டி வந்து அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்தார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் கவனிப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். கவனித்து வரி வஜா செய்ய வேண்டுகிறேன். ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டில் அது பற்றி சூசக மாகக்கூட அமைச்சர் அவர்கள் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையை நாங்கள் வரவேற்பதற்கில்லை; மாறாக இதிலே எந்த விதமான புனிதத் தன்மையும் இல்லை; இதிலே மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு எந்தவிதமான பரிசாரமும் இல்லாத காரணத்தால் இந்த பட்ஜெட் மக்களுக்குத் தேவையில்லாத பட்ஜெட், மக்கள் நல் வாழ்க்கைக்கு வழி காட்டாத பட்ஜெட்; இதனாலே மக்களுக்குச் சிறிதளவுகூட, கடுகளவுகூட நன்மை ஏற்படாது என்ற காரணத்தால் இதைக் கண்டித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. ரா. சுப்பிரமணியம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் 1964-65-ம் ஆண்டு வரவு-செலத் திட்டத்தை ஆதரித்து நான் ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் கோ. சி. மணி அவர்கள், தஞ்சை ஜில்லாவில் இருந்து வந்தவர்கள், 'அமைச்சர் அவர்கள் வழக்கமான முறையிலேயே இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள்' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நண்பர் அவர்கள் பேசும்போதும் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர்களும் வழக்கமாக என்ன பேசுவார்களோ அதைத்தான் பேசினார்கள். முதலில் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளைப் பற்றி மிகவும் வருத்தப்படுவது போல் பேசினிட்டு கடைசியில் அவருடைய கட்சிக் கொள்கைக்குப் போய் 'விலைவாசி ஏற்றம்' என்று பேசத் தொடங்கிவிட்டார். ஒரு பக்கத்தில் நெல் விளைச்சல் குறைந்து விட்டது என்று சொல்கிறார்; இன்னொரு பக்கத்தில் விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்கிறார். இதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [3rd March 1964]

நம்முடைய குறிக்கோள், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 70 லட்சம் டன் உற்பத்தி காட்ட வேண்டுமென்பது. 17 லட்சம் டன் அதிகமாக உணவு உற்பத்தியை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் பெருக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். இந்த மூன்று ஆண்டுகளிலேயே 8 லட்சம் வரை உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். மற்றக் காரணங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், இது குறைந்த அளவு என்று சொல்ல முடியாது. பருவக் கோளாறு காரணமாகவே கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக விளைச்சல் குறைந்திருக்கிறது. இந்த வருஷம் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை—என்னுடைய எஸ்டிமேட் கன்சர்வேட்டிவ் எஸ்டிமேட்—விளைச்சல் எதிர்பார்த்ததை விட 40 சதவீதம் குறைந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் பருவக் கோளாறு தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் 'ரசாயன உரத்தை இப்போது குடியானவர்கள் முனைந்து போடமாட்டேன்' என்று சொல்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். உண்மையிலேயே குடியானவர்கள் ரசாயன உரத்தை அதிகமாக வாங்கிப் போடத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால் தக்க தருணத்தில் இந்த உரம் கிடைப்பதில்லை என்பதுதான். கதிர்வரக்கூடிய சமயத்தில் உரம் போடவேண்டும். அந்தச் சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு உரம் போதுமான அளவு கிடைப்பதேயில்லை. இரண்டு மூட்டை சல்பேட் உரம் எனக்கே கிடைக்காமல் நான் அவஸ்தைப்பட்டேன். ஆகவே, குடியானவர்களுக்குத் தக்க தருணத்தில் உரம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்கு சிந்திரி உரத்தைப் போட்டுப் பழக்கமாகப் போய் விட்டது. தற்பொழுது வேறுவித சல்பேட்டை கொடுக்கிறார்கள். அதைப் போட்டால் திப்பி திப்பியாகப் போகிறது. குடியானவர்களுக்கு அதன் மேல் நம்பிக்கை இல்லை. இந்த மாதிரியான கஷ்டங்களை விவசாயிகள் அனுபவிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் விளைச்சல் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த நேரத்தில் ஒரு ரூபாய்க்குப் பதிலாக ஒரு ரூபாய் 90 பைசா வரி வாங்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு சில இடங்களில் குறிப்பாக பாபநாசம் தாலுகாவில் மெலட்டூர் கிராமத்திலும், மற்ற சில கிராமங்களிலும் ஏக்கருக்கு ஐந்து மூட்டை, ஆறு மூட்டை நெல்தான் வந்திருக்கிறது. இந்த மாதிரியான இடங்களில் 'டாக்ஸ் ரெயிஷன்' கொடுத்தால் நல்லது. மற்ற ஜில்லா பூராவுக்கும் இரண்டு வருஷத்திற்கு வசூல் செய்வதை ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டும் வசூலித்துக் கொண்டு மீதியை அடுத்த ஆண்டாவது வசூலிக்கும் படி உத்தரவிட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன், தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் எப்போதும் பேசப்பட்டு வருவது பாசன வடிகால் திட்டம். அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கனம் ரெளன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இதற்காக 14 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு பெரிய திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இந்தத்



3rd March 1964] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

திட்டத்தை இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையும் தாண்டி அனுப்பி விட வேண்டாம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ட்ரெய்னேஜ் ஸ்கீமை சீக்கிரத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட இறுதிக்குள்ளாகவே கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரை அதிலுள்ள வருமானம் குறைச்சலாகயிருந்தாலும் விவசாயச் செலவு அதிகமாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவோ விவசாய இயந்திரங்களை எல்லாம் இப்போது கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஐந்து அல்லது பத்து எக்கருக்கு உபயோகிக்கக் கூடிய விதத்தில் ஸ்மால் ட்ராக்டர்களை உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படிச் செய்தால் அது மிகவும் பயன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இத்துறையிலும் சர்க்கார் போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, விலைவாசி ஏற்றம் பற்றி எல்லாம் கூறப்பட்டது. சாதாரணமாக திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதினால் தான் இந்தப் பணப் புழக்கம் ஏற்படுகிறது. அப்படி பணம் புழக்கம் ஏற்படும்போது, அப்படி ஏற்படக்கூடியவர்கள், அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அம்மாதிரி பணப் புழக்கம் இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் சிற்சில இடங்களில்தான் பணப்புழக்கம் ஏற்படுகிறது. எங்கெங்கு திட்ட வேலைகளை ஆரம்பித்து பெரும் அளவில் செய்கிறார்களோ அங்குதான் பணப்புழக்கம் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. ஆகவே விலையை உயர்த்துகிறார்கள். அதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள், கிராமங்களில் உள்ள பண வருவாய் அதிகம் இல்லாத மக்கள்தான். அவர்கள் தான் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இன்று 291 கோடி ரூபாயில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை தயாரித்திருக்கிறோம். அது 325 கோடி ரூபாய் அளவில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு சோஸலட்டிகள் மூலமும், கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம் மூலமும் வாக் கூடிய பணம்தான் கிராமப்புறங்களுக்கு வந்து சேருகிறது. அதற்கு 25 கோடி ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் 12 கோடி ரூபாய் ஆபீசர்களின் சம்பளம் போன்றவற்றிற்காக போய் விடுகிறது. பாக்கியுள்ள பணம்தான் வந்து சேருகிறது மக்களுக்கு. ஆக பணப்புழக்கம் ஏற்படுவதின் காரணமாக விலைவாசிகள் ஏறி அதன் காரணமாக பண வருவாய் இல்லாத கிராமங்களில் உள்ள ஏழை மக்கள் கஷ்டப் படக் கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு ஏதாவது பரிசாரம் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு லட்சம் டன் அரிசியை இந்த ஆண்டு வாங்க வேண்டுமென்று அவர்கள் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை 10,000 டன்தான் வந்திருக்கிறது. பாக்கி 90,000 டன் அரிசி வாங்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இப்போது கொடுத்து வாங்கக் கூடியது மணங்குக்கு 17 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறது. ஒரு லட்சம் டன் தேவை என்றால் 14 லட்சம் மூட்டை அரிசி வேண்டும். அல்லது 27 லட்சம் மூட்டை நெல் வேண்டும். இந்த 27 லட்சம் மூட்டை நெல்லை மூன்று ரூபாய்

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [3rd March 1964]

அதிகமாகக் கொடுத்து அதாவது 20 ரூபாய் என்று சப்ஸிடைஸ் செய்து வாங்கினால் இந்த ஒரு லட்சம் டன்னை சீக்கிரத்தில் வாங்க முடியும். அதற்காக செலவு செய்யக் கூடியது 80 லட்சம் ரூபாய் தான். சர்க்கார் நஷ்டமடைய விரும்பவில்லை என்றால் அந்த அளவிற்கு விலையை நிர்ணயம் செய்து விற்குதல் போதும். இதனால் மற்றவர்களுக்கு கஷ்டம் வந்து விடுகிறது என்று சொல்ல முடியாது. இதனால் பலன் அடைவது யார்? கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் அல்ல. இதை பணப்புழக்கம் உள்ள, வருவாய் உள்ள இடங்களில் தான் விற்கிறார்கள். ஆகவே மூட்டை ஒன்றுக்கு மூன்று ரூபாய் அதிகமாக வைத்து விற்பதினால் எந்தவிதமான பாதகமும் யாருக்கும் ஏற்பட்டு விடாது. ஆகவே இதையும் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொள்முதல் விஷயத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் 20 சதவீதம் என்றும் பாக்கி ஜில்லாக்களில் 15 சதவீதம் என்றும் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம் என்று தெரியவில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகமாக விளைச்சல் இருக்கிறது, ஆகவே அங்கு 20 சதவீதம் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றிருப்பது சரியல்ல. தஞ்சை ஜில்லாவில் கொள்முதல் செய்யவதை மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு போக விடாமல் வியாபாரிகள் தடங்கல் போட்டு நெல்லை கொள்முதல் செய்து தாங்கள் அதிக விலைக்கு விற்கலாம் என்ற முயற்சி நடக்கிறது. இது அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இம்மாதிரியான கஷ்டங்கள் போக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்க ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு குடும்பப் பென்ஷன் போன்றவை கொடுத்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு நாம் பஞ்சப் படியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டியது நியாயமானதே. ஆகவே அரசாங்கம் இதுபற்றி தீர ஆலோசித்து அவர்களுக்கு ஏதாவது வழிவகை செய்து பஞ்சப்படியை உயர்த்துவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதிவரை இலவசக் கல்வி வழங்க திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் வரவேற்க வேண்டியதே. சமூகத்தில் உள்ள 83 சதவீதம் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்கனவே இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே பாக்கியுள்ளவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி புகட்டுவதில் எவ்விதக் கஷ்டமும் ஏற்படாது. அதை உத்தேசித்துத் தான் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க தயாராய் வந்திருக்கிறோம். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் எம்ப்ளாயீஸும் இதில் வருகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாவிதச் சலுகைகளையும் பெற்றுக்கொண்டு அங்கு அதிகச் சம்பளமும் வாங்குகிறார்கள். அதே சமயத்தில் நம் ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் எம்ப்ளாயீஸ் அதே சலுகையைப் பெற்று குறைந்த சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேண்டுமானால் டெல்லி செகரட்டேரியேடில் உட்கார்ந்து கொண்டு அதிகச் சம்பளம் வாங்கினால் வயிற் றெறிச்சல் இருக்காது. இங்கு பக்கத்தில் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து



3rd March 1964] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

கொண்டு அவர்கள் எல்லாச் சலுகைகளையும் பெற்று இவர்கள் மட்டும் அச்சலுகைகளை பெறாது போகும்போது உண்மையிலேயே அவர்கள் மனம் சங்கடமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இது குறித்து சர்க்கார் தீர ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வரும்போது அதற்கு ஏதாவது முட்டுக்கட்டை வரத்தான் செய்கிறது. Fee levying Schools -ல்தான் கல்வித்தரம் நன்றாகயிருக்கிறது என்கிறார்கள் ஒரு கோஷ்டியினர். ஜனநாயக சோஷியலிஸத்தை அமைக்க வேண்டும் என்பது நம் திட்டம். அப்படியிருக்க சிலர் நல்ல அறிவு பெறும் மற்றவர்கள் தாழ்ந்த அறிவும் பெறும் விதத்தில் கல்வியைக் கொடுக்கமுடியாது. ஆகவே \$100 ரூபாய் டீயூ என்கிறார்கள்தான் நல்ல தரம் இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்வதற்கில்லை. முன்பு சில எலிமென்டரி ஸ்கூல்களுக்கு, வேண்டுமென்றால் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், ஆனால் கிறூன்ட் கொடுக்க முடியாது, ரிக்கக்ளரிஷன் கொடுக்கிறோம் என்று முன்பு சொல்லியிருப்பதால் இப்போது அதனால் நன்மை பெறலாம் என்று சிலர் வருகிறார்கள். எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் ஒரேவிதமான கல்வித்தரம் இருக்கவேண்டும். பண வசதியுள்ள பிள்ளைகளுக்கு நல்ல கல்வித்தரம், பண வசதியற்ற பிள்ளைகளுக்கு நல்ல தரம் அல்லாதவிதத்தில் கல்வி என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் ஜனநாயக சோஷியலிஸத்திற்கே அர்த்தம் இல்லை. எல்லாவிடங்களிலும் கல்வித்தரம் உயர்ந்திருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இந்தியைப்பற்றி நேற்றெல்லாம் பேசினார்கள். நானும் என் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தியைப் பொறுத்து, திரு. வீரபாகு அவர்கள் பேசியபோது இந்தியா விலுள்ள எல்லா ராஜ்யங்கள் பற்றியும் சொன்னார்கள். நான் மற்ற ராஜ்யங்களை விட்டுவிடுகிறேன். தென் இந்திய ராஜ்யங்களில் மற்ற மூன்று ராஜ்யங்களிலும் இந்தியைக் கட்டாயமாக வைத்திருக்கிறார்கள். இங்குதான் ஏதேனானே என்று ஹிந்தி அல்லது வேறொரு இந்திய மொழி என்று வைத்திருக்கிறோம். இப்படியிருந்தும் இங்கு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம். எவ்வளவு மாதங்களுக்கு என்றால் ஒரு வருடச் சொச்சத்திற்கு இந்தப் போராட்டம். எந்தெந்த தேர்தல்களை மனதில் வைத்திருக்கிறார்களோ, தெரியாது. இப்படியிருக்கிறது இந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம். நான் கூற விரும்புவது என்னவெனில் இந்தி விஷயத்திலும் நாம் வருங்கால சந்ததிகளுக்கு ஒரு நன்மை செய்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். மற்ற ராஜ்யங்களில் எல்லாம் கண்டிப்பாக அமல் நடத்தும்போது நம் ராஜ்யத்தில் மட்டும் இஷ்ட பாடமாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்திக்கு என் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. முன்னால் இருந்த சட்டப்படி பார்த்தால் 1965-க்கு அப்புறம் இந்தி மட்டும்தான் இருக்கும். சட்டம் திருத்தப்படாவிட்டால் இந்தி மட்டும்தான் இருந்திருக்கும். இப்போது ஆங்கிலமும் சேர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே அகிலத் தப்பு ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் இவர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதற்கு செவி சாய்க்க வேண்டாம் (மணி அடிக்கப்பட்டது). அவர்கள் சொல்வது, நாங்கள் எல்லாம்

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

[3rd March 1964]

மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்று. நாங்களும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் தான். நாங்களும் மக்கள் வோட் போட்டுத்தான் வந்திருக்கிறோம். வேறு யார் வோட் போட்டார்கள்? ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை எல்லாம் அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* SRI A. KUNJAN NADAR : Mr. Speaker, Sir, while dealing with the Budget, I wish to bring certain general facts to the notice of the House. If I happen to make any adverse observations against this Government, that should not be taken to mean that this Government is the worst Government possible. We, in Kanyakumari district, had the good fortune or misfortune to experience and taste other Governments also. We had the P.S.P. Government, we had the Communist Government—Poor men's Government. Without any hesitation, I can say that the Congress Government, in spite of all its weaknesses, is by far the best Government among these. Sir, I welcome the Budget. I welcome it not because, there are so many good features in it. I welcome it because there is no much of the tax burdens that everybody expected.

Regarding other things, I am sure, that small adjustments here and there is not going to help matters. In spite of our spending crores of rupees for our plan projects and all that, the rich is becoming richer and poor is becoming poorer. We heard so much about the City election. What does it indicate? Not because that D.M.K. people exhibited 'Chinnasami' photo. The Congress party also exhibited bigger man's photos, the photos of Mahatma Gandhi and Pandit Jawaharlal Nehru. It is not because that people exercised false vote. The result would show that low class and lower middle-class people voted against the Government and the upper-middle class and the upper class people voted for the Government. It shows that lower class, working class are not satisfied with the Government. Because, their standard of living has not risen. There is a rise in National income. But there is also leaping rise in the prices. The progress is not in the forward direction, but in the reverse direction. Regarding this price spiral, the usual excuse is for developing economy rise in prices is inevitable. It is a lame excuse. I am not an economist, but I have consulted economists, it is a lame excuse. The prices can and should be controlled.

I fully agree that the dearness allowance of N.G.Os. must be raised. The Government is the biggest employer in the State and as such apart from all other things, Government has got the foremost duty to look after their welfare. However, it is not going to solve the problem. After another six months, the same problem will arise. Going on raising the dearness allowance is not going to solve the problem, but it would only create problems. The only solution is stabilisation of prices. For that, there are three ways open, i.e., (1) intensive and extensive production, (2) economic farming and (3) subsidised distribution of



3rd March 1964] [Sri A. Kunjan Nadar]

essential articles. As a temporary measure, I would suggest that at least rice must be distributed at a subsidised basis. That too is not a permanent solution. No Government can stand the strain of subsidised distribution for ever. Economic farming is only a distant goal with us. The permanent solution would be intensive and excessive production. But, Sir, can we solve that problem while we produce more and more mouths? We produce mouths simultaneously. When we produce one measure of rice, we produce also mouths to consume four measures of rice. We talk of Family Planning. We have got State Level Committees, District Level Committees, Panchayat Level Committees and so on. The members of these Committees themselves break the record (Laughter). Unless, we stabilise this population increase, we will not be able to solve the problem. This sort of family planning will not help us. I would suggest a sort of compulsory Family Planning. There must be a ceiling of three or even four children. After that they must compulsorily go to the hospital and they should have the necessary thing. Some may say it is against the religious sentiments and all that. If they do not abide by this restriction they must be sent to the jail. Going to jail is not against religion or religious sentiment. It is a preventive action, an action for good behaviour. This is the only solution to solve all these difficulties.

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** I would like to know from the hon. Member whether the counterpart should also be sent to the jail.

**SRI A. KUNJAN NADAR:** They should be put in separate jails. (Laughter).

Regarding the low paid officers, I would like to say a few words. We are experimenting with a gigantic scheme to build up a huge nation. For that, we want the willing co-operation of these people. They must feel the social responsibility in implementing the schemes and do everything before them. They must have a feeling that they are participating in this huge effort. For that, their service conditions must be improved very much. They cannot do these things with a hungry stomach.

With regard to Kanyakumari district, I have got the very same standing complaint about 'integration'. Sir, some integration is done, but they have created more problems. In many cases, integration is not done. I do not know what these Officers with fat salaries are doing. They come there like Princes and Maharajas along with their personal staff. Along with the tour programme, they send a long list of rich Menu, which ranges from chicken soup to orange juice. They are satisfied with the meagre food, which they get from their tyrant wife at home. The first thing they should be told is that they are the servants of the people and not the masters. They must be told that the East India Company has left long ago and the Britishers also have left. People's Government is functioning. They must realise this. They must

[Sri A. Kunjan Nadar] [3rd March 1964]

10-00  
a.m.

feel that they are richly paid for every little thing they do. They are the servants of the people and not the masters. Something is wrong somewhere. Either the Ministers are not able to control them or they control the Ministers. I do not know. It is 8 years since the Travancore-Cochin State merged with the Madras State but not a single individual there has got his pension. Sir, you know a pensioner has got a very heavy family liability. He will have two marriageable daughters and three sons studying in colleges. If he does not get his pension, you know the difficulty in which he would be put to.

Regarding the Education Department, that is the worst affected Department, no justice is done. Headmasters of lower primary schools of 25 years to 30 years' standing have been reverted. We all protested but in vain. All the M.L.As. of the district signed a memorandum, went on deputation and presented it but no action has been taken. Then the Headmasters had to resort to a Court of Law through a writ petition. The Court ordered that they should be restored to their original places and that the Director had no business to revert them. At once those Headmasters who filed the writs alone have been reinstated. But there are a lot of headmasters who have not been reinstated. The officers of the Department say: 'Let them go to the court and we are not going to reinstate them'. Sir, the greatest virtue in a democracy is the rule of law. If the Government have no respect for law and no respect for judiciary, it is no wonder that ordinary people have no respect for the Government. I brought this matter to the notice of the Hon. the Chief Minister who is also the Education Minister when he came there last and he said that he would take the necessary steps. I would appeal to him once again to reinstate them as early as possible.

Then, the allotted graduate-teachers of Kanyakumari district are getting Rs. 63 less than their juniors. Their juniors are getting Rs. 63 more than their seniors. That discrimination also must be removed.

Then, regarding the Contributory Provident Fund-Pension Scheme, it has been in force since 1958 in other districts but in the Kanyakumari district it has been given effect to only from 1962. I request the Government to give retrospective effect to it from 1958 onwards.

(The time bell was rung.)

Sir, one minute more.

With regard to industries, the most acute problem in the Kanyakumari district is the educated unemployment problem. No industry whatsoever has been set up there. In every house there is a graduate or an S.S.I.C. holder. We do not know what to do with them. In the last 8 years no industry has been established there. Now in the Budget under "Industries", we are given



3rd March 1964] [Sri A. Kunjan Nadar]

an ultra modern industry in the form of a school at Nagercoil for teaching people how to repair temple cars. Such a big and modern industry has come to us.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, two textile mills have been allotted to the Kanyakumari district—one co-operative and another private. If the hon. Member does not know it, I am sorry for it.

SRI A. KUNJAN NADAR : I do know the history of it also. I am coming to that. We wanted to establish a co-operative mill. We collected money from the poor people saying "Kalkulam and Vilavancode taluks are the poorest taluks. We are going to bring a mill for you. Please pay money. We will establish a mill in Vilavancode taluk". People gave land also. But when the time came, it came this side of the Kanyakumari district bordering Tirunelveli district. It is as good as establishing a mill in the Tirunelveli district. This is due to political reasons. There is scope for the establishment of a rubber factory, cement factory, sugar factory, starch factory, etc. My constituency Kulasekharam, is the richest rubber-producing belt not only in India but also in the world. There is scope for a rubber factory. There is scope for cement factory. There is scope . . . .

(The time bell was rung.)

\* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு வரவு-செலவு அறிக்கையின் பேரில் எனக்குத் தெரிந்த சில யோசனைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 10-10<sup>a</sup>

விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த உற்பத்தி பெருகவேண்டும். அதற்கு எனக்குத் தெரிந்த சில யோசனைகளை இங்கே சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக க்ராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ். இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார்கூட ஒரு பில் தயார் செய்து மாகாண சர்க்காருக்கு அனுப்பி அபிப்பிராயம் கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவந்தால் விவசாயத்தில் விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும்.

அதுபோக, விவசாய மக்களுக்கு இப்போது இருக்கக்கூடிய பெரிய கஷ்டம், பல பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் இருந்தாலும் அவை களெல்லாம் நல்லமுறையில் அமுல் நடத்தும் நிலையில் இல்லை. டெனெண்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட், ஃபேர் ரெண்ட் ஆக்ட் ஆகியவைகளை ஒழுங்காக நடைமுறைக்குக் கொண்டுவராததால் பயிர் செய்யக்கூடியவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்படாமல் உற்பத்தி செய்யும் ஊக்கத்தைக் குறைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [3rd March 1964]

அதுபோக கடன் வசதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நடுத்தர வகுப்பாருக்குத்தான் கடன் வசதி கிடைக்கிறது. சாதாரணமாக, பாடுபடுகிற மக்களுக்கு கடன் வசதி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்காக ஏதாவது புதுத் திட்டம் வகுத்து உடனடியாகக் கடன் வசதி செய்துதரவேண்டும்.

அதுபோக, ரீ-மாடலிங். இப்போது எல்லா இடங்களிலும் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பழைய இடத்தை அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர நல்ல விதத்தில் எல்லா மக்களுக்கும் தண்ணீர் விநியோகம் செய்யும் அளவில் செய்யப்படவில்லை. அதற்காக ஒரு ரீ-மாடலிங் ஸ்கீம் போடவேண்டும்.

அதுபோக, தண்ணீர் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் மூன்று பேர்களிடம் இப்போது இருக்கிறது. பி.டபிள்யூ.டி., ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் மற்றும் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆகியவர்களிடம் இருக்கிறது. இது ஒருவர் மேற்பார்வையில் இருக்கும் முறையில் அமல் நடத்தினால் விநியோகம் ஒழுங்காக நடக்கும்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

அதுபோக, இப்போது விதை விநியோகம் சர்க்கார் மூலமாக நடக்கிறது. ஓராளுக்கு இதனால் நன்மை ஏற்பட்டாலும் எதிர் பார்க்கும் அளவுக்கு எல்லோருக்கும் காலாகாலத்தில் விதைகள் கிடைப்பதில்லை. இதற்காக மேல் நாட்டில் ஸீட் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டிங் கார்ப்பொரேஷன் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோல இங்கேயும் விதை விநியோகத்தை தனிப்பட்ட கார்ப்பொரேஷனிடம் கொடுத்தால் விநியோகம் செவ்வனே நடக்கும். இப்போது விநியோகத்தில் கஷ்டம் என்ன என்றால் குறிப்பிட்ட இடத்தில் குறிப்பிட்ட நெல் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த விதை விநியோகம் தாமதப்பட்டால் அதிகாரிகளிடம் நேரடியாகத் தாக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. விதை அந்த இடத்தில் விநியோகம் செய்யும் போது அந்த அதிகாரி குறைந்த அளவு விதை கொடுத்து விட்டு இவ்வளவுதான் இந்த வருஷம் ஸ்டாக் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு பதில் ஒரு கார்ப்பொரேஷனிடம் இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தால் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் செவ்வனே நடக்கும்.

அதுபோக, உற்பத்திப் பெருக்கம் சம்பந்தமாக ட்ரை பாடி பற்றி (Semi-dry paddy) இப்போது ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அது காணாது. ஏனென்றால் ஆங்காங்கு non-Delta ஏரியா ஸெமி-ட்ரை ஏரியாவாக இருப்பதால் ஒரு தண்ணீர், இரண்டு தண்ணீர் தட்டு ஏற்படுவதால் ஸெமி-ட்ரை பாடி பயிர் செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் கஷ்டமில்லாமல் நல்ல விளைச்சல் ஏற்படும்.

அதுபோக, வெஸ்ட்-ஃப்ளோயிங் ரிவர் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பேப்பரில்தான் பார்க்கிறோம். திருவனந்தபுரத்தில் பேசப் போகிறார்கள் என்று இருக்கிறதே தவிர இன்று வரையில் நடக்கவில்லை. இரண்டு மாநில அதிகாரிகளும் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். பரிகாரம் செய்ய முடியுமா, செய்யப்படுமா என்று இல்லாமல் வெஸ்ட்-



3rd March 1964] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

ஃப்ளோயிங் ரிவர்ஸிலிருந்து சிக்கனமாகக் கிடைக்கக் கூடியதை செய்ய யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை.

அதுபோக, நம்மிடமே திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆங்காங்கு இருக்கும் ரிவருக்கு ரிவர்வாயர் மூலமாகச் செய்ய திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு திட்டம் எடுத்து அது நடக்குமா நடக்காதா என்று சொல்ல இரண்டு வருஷம் ஆகிறது. ஒரு திட்டம் இருந்தால் இவ்வளவு நாளுக்குள் முடிக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு கால்நடைச் செல்வம் நல்ல நிலையில் இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது லைவ்ஸ்டாக் இம்ப்ரூவ்மென்டும் வெடரினரியும் ஒன்றாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வெடரினரியில் இருக்கக்கூடிய முன்னேற்றம் 'லைவ்ஸ்டாக்கில்' இல்லை. அதற்குப் பதிலாக 'லைவ் ஸ்டாக் இம்ப்ரூவ்மெண்டு அண்டு டையரி கமிஷன்' என்று ஒன்று ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். காரணம், 'லைவ் ஸ்டாக்கும்' 'டையரிக்கும்' நான்கு இலாகாக்கள் மூலமாக செலவு ஏற்படுகிறது. கோவாப்பரேடிவ் டிபார்ட்மெண்டு மூலமாகவும், மில்க் கமிஷனர் இலாகா மூலமாகவும், கம்யூனிடி டெவலப்மெண்டு மூலமாகவும், 'அனிமல் ஹஸ்பெண்ட்ரி' டிபார்ட்மெண்டு மூலமாகவும் இப்படி 4, 5 டிபார்ட்மெண்டுகள் மூலமாகவும் செலவு ஏற்படுகிறது. ஆதலால் 'லைவ் ஸ்டாக் இம்ப்ரூவ்மெண்டு' எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவில் இல்லை. அதே மாதிரி 'டையரி' சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பால் உற்பத்தி குறைவாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சராசரி ஒரு நபருக்கு 4 அவுன்ஸ் பால் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையில் இப்பொழுது இருக்கிறது. இது இரண்டையும் இணைத்து, ஒரு கார்ப்பரேஷனே, அல்லது கமிஷனே ஏற்படுத்தினால், 'மில்க் அண்டு லைவ் ஸ்டாக் இம்ப்ரூவ்மெண்டு போர்டு' அல்லது 'லைவ் ஸ்டாக் கம் டையரி கமிஷன்' போன்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினால், செவ்வையாக வேலை செய்வதற்கு வழி ஏற்படும். நான்கு விதமாக ஏற்படக் கூடிய செலவை ஒரு பக்கத்தில் 'பூல்' செய்து விநியோகம் செய்வதற்கும், உற்பத்தி செய்வதற்கும் வழி ஏற்படும்.

உற்பத்தி செய்த நெல்லையும் மற்ற உணவுப் பொருள்களையும் மார்கெட்டுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், நல்ல ரோடு வசதி அவசியம். பஸ் ரூட் நன்றாக இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கக்கூடிய திட்டப் பிரகாரம் மாகாணம் பூராவும் சேர்ந்து 250 மைல்கள் ரோடுகளைத்தான் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாகத் தெரிகிறது. இது கானவே காணாது. உணவுப் பொருள்களை மார்கெட்டுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு எவ்வளவு ஜாஸ்தியாக பஸ், லாரி வரக்கூடிய ரோடுகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவுக்கு எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் திட்டம் வகுக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்துகளிடம் இருக்கக் கூடிய ரோடுகள் பலவற்றை அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். காரணம், அவர்களால் அந்த ரோடுகளை

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [3rd March 1964]

பராமரிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக உணவு தானியங்களை கொண்டு போகக்கூடிய ரோடுகளை சர்க்கார் பராமரிப்பில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும்.

ஆங்காங்கு கம்யூனிடி வெல்கள் வெட்டுவதற்கு வழிவகுக்க வேண்டும். எங்கெங்கே ஊற்று இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கம்யூனிடி வெல்களை வெட்டுவதன் மூலம் ஏழை மக்கள் அபிவிருத்தி அடைவதற்கும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் வழி ஏற்படும். 'டீப் போர் வெல்' திட்டத்தையும் அதிகமாக நிறைவேற்றினால் நலம் என்று நினைக்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 14 வழிகளில் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். வருஷத்திற்கு 2, 3 வழிகளை சர்க்கார் யோசித்து நடைமுறையில் கொண்டுவந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏதோ திட்டங்கள் போடுகிறோம், உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் என்று சொல்லுகிறோம். பழைய திட்டங்களையே நாம் அமல்நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, ஏதாவது புதிய திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், இல்லை. 'கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்' என்று 10 வருஷங்களாகச் சொல்லப்படுகிறது. 14 வழிகளில் வருஷத்திற்கு 2 வீதம் எடுத்து நடத்துவதற்கு வழி செய்தால், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு வழி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக 11-வது வகுப்பு வரையிலும் இலவசக் கல்வியை வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதில் ஒரு கஷ்டம். மாணேஜ்மென்டாருக்கு 2 தடவை, 3 தடவைகளாகத்தான் கிராண்டு கொடுக்கப்படுகிறது. எலிமென்டரி ஸ்கூல்களுக்குக் கிராண்டு கொடுப்பது போல் 'மன்தலி கிராண்டு' கொடுத்தால் தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளிகள் நடத்துவதற்கு கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும்.

அதுபோக, ஒவ்வொரு தாலுகா தலைநகரத்திலும் ஒரு ஜூனியர் டெக்னிகல் ஸ்கூல் இருக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். பாஸ்டெக்னிக்கள் ஜில்லாவிற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு ஜூனியர் டெக்னிகல் ஸ்கூல் இருந்தால் முதற்கண் அதிகமாகப் படிக்காதவர்கள் ஜூனியர் டெக்னிகல் ஸ்கூலில் சேர்ந்து படித்துவிட்டு, பின்னால் பாஸ்டெக்னிக் ஏற்படுத்தினால் அதில் சேருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

நிர்வாகத்தில் ஏகப்பாட்ட செலவு ஏற்படுகிறது. எவ்வளவு வருமானம் வந்தாலும், காணாது என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக பல கமிட்டிகள் போடப்பட்டு, ரிபோர்ட்டுகள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால், ஒன்றாவது அமல் நடத்தப்படவில்லை.

அதுபோக, 'டிலிமிடேஷன் ஆப் டாலுக்ஸ்' எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, செங்கோட்டைக்கு ஒரு தாலுகாவாக இருப்பதற்கு சக்தியில்லை. சதுரமைல் விஸ்தீரணம் ரொம்பவும்குறைவாக இருக்கிறது. பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய தென்காசிக்கு,



3rd March 1964] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

எட்டில் ஒரு பங்குதான் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு பகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் கொஞ்சம் 'டிஸ்டிரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீஸர்' செய்யலாம். அதே மாதிரி கன்யாகுமரி ஒரு சிறிய ஜில்லா. பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரிய ஜில்லாக்களான திருநெல்வேலியிலிருந்து ஒரு பகுதியை எடுத்து கன்யாகுமரியோடு இணைத்து, அதன் அந்தஸ்தை உயர்த்தினால், கொஞ்சம் சிக்கனம் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, கலெக்டருக்கு 5 பர்சனல் அஸிஸ்டென்ட்கள் இருக்கிறார்கள். டெவலப்மெண்டு பர்ஸனல் அஸிஸ்டென்ட்கள் இரண்டு, 'பி.ஏ. 1, பி.ஏ. 2, டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீஸர் இப்படி 5 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோருக்கும் வேலை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் சற்றுக் குறைத்தால் சிக்கனம் ஏற்படும். அதேமாதிரி 'எஜுகேஷன் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர்' ஒருவர் இருக்கிறார். அதே பகுதிக்கு 'டெப்யூடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ்' இருக்கிறார். இரண்டு பேர்கள் ஒரே வேலையைச் செய்கிறார்கள். இதையெல்லாம் 'பூல்' பண்ணவேண்டும். எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர்-கோவாப்பரேஷன், எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர்-ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் என்று ஒவ்வொரு பிளாக்குக்கும் அவசியமில்லை. இரண்டையும் ஒன்றாக 'பூல்' பண்ணலாம். அல்லது, இரண்டு பிளாக்குகளுக்கு ஒரு எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர் வைக்கலாம். 'ஸோஷல் வெல்பேர் வொர்கர்' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு ஆகிறது. உண்மையில் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள், யார் கண்காணிப்பில் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இது அவசியமில்லாத ஒரு பதவியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதுபோக, 'டிஸ்ட்ரிக்ட் டிஸ்போஸல்' ஒரு பிராண்டை எடுத்துக் கொண்டால் அதைப் பைசல் செய்வதற்கு 6 மாதங்கள், 8 மாதங்கள் இப்படி ஆகிறது. அதன் மூலம் 'கரேபஷன்' ஏற்படுகிறது. இதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். எந்த காரியமாக இருந்தாலும் அதை 'டிஸ்போஸல்' செய்வதற்கு 30 நாட்கள், 90 நாட்கள் என்று ஏதாவது ஒரு திட்டம் வகுத்து, அந்தக் கால அளவிற்குள் அதை முடிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

எனது தொகுதியைப்பற்றி ரோம்ப வருந்தத்தக்க ஒரு விஷயம். 'காலேஜ் ஆப் இண்டியன் மெடிஸன்' சென்ற வருஷத்தில் வரும் என்று அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டது. பன்னிரண்டு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்றுவரையில் என்ன செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்த பட்ஜெட்டில் பார்த்தால் ஒரு ரூபாய் டோகத்தை அதற்காக போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு திட்டத்தை எடுத்து ஒரு வருஷம் வரையில் என்ன செய்தார்கள்? இப்படியெல்லாம் ஒரு முடிவு இல்லாவிட்டால் இதற்கெல்லாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று எதற்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்? ஐந்து ஆண்டுகளில் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும், அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் போட்டால் கூட திருப்தியாக இருக்கும். ஒரு காலேஜ் வைப்பதாகச் சொல்லி

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [3rd March 1964]

விட்டு, ஒரு வருஷத்தில் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காமல் இப்பொழுது அதற்காக ஒரு ரூபாய் டோகை ஒதுக்கியிருப்பது பற்றி நாம் என்ன அபிவிருத்தி செய்கிறோம் என்று வருந்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது.

மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ரொம்ப 'டிஸை' இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு 'எக்ஸ்டென்ஷன்' கேட்டால் ரொம்பவும் 'டிஸை' ஆகிறது.

\* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கக்கூடிய வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சுமார் 7, 8 ஆண்டுகளாக விவசாயிகளுடைய நலனுக்காக நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக படிப்படியாக பல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆனால், அப்படிக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டங்களின் மூலம் விவசாயிகள், உழவர்கள் எந்த அளவுக்கு பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று ஆராய்ந்து பார்க்கப்போனால், என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து பார்க்கும்பொழுது, எந்த நோக்கத்திற்காக நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டதோ, அந்த நோக்கம் நடைமுறையிலே கூடேறவில்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும். ஆகவே அரசாங்கம் மிகவும் கவனமாக, இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் அமுலாக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அதன் நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா, விவசாயிகளுக்கு அதன் மூலம் நிலம் கிடைத்திருக்கிறதா, உச்ச வரம்பு சட்டத்தின் மூலமாக உபரி நிலங்கள் கிடைத்திருக்கின்றனவா என்பதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டியை அமைத்தால் உதவியாக இருக்குமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாக என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், சென்ற பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிலத்திலே உழுதுகொண்டிருந்தவர்கள், குத்தகை சாகுபடி செய்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் இன்று சாதாரண விவசாய தொழிலாளிகளாக ஆக்கப்பட்டு கூலி வேலை செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. லட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு வேலை உத்தரவாதமில்லாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு தனியாக வேலை வாய்ப்புக்கு உத்தரவாதம் செய்யவேண்டும் அது போன்று வேலை செய்கின்ற காலங்களிலே ஒரு நியாயமான ஊதியம் அவர்களுக்கு கிடைப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்த நிலையில் பார்த்தால் இன்றைய தினம் ராஜ்யம் முழுவதிலும் பல லட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளிகள் பெரும் அளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் அத்தனைபேரும், சென்ற ஆண்டு நிலவரியின் மீது விதித்திருக்கக்கூடிய உபரி வரியின் காரணமாக, இப்பொழுது இரண்டு பசவிகளுக்கு சேர்த்து



3rd March 1964] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அந்த வரியை வசூலிப்பதினால் தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்து கூறினார்கள். விளையாத நிலத்திற்குக்கூட வரி கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டுமென்று பிடிவாதமாக கெடுபிடிகள் செய்கிறார்கள் அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள். இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, அவர்களிடமிருந்து இந்த வரியை இந்த வருஷம் வசூலிக்காமல் ரத்து செய்வதுதான் சரியாக இருக்கும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்டால், எங்களுக்கு அதிகாரமில்லை என்று கையை விரித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம்தான் அவர்களுக்கு உடனடியாக உதவி செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கலெக்டர் இடமிருந்து தகவல்களைப் பெற்று, அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கக்கூடிய முறையிலே 1372-73 இரண்டு பசலிக்கான வரியை வசூலிக்காமல், உபரியாக போடப்பட்டிருக்கும் வரியை ரத்து செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல எந்த விவசாயியும் கடன் வாங்காமல் எந்த காரியமும் செய்ய முடியாது. கடன் வாங்கித்தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டு, விவசாயிகள் அதிகமான கடன்களைப் பெற்று விவசாயம் செய்கிறார்கள். இந்த வருஷம் சரியான விளைச்சல் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே அவர்களிடமிருந்து வருஷம் செய்யவேண்டிய கடன்களை ஒத்திவைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட்டுறவு நாளைய சங்கங்களிலிருந்து அவர்கள் வாங்கியிருக்கும் கடன்களையும் வசூலிக்காமல் ஒத்தி போடவேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட இலாகா விளர் அடுத்த ஆண்டு இதை வசூலிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடற்கரை பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்கள் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டதின் காரணமாக, அந்த நிலங்களில் விளைச்சல் எதுவும் இல்லாமல் விவசாயிகள் கூலி வேலை செய்யும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். நெல்லை வாங்கி உணவை தயார் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னாலும், நெல் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அந்த கிராமங்களினெல்லாம் மலிவு தானிய கடைகளை ஏற்படுத்தி, நியாயமான விலையில் அவர்களுக்கு உணவுத் தானியங்கள் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் வாங்கிக்கொடுப்பதற்காக அதிகமான நிதியை ஒதுக்கியிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இந்த மனை வாங்கும் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இதிலே பெரிய தடைகள் இருக்கின்றன. ஆமை வேகத்தில்தான் வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகளை வாங்கி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டுக்கு போய்,

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [3rd March 1964]

இடம் சரிதான் என்று பார்த்து அவர்கள் சிபார்சை பெறவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றது. சில சமயங்களில் அவர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு, அவசியமில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக மனைகள் வாங்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. மேலும் அந்த கிராமத்திலுள்ள நிலச்சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து கிரையத்திற்கு பெற்றுதான் நிலத்தை வாங்கவேண்டியிருப்பதால், அவர்கள் நிலத்தை கொடுப்பதற்கு சம்மதம் கொடுப்பதில்லை. நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தாலும், உயர்நீதி மன்றம் வரையிலும் போய்ஸ்டே வாங்கி விடுகிறார்கள். ஐந்து அல்லது பத்து வருஷங்களாகியும் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒரு ஆண்டிற்குள் இந்த குடியிருப்பு மனைகளை ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்கான வகையில் சட்டங்களை திருத்துவது மிகவும் அவசியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் விலைவாசி உயர்வினால் பெரும் அளவிற்கு நகர்ப்புறங்களிலுள்ள மக்களும் கிராமப்புறங்களிலுள்ள மக்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த விலைவாசி உயர்வை கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தைரியமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதன் காரணமாக அரசாங்கத்தின் போக்கை கண்டிக்கக்கூடிய முறையிலே இன்று தமிழ் நாட்டில் தொழிற்சங்கங்களில் சம்பந்தப்பட்ட தலைவர்கள் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் உண்ணாநோம்பு அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். ஆகவே விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த தைரியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பற்றி பேசும் போது, ஜனப்பெருக்கத்தின் காரணமாக போதுமான உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை என்ற ஒரு சாட்சாப்பு சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஜனப்பெருக்கத்தின் காரணமாக உற்பத்தி குறைகிறது என்று சொன்னால், அதை யாரும் நம்ப முடியாது. நிலத்தை நம்பி வாழக்கூடியவர்களுக்கு நம்பிக்கையற்ற ஒரு நிலைமையிருப்பதின் காரணமாகத்தான் இன்றைய தினம் உற்பத்தியை சரியான அளவுக்கு பெருக்கமுடியாத ஒரு நிலைமை இருந்து வருகிறது. அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் உற்சாகத்தை ஊட்டினால் உற்பத்தி பெருக வழி ஏற்படும். உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் அவர்களுடைய தானியங்களை நியாயமான விலைக்கு விற்பதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும். விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த வருஷம் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்து நல்ல ஆதாயத்தை அடையவேண்டுமென்று நினைத்து உழைத்தாலும்கூட, அடுத்த ஆண்டில் அதே நிலத்தில் அவர்கள் உழுது ஆதாயத்தை பெற முடியுமா முடியாதா என்ற சந்தேகம் அவர்களுக்கு இருந்து வருகிறது. இதற்கு காரணம் நிலச்சீர்திருத்த சட்டம் சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்படாததுதான். நிலச்சீர்திருத்த சட்டம் இன்று பாதிக்கிணை தானிய கதையாகத்தான் இருக்கிறது. நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும் உற்சாகம் கிடைக்காது. உழைப்பவர்களுக்கு உற்சாகம் கிடைக்காது. அப்படிப்பட்ட



3rd March 1964]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

இரண்டும் கெட்டான் நிலைமை தான் இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையை நீக்கி, விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்து உணவுத் தானியங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் போக்குவரத்து வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கக்கூடிய ஒரு ஜில்லாவாக அது இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு போக வேண்டுமென்றால் பல ஆறுகளை கடந்துபோக வேண்டும். ஆற்றின் குறுக்கே பாலங்கள் கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கேட்டால், நெருக்கடி நிலைமை என்ற காரணத்தைச் சொல்லி கையை விரித்துவிடுகிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களிலெல்லாம் வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே தஞ்சை ஜில்லாவில் போக்குவரத்து வசதியில்லாத காரணத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, பாலங்கள் கட்டுவதற்கும், ரோடுகளை செப்ப விடுவதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தஞ்சையிலிருந்து பட்டுக்கோட்டை செல்வதற்கு ரெயில் போடுவதாக சொல்லி வெகுதாமதமாகிறது. அங்கிருக்கக்கூடிய பஸ் முதலாளிகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தைச் சரிக்கட்டி இந்தத் திட்டத்தை கைவிடவேண்டிய நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருப்பதாக அங்குள்ள மக்கள் சொல்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தஞ்சாவூர்—பட்டுக்கோட்டை மார்க்கத்தை விட அவசரமானதும், அவசியமானதுமான எவ்வளவோ ரெயில்வே லைன்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ரொம்ப நாட்களாகவே எனக்குத் தெரியும். நல்ல ரோடு இருக்கிறது. அங்கே பஸ்ஸிலேயே ரொம்பப் பேர்கள் போய்வருகிறார்கள். நல்ல ரோடாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த லைனுக்கு ரொம்ப லோ ப்ரையாரிடிதான் இருக்கும். இப்பொழுது எதிர்பார்ப்பதற்கே இல்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும்.

10-30  
a.m.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: அங்கே ஜனங்கள் அந்தமாதிரிப் பேசுகிறார்கள். அதனால்தான் நான் பேசவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

அடுத்து, துரித பஸ் போக்குவரத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சர்க்காரிலேயே துரிதமாகப் போகும் பஸ்கள் விடுகிறார்கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து அதிகமாக அப்படிப்பட்ட பஸ்கள் விடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பட்டுக்கோட்டையிலிருந்து ஒரு பஸ் சென்னைக்கும், வேதாரணியத்திலிருந்து திருத்துறைப்பூண்டி, மாயவரம் வழியாக சென்னைக்கு ஒரு பஸ் என்று போட்டால், மிகவும் உதவியாக இருக்கும். இப்பொழுது சென்னைக்கு வர ஜனங்கள் மிக்க கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[3rd March 1964]

ரெயில்வேயில் இடம் கிடைப்பதில்லை. மிக்க கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே துரித பஸ் போக்குவரத்தை இந்த மார்க்கங்கவிலே விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வடிகால் சம்மந்தமாக ஒரு வார்த்தை. வடிகால் வசதியை சீர் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று தஞ்சாவூர் விவசாயிகள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு அவசரத் திட்டமாக அதை எடுத்துக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் நேரிலேயே தஞ்சைக்குச் சென்று வடிகால் இல்லாததைப் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கான ஒரு திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதோடு கூட, பழைய ஆறுகளில் தூர் எடுத்து எவ்வளவோ நாட்கள் ஆகின்றன. அவைகளையும் தூர் எடுத்துக் கொடுத்தால் விவசாயிகள் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

\* திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையானது நல்ல முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தனது பழுத்த அனுபவத்தைக் கொண்டு இந்த அறிக்கையை கச்சிதமாக தயாரித்து சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். நமது நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காக எத்தனையோ திட்டங்களை தீட்டி நல்ல முறையிலே செயல்பட ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் மத்திய சர்க்காரும் சரி, மாநில சர்க்காரும் சரி, அதிகப்படியான பணத்தை உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்பதற்காக செலவு செய்து வருகிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் உணவு உற்பத்தி பெருக நிலச் சீர்திருத்தம், விவசாயிகளுக்கு அவசியமானது என்று திட்ட கமிஷன் முடிவு செய்து இருந்ததற்கு ஏற்ப பல கட்டங்களாக நிலச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இந்நிலையில் முன்பு இருந்ததைவிட உணவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் நாம் என்ன எண்ணினோமோ அந்தத் தன்மையை இன்னும் அடையவில்லை என்பதையாரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. விவசாயத்துக்கு பொறுக்கு விதிகள் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு அக்கரை ஏற்படக்கூடிய வகையில் பல உதவிகளை செய்து வருகிறார்கள். இருந்தபோதிலும் பயிரிடும் விவசாயிக்கு போதுமான அக்கரை ஏற்பட்டால்தான் இந்த நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை எண்ணிய அளவில் பெருக்க முடியும். பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்க பல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். அதன் காரணமாக அவனுக்கு விவசாயத்தில் ஓரளவு அக்கரை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எந்த எண்ணத்தில் சட்டங்கள் ஏற்பட்டனவோ அதன் முழுப்பயனை, தன்மையை அவன் அடைய முடியவில்லை. அதோடு நிலச்சீர்திருத்தத்தின் காரணமாக விவசாயத் தொழிலுக்கு சில வழிகளில் குந்தகமும் விளைந்திருக்கிறது. விவசாயத்தில் பழக்கம்



3rd March 1964]

[திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

இல்லாதவர்களும் அத்தொழிலை செய்ய முற்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வியாபாரி மளிகைக்கடை வைத்திருந்தால் அவர் அந்தத் தொழிலில் நல்ல ஆற்றலும் திறமையும் அமைந்தவராக இருப்பார். அதே மாதிரி எந்தத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒருவருக்கு எந்தத் தொழிலில் பயிற்சி இருக்கிறதோ அதில்தான் அவர் முன்னேற்றம் பெற முடியும். அதுபோல பயிர்த் தொழிலை அதில் அனுபவம் பெற்றவர்கள் செய்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருக முடியும். ஆகவே பயிரிடும் விவசாயி நிலத்தில் பூரண உரிமை பெற, சட்டத்தை திருத்தியோ, அல்லது நல்ல அமுலாக்குவதிலே அதிக கவனம் செலுத்தியோ, எந்த நோக்கத்தோடு சட்டத்தை கொண்டு வந்தோமோ, அந்த நோக்கம் பூரணமாக நிறைவேறும் வழியில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு எத்தனையோ திட்டங்கள் தீட்டி, பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகள் கட்டி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வழி வகைகள் செய்து வருகிறோம். எவ்வளவு செலவானாலும் நாம் கவலைப்படுவது இல்லை. உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என் பது ஒன்று தான் நமது நோக்கம். இன்னும் நமது மாநிலத்தில் எவ்வளவோ நிலங்கள் தரிசாக கிடக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் சாகுபடி செய்ய ஏழை எளியவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். சாகுபடிக்கு நிலம் இல்லாத ஏழைகள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த தரிசு நிலங்களை எடுத்து நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு தலைக்கு 3 ஏக்கர் அல்லது 5 ஏக்கர் என்று கொடுத்து மற்ற உதவிகளும் செய்தால் உணவு உற்பத்தி இன்னும் அதிகமாகும். சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக போதுமான நிலம் இல்லாவிட்டாலும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் தனிப்பட்டவர்களுக்கு சொந்தமாகி தரிசாக கிடக்கின்றன. ஒரு ஏக்கர் 10, 15 ரூபாய்க்கும் லாங்கு முடியும். அப்படி ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் தரிசாக இருக்கின்றன. அதிலே ஓரளவுக்கு பரீட்சார்த்தமாக கூட பார்க்கலாம். நிலம் இல்லாத விவசாயிக்கு நிலம் கொடுத்து நல்ல நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டால் அது அவர்களுக்கும் நல் வாழ்வைக் கொடுக்கும். உணவு உற்பத்தியும் பெருகும். ஆகவே இன்றைக்கு புதிய அணைக்கட்டுகள் கட்ட நதிகள் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் இம்மாதிரி ஒரு திட்டத்தை அமலாக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நாட்டில் விவசாயத் தொழிலைச் செய்கிறவர்கள்தான் ஏழ்மை நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தினால்தான் இந்த நாட்டில் நாம் சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க முடியும். பெரிய பணக்காரர்களுக்கு வரி போட்டால் மாத்திரம் அத்தகைய சமுதாயத்தை நாம் ஏற்படுத்திவிட முடியாது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகுவதோடு சமுதாயத் துறையில் அவர்களும் முன்னுக்கு வர முடியும். விவசாயத்தை செய்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

[3rd March 1964]

எந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிவசாயத் தொழிலைச் செய்தாலும் அவர்களெல்லோரும் பெரும்பாலும் அப்படித்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னுக்கு வர நினைவுச் சீர்திருத்த திட்டங்களை சரிப்படுத்துவதோடு, தரிசு நிலங்களையும் பயிரிடக் கொடுக்கும் முயற்சிகளிலும் ஈடுபடவேண்டுமென்று நான் மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும் ஏழைகளை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமானால், பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களை உயர்த்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏழை பிற்பட்ட மக்களுக்கும், ஹரிஜன மக்களுக்கும் இந்தச் சர்க்கார் அனேக நன்மைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் இல்லை என்று சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. கல்வித் துறையில் அனேக நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் அவர்கள் நிலை முன்னேறி வந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ஏழை பிற்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் தெருவிலும், ஹரிஜன தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் தெருவிலும், ஏதாவது கணக்கு எழுதித் கொடுக்க அடுத்த ஊரிலிருந்து ஆள் கொண்டுவந்து எழுதக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. அந்த நிலை இன்று மாறி, இப்பொழுது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏதாவது ஒன்றிரண்டு பிள்ளைகள் பி.ஏ., எம்.ஏ. படித்து முன்னேற்றமான நிலையை அடையும்படி இந்த சர்க்கார் செய்திருக்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் நான் பெருமையோடு சொல்ல முடியும்.

பொருளாதாரத் துறையிலே நம்முடைய சர்க்கார் இப்பொழுது கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஏழை எளிய விவசாயிகள் ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட மக்கள் ஏதாவது தொழில் செய்தால் அவர்களுக்கு அதிக நன்மைகளைச் செய்யவேண்டும். அறிவுத் திறமை வாய்ந்த அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆலோசனை செய்து, தொழில் செய்பவர்களுக்கும், வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும். ஒரு சில தொழில் செய்பவர்களுக்கு கடன்கள் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால், எல்லாத் தொழில்களுக்கும் கடன் கிடைக்கவில்லை. ஹரிஜன, பிற்பட்ட வகுப்பினர்களும் பல தொழில்கள் செய்து முன்னுக்கு வர, அவர்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து எல்லாவிதமான கடன்களும் கொடுக்க வழி செய்தால் இந்த நாட்டில் ஏழை மக்களும் முன்னுக்கு வருவதோடு, பொருளாதார சமத்துவமும் ஏற்பட முடியும். சோஷலிச சமுதாயத்தையும் அப்பொழுதுதான் சீக்கிரமாக நாம் ஏற்படுத்த முடியும். கூட்டுறவு முறையில் ஹரிஜனங்கள் சேர்ந்து, ஒரு மோட்டார்த் தொழில் செய்தால் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க, ஒரு லட்சத்து நாற்பதாயிரம் ரூபாய் இந்த ஆண்டில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதைக் கூட்டுறவு முறையோடு மாத்திரம் நிறுத்திவிடக்கூடாது. லிபிடெட் கம்பெனி வைக்க ஹரிஜனங்கள் முன்வந்தால், அல்லது பிற்பட்ட மக்கள் முன்வந்தால் அவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்க வழி இல்லை. அவர்களுக்கும்



3rd March 1964] [திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

இம்மாதிரி கடன் கொடுத்து உதவும் வகையிலே திட்டத்திலே சேர்க்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கல்வித் துறையில் இந்த சர்க்கார் எத்தனையோ நன்மைகள் செய்து வந்திருக்கிறது. எந்த ஜாதியினராக இருந்தாலும், ஜாதி மத வித்தியாசம் பாராமல் அத்தனை பேருக்கும் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை இலவசமாகப் படிக்க இந்தச் சர்க்கார் வசதி செய்த ஒரு காரியத்தை யாரும் மறுக்க முடியாது. சில சமுதாயத்தினருக்கு இலவசமாக இருந்து, மற்றவர்களுக்குச் சம்பளம் வைத்திருந்த காரணத்தால், ஏழை எளியவர்கள் எல்லோரும் தாசில்தாரிடம் சென்று வருவாய் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கக் காத்திருந்த காட்சி இனிமேல் இருக்காது. காரணம், எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதைக் குறித்தும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

பள்ளிகளில் ஒரு ஆசிரியர் 45 பிள்ளைகளைக் கவனிக்க வேண்டும் என்ற முறை இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூடிய சீக்கிரம் மாற்றியமைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் ஆவன செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

இந்தியைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. இப்பொழுதுதான் ஏழை எளிய ஹரிஜனப் பாட்டாளி மக்கள் ஓசளவு படிக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் ஆங்கிலம் படியாத காரணத்தால் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தார்கள். இப்பொழுதும் தயவுசெய்து தாழ்த்தப்பட்டவர்களை, ஏழை எளியவர்களை 'இந்தி படியாதீர்கள்' என்று யாரும் சொல்ல வேண்டாம். அப்படியாராவது சொல்வார்களானால் மேலும் அவர்களைக் கெடுத்துவிடக் கூடிய காரியமாகத்தான் இருக்கும். திராவிட நாடு வேண்டுமென்று சொன்னவர்கள், திராவிட நாடு வந்தால் இந்தி அவசியம் இல்லை என்று சொல்லி வந்தார்கள். அந்த வாதம் அப்பொழுது நியாயமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், இன்று அந்தக் கொள்கையைப் அவர்கள் விட்டுவிட்ட காரணத்தால், இந்த நாட்டில் இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லி இனிமேல் ஏழை எளிய மக்களை முன்னேற விடாமல் தடுக்க வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

\* டாக்டர் பா. நடராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வந்த பிறகு இந்த வருடாந்திர நிதி நிலை அறிக்கைக்கு அவ்வளவாக முன் இருந்த ஒரு முக்கியத்துவம் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். முன் இருந்த பாபாபும் மர்மமும் அதில் இப்பொழுது இல்லை. ஐந்தாண்டுகளுக்கு இவ்வளவு வரி போடுவது, இன்ன இன்ன இனங்களில் இவ்வளவு செலவு செய்வது என்று முன்னமே தீர்மானித்து இருக்கிறோம். அதற்கு எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்த எந்த வரிகளைப் போடுவது என்பதில்தான் நிதி அமைச்சருக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. அதிலும் அவர்கள் ஒரு கோடிட்ட அரங்குக்குள்ளே விளையாட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் பா. நடராஜன்] [3rd March 1964]

ஏனென்றால், மாநில வரி இனங்களில் பல நெகிழ்ச்சியற்றன வாகவே இருக்கின்றன. நமது மாநிலத்தில் நெகிழ்ச்சியுடைய வருமான இனங்கள் என்று சொல்லவேண்டுமானால், நான்குதான் இருக்கின்றன. 'வட்டி' என்கிற ஒரு இனம் இருக்கிறது. இந்த இனத்தில் 1955-56-ஆம் ஆண்டில் 52 லட்சம் ரூபாய் வந்தது. இப்பொழுது 13 கோடி 78 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. 1955-56-ஆம் வருஷத்திய பட்ஜெட் 52 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை உடையது. அப்பொழுது மொத்த வருமானத்தில் ஒரு சதவிகிதமாக இருந்தது இப்பொழுது பத்து சதவிகிதமாக இருக்கிறது. இந்த இனம் மிக்க நெகிழ்ச்சி உடையதாக இருக்கிறது.

அடுத்து விற்பனை வரி. 1955-56-ஆம் ஆண்டில் இதன் மூலம் வருவாய் 9 கோடி 82 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. சுமார் பத்து கோடி என்று வைத்துக்கொள்வோம். இப்பொழுது அது 30 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது அன்று மொத்த வருமானத்தில் 16.6 சதவிகிதமாக இருந்தது. இன்று 21.18 சதவிகிதமாகியிருக்கிறது.

வாகன வரியைப் பார்ப்போம். இதுவும் 4 கோடி ரூபாயிலிருந்து 12 கோடியாகிவிட்டது. அன்று இது மொத்த வருமானத்தில் 7.7 சதவிகிதமாக இருந்தது. இன்று மொத்த வருமானத்தில் 8.7 சதவிகிதமாக இருக்கிறது. இதை சற்று நெகிழ்ச்சியுடையது என்றுதான் சொல்லலாம். அதிக நெகிழ்ச்சி உடையது என்று சொல்ல முடியாது.

'விவசாயம்' என்கிற ஒரு இனம் இருக்கிறது. கரும்பு செஸ், பண்ணைகள் நடத்துவது, விதைப் பண்ணை அமைப்பது போன்றவை இதில் வரும். இந்த இனத்தின் மூலம் வருவாய் 1955-56-ம் ஆண்டில் 80 லட்சமாக இருந்தது. இப்பொழுது 2 கோடி 45 லட்சம் ரூபாயாக இருக்கிறது. அதாவது, 1.5 சதவிகிதத்திலிருந்து 1.7 சதவிகிதத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறது, மொத்த வருமானத்தில். இதுவும் சற்று நெகிழ்ச்சி உடையது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

கோடிக் கணக்கில் பார்த்தால், இந்த நான்கு இனங்கள் போக இன்னும் நான்கு இனங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது, நில வரி, முத்திரைத் தாள், பத்திரப் பதிவு, தொழில்கள் ஆகிய நான்கு. நில வரி 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 5 கோடி 97 லட்சமாக இருந்தது. இப்பொழுது 8 கோடி 40 லட்சமாக இருக்கிறது. அப்பொழுது மொத்த வருமானத்தில் 11 சதவிகிதமாக இருந்தது. இப்பொழுது மொத்த வருமானத்தில் 6 சதவிகிதமாகத்தான் இருக்கிறது. நில வரியில் நெகிழ்ச்சியே இல்லை. 'முத்திரைத் தாள்' என்ற தலைப்பில் 3 கோடி 59 லட்சம் வருவாய் வந்தது. இப்பொழுது 6 கோடி 44 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஏழு சதவிகிதத்திலிருந்து 4.6 சதவிகிதமாகக் குறைந்திருக்கிறது, மொத்த வருமானத்தில். இதையும் நெகிழ்ச்சியற்றது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.



3rd March 1964] [டாக்டர் பா. நடராஜன்]

இதுபோலவே பத்திரப் பதிவு என்ற இனம் 1955-56-இல் 69.66 லட்சமாக இருந்தது. 1964-65 மதிப்பீடு 1,46.02 லட்சமாக இருந்தது. அதாவது மொத்த வருமானத்தில் பார்த்தால் 1.3 சதவிகிதமாக இருந்தது. இப்பொழுது 1 சதவிகிதம் ஆக இருக்கிறது.

மேலும் தொழில்கள் என்ற இனத்தில் 1955-56-இல் 117.52 லட்சம் வந்தது, 1963-64-ன் மதிப்பீடு 3,15.17 லட்சமாக இருக்கிறது. இதையும்கூட மொத்த வருமானத்தில் பார்த்தால், 2.4 சதவிகிதம் ஆக இருந்தது. 2.35 சதவிகிதம் ஆகத்தான் இருக்கிறது. ஆக, இதுவும் ஒசேமாதிரியாக, நெகிழ்ச்சி இல்லாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.

இவ்வாறாக, நெகிழ்ச்சி உள்ள வரி இனம் என்று சொல்ல வேண்டுமானால் அது விற்பனை வரி ஒன்றுதான். ஆகவே வரி போடுவதற்கு என்று அடியெடுக்கும்போது, தவறி விழுவதாக இருந்தாலும், நிதி அமைச்சர் இந்த விற்பனை வரியின்மீதுதான் விழவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் துண்டு விழுகிற தொகையில் ஒரு பகுதியைச் சரிக்கட்ட நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விற்பனை வரியைத் துணைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய் சரிக்கட்டிக் கொள்ளும். விற்பனை வரி நெகிழ்ச்சியுள்ள வரி இனம். அதன் தலையில் கை வைத்திருக்கிறார்கள். இது முறையானது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதுவும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஐந்தாண்டுகளில் திரட்ட வேண்டிய நிதியை கடந்த மூன்றாண்டுகளுக்குள்ளாகவே பெரும்பாலும் திரட்டிக் கொண்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் வரியைத் திரட்டும் சூட்சுமத்தை நன்றாகத் தெரிந்தவர்கள். வள்ளுவர் சொல்வது போல,

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்து  
ஒன்று உண்டாகச் செய்வான்வினை.

திரட்ட வேண்டிய நிதிகளை எல்லாம் காலாகாலத்தில் நமது நிதி அமைச்சர் திட்டத்துறையில் திரட்டிக்கொண்டுவிட்டதனால்தான், நமது இலக்கை தாண்டியும் 60 சதவிகிதம் சாதனையை அடைய முடிந்தது. மேலும் 291 கோடி ரூபாய் திட்டத்தை நாம் 325 கோடியாகப் பெருகும் நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய வரிபோடுகிற சாதாரணத்தை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்கூட பாராட்ட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன்.

ஆனால் இன்னொன்று. விற்பனை வரி முக்கியமானதாக இருப்பதால், அதில் வசூல் பாக்கி மிகுதியாக இருக்கக்கூடாது. கமர்ஷியல் டாக்ஸ் டிபார்ட்மென்டின் ஒரு அறிக்கை, ரூபாய்க்கு 12 பைசா மொத்தம் டிமாண்டு தொகையில் நிலுவையாக நிற்பதாக கூறுகிறது. அதாவது மொத்த டிமாண்டில் 12 சதம் பாக்கி விழுந்திருப்பதாகக் கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி பாக்கி நிற்கும்படி விட்டுக்கொண்டே போனால், வசூல் வேலை கடினமாகும். பழைய பாக்கியை வசூல் செய்ய தகுந்தபடியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டிலும் அதைப்

[டாக்டர் பா. நடராஜன்]

[3rd March 1964]

பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாக்கியை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதால், இந்த ஆண்டின் இறுதிக்குள் வசூல் திருத்தமடையும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமாக, நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியது நம்முடைய தொழில்துறைதான். “வரியையே இனி நம்பி இராமல் பொதுத்துறையில் தொழில்களை வளர்ச்சி அடையச் செய்தால், அதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும்” என்றும் சிலர் கருதுகிறார்கள். இதற்கிடையில் புவனேஸ்வரத்தில் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். சோஷலிச சமுதாய அடிப்படையில் செயல்படுவதற்கு உடனடியாக, ஒன்றும் இல்லையென்றாலும் ரைஸ் மில்களையாவது தேசியமாக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய தொழில்கள் இன்றையதினம் போய்க் கொண்டிருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால், தேசியமாக்கும் திட்டத்தையே அரசாங்கம் விட்டு ஓடிவிட வேண்டும்போல் இருக்கிறது.

காரணம், குறிப்பாக நம்முடைய பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை. கன்னியாகுமரி பிராஜெக்டில்தான் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. சென்டிரல் வொர்க் ஷாப்பிலும் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் மெட்ராஸ் ஸிடி டிரான்ஸ் போர்ட்டில் நமக்கு இவ்வாண்டு ஒன்பது லட்சம் நஷ்டம். அடுத்த வருஷம் 19 லட்சம் நஷ்டம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்படி நாம் போய்க்கொண்டிருந்தால் தனியார்கள் பஸ் நடத்துவதே மேல் என்கிறீயிடும். பொதுவாக பஸ்துறையில் வரிகள் அதிகமாகி விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு அதிகக் கூலி கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நம்மைவிட தனியார் துறையில் அதிகக் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. நம் போன்றே வரிகளையும் கொடுக்கிறார்கள். இன்னும், புத்தகத்தில் வராத வரிகளைக்கூட அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இருக்க, நமக்கு இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்றால் இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். சென்ற முறை இதுபற்றி விவாதம் வந்தபோது, எதிர்க்கட்சியில் இருந்து ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப் போட்டு பரிசீலிப்பது தவறு இல்லையென்றே இன்றைய கணக்கைப் பார்த்தால் தெரிகிறது.

அடுத்து, அக்ரிகல்சரல் இன்ஜினியரிங் வொர்க் ஷாப்பை எடுத்துக் கொண்டால் அது 1½ லட்சம் லாபத்தில் நடக்கிறது. ஆனால் வருகிற வருஷத்தில் இலாபம் 25 ஆயிரம் ரூபாயாகக் குறைந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கு பத்து லட்சம் முதலீடு போடவேண்டும் என்ற குறிப்பும் காணப்படுகிறது. ஒன்றரை லட்சம் லாபம் வந்து கொண்டிருக்கக் கூடியது திடீரென்று 25 ஆயிரமாகக் குறையக் காரணம் என்ன? அதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அப்படி நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய ஒன்றுக்கு பத்து லட்சம் முதலீடு செய்வதால் என்ன ஏற்படப் போகிறது? இதையெல்லாம் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.



3rd March 1964]

[டாக்டர் பா. நடராஜன்]

மூன்றாவது, சிங்கோனா ப்ளான்டேஷன். அதிலே பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிங்கோனா ப்ளான்டேஷனில் 1962-63-இல் எழுபத்தாறு லட்சத்து நாற்பத்தோராயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1963-64-ல் ஒரு லட்சத்து நாற்பத்து நான்காயிரம் ரூபாய் லாபம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்கிறார்கள். எப்படி 76 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் வந்த ஒன்றில் ஒரு லட்சத்து நாற்பத்து நான்காயிரம் ரூபாய் திடீரென்று லாபம் வரப்போகிறது என்று எதிர்பார்க்க முடியும்? ஆக அந்த எஸ்டிமேட் தவறுகத்தான் இருந்திருக்கிறது. இப்போது ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட்டில் முப்பத்தாறு லட்சத்து எழுபத்தெட்டாயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் என்று கணக்குக் காட்டுகிறார்கள். இவை பற்றியும் நாம் நன்றாக கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்னொன்று. மெட்ராஸ் டெய்ரி அன்ட் மில்க் ப்ராஜெக்டைப் பொறுத்தமட்டில் 1961-62-ல் பதினொரு லட்சத்து எண்பத்தோராயிரம் ரூபாய் நஷ்டம். நடப்பு வருஷத்தில் 82 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம். அது 1964-65-இல் இருபத்தொன்பதாயிரமாகக் குறையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த முறையில் நமது அரசாங்கம் நடத்துகிற தொழில்கள் நீடித்துக்கொண்டு போவது நல்லது அல்ல. மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் நடைபெறும் தொழில் ஸ்தாபனங்களில் 1 சதவிகிதம்  $1\frac{1}{2}$  சதவிகிதம் லாபம் வருகிறபோதே அதைப் பரிசீலிக்கிறோம். அப்படி இருக்க நமது தொழில்கள் மிகவும் நஷ்டத்தில் நடைபெறுவதை அப்படியே விடக்கூடாது.

இனி செலவினங்களைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்களால் செலவினங்களை 11-00 a.m. அதிகமாகக் குறைக்க முடியாது. முன் சொன்னதுபோல், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக இன்னன்ன இனங்களில் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று செலவிடுவதோடு கூட, திட்டத்திற்குப் புறம்பான விஷயத்திலும்கூட செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. 'என் தொகுதிக்கு இன்னின்ன செய்ய வேண்டும்' என்று ஒவ்வொருவரும் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். ஜனநாயகத்தில் இது தவிர்க்க முடியாதது. முன்பு இருந்த நிலைமை வேறு. அப்போது நிதி அமைச்சருக்கு சர்வாதிகாரம் இருந்தது. கிளாட்ஸ்டன் இங்கிலாந்தில் நிதி அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் மற்ற அமைச்சர்கள் பேசவே கூடாது. இப்போது அப்படி அல்ல. நிதி அமைச்சர் மற்ற அமைச்சர்களுடைய நெருக்கத்துக்கு இணங்க வேண்டியவராக இருக்கிறார். இங்கிலாந்தில்கூட அப்படித்தான். ஜனநாயக அரசாங்கத்தில் முதலமைச்சர், நிதியமைச்சர் ஆகிய இருவரும் ஒருவர் என்ற அளவிலே சிறப்பான அதிகாரம் இருக்குமே தவிர, பொதுவாக நிதியமைச்சர் என்ற முறையிலே தனிப்பட்ட சிறப்பான அதிகாரம் ஒன்றும் கிடையாது. சட்டசபை மெம்பர்களுடைய பலவிதமான கோரிக்கைகளுக்கு நிதியமைச்சர் இயன்ற அளவு செவிசாய்த்துத்தான் ஆகவேண்டும். ஆகவே, வருவாய்க்குத் தகுந்தபடி செலவு செய்யவேண்டுமென்பது இன்றைய நிலைமையில் முடியாது. சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் என்னும் ஆங்கில நாவலாசிரியர் எழுதினார்—'20 ஷில்லிங் வருமானம்; 20 ஷில்லிங் 6 பென்ஸ்

[டாக்டர் பா. நடராஜன்] [3rd March 1964]

செலவு; முடிவு துன்பம்; 20 ஷில்லிங் வருமானம்; 19 ஷில்லிங் 6 பென்ஸ் செலவு; முடிவு இன்பம்' என்று. இந்த நிலைமையெல்லாம் விக்டோரியா மகாராணி காலத்தோடேயே முடிந்து விட்டது. இப்போது, முதலிலே என்ன செலவு செய்ய வேண்டுமென்று வகுத்து விடுகிறோம். அந்தச் செலவுக்குத் தகுந்த வருவாயை எப்படிக் கண்டு பிடிப்பது என்பதுதான் பின்னர் கவலையாக இருக்கிறது.

அந்த முறையில் பார்த்தால், 1955-56-ம் ஆண்டில்—10 ஆண்டு களுக்கு முன்பு—நம்முடைய வருவாய் 52 கோடியாக இருந்தது. அன்று நம்முடைய பற்றாக்குறை  $2\frac{1}{2}$  கோடி ரூபாய். இன்று நம்முடைய வருவாய் 138 கோடியாக இருக்கும்போதும், நம்முடைய பற்றாக்குறை  $2\frac{1}{2}$  கோடிதான். இதை ஒரு பெரிய சாதனை என்றே சொல்லவேண்டும். இது தமிழக அரசாங்கத்தின் பழமையாக வரும் மரபுக்கு ஒத்து வருகிறது. நம்முடைய நிதித் துறை விழிப்போடு பணத்தைச் செலவு செய்கிற முறையைத்தான் இது காட்டுகிறது. இந்தச் செலவினங்களிலே, திட்டத்தைத் தவிர வேறு துறைகளிலே எவ்வளவு செலவு செய்கிறோம் என்று பார்த்தால், அதுவும் இந்த ஆண்டு சிறிது குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அதாவது நான்கு கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் திட்டத் திற்குப் புறம்பான முறையிலே செலவு செய்கிறோம்.

பழைய காலத்தில் நிதித் துறையின் முக்கிய கடமை "Saving the candle ends" என்பார்கள். அதாவது, மெழுகு வத்தி எரியத்தான் செய்யும். ஆனால் கடைசியில் அதன் மூட்டை எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்ற நிலைமைதான் அப்போது நிதி இலாகாவுக்கு இருந்தது. ஆனால் இப்போது அப்படியும்கூட இல்லை. இப்போது நிதி அமைச்சருக்கு உள்ள நிலைமை, எந்த முறையில் நன்றாகச் செலவு செய்வது என்பதாகும். பொதுத் துறைக்கு இவ்வளவு, தனியார் துறைக்கு இவ்வளவு, உற்பத்திக்கு இவ்வளவு, சமூக நலனுக்கு இவ்வளவு என்று பல துறைகளில் பார்த்து ஒதுக்கி செலவு செய்வதாகும். இந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்த்தால், இந்த ஆண்டு மூன்று புதிய செலவினங்களை நம்முடைய அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஒன்று, 11-வது வகுப்பு வரையில் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டம். இதன் காரணமாக அரசாங்கத்துக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. எண்பத்திமூன்று சதவீதம் பேர் ஏற்கெனவே சம்பளம் இல்லாமல் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சம்பளம் கட்டுவதிலிருந்து தப்ப முடியாத மீதிப் பெற்றோர்கள் மட்டும் சம்பளம் கட்டி வருகிறார்கள். இனி எல்லோருக்கும் இலவசம் என்று ஆக்கிவிட்டதன் காரணமாக, வருமானத்திற்குக் கள்ள சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டிய நிலைமை போய்விடுகிறது. ஆகவே, இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை 11-வது வகுப்பு வரை கொண்டு வந்ததை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, பின் தங்கிய இடங்களில் ஐந்து கல்லூரிகளைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தை விரித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இருக்கிற பென்ஷன் திட்டத்திலும் தாராளமான முறைகளையெல்லாம் வகுத்திருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் போற்றத் தக்கவைதான்.



3rd March 1964] [டாக்டர் பா. நடராஜன்]

ஆனால் ஒரே ஒரு குறை. என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு படியை உயர்த்தவில்லை. நம்முடைய சோஷலிசக் கொள்கையில் புவனேசுவரத்தில் வற்புறுத்திக் கூறியிருப்பது என்னவென்றால், பொருளாதார வேற்றுமைகளைக் குறைக்கவேண்டுமென்று. இயற்கையாகவே மத்திய அரசாங்க அலுவலாளருக்கு மாநில அலுவலாளரைவிட அதிகச் சம்பளம்; அதற்குமேல், மத்திய அரசாங்க அலுவலாளர்களுக்கு இப்போது சில சலுகைகளையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் செய்வதுபற்றி நமக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் தங்களுடைய செயலால் மத்திய அரசாங்கம் பொருளாதார வேற்றுமையை அதிகப்படுத்தியுள்ளது. இது புவனேசுவரக் கோட்பாடுக்கு முரணாகும். ஆகவே மாநில அலுவலாளர்களுக்கும் சம்பள உயர்வு கொடுத்து, பொருளாதார வேற்றுமையைக் குறைப்பதற்காக மாநியம் கொடுக்க முன்வரவேண்டியது மத்திய அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக அரசாங்க அலுவலாளர்களிடையே இருந்து பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டாமென்ற நினைப்பு அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருப்பதாக நினைக்கக்கூடாது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து எந்த வகையில் நிதி பெறுவது என்ற யோசனையில் இருக்கிறார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். கட்டாயம் அதற்கு ஒரு வழி காணுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இனி என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரியை டவுன்ஷிப் ஆக்க வேண்டும். அது ஒரு யாத்திரிக ஸ்தலமாக இருக்கிறது. உலகத்தின் எல்லாப் பகுதியிலிருந்தும் மக்கள் வருகிறார்கள். ஆகவே, அதை டவுன்ஷிப் ஆக்கவேண்டும். இரண்டாவது, கன்னியாகுமரியிலுள்ள மினவர்களுக்கு வலைக்காக பருத்தி நூல் ட்வைன் கொடுக்கப்பட்டது. அதை நிறுத்தி நைலான் ட்வைன் கொடுக்க உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் பண வசதி அவர்களிடத்தில் இல்லை. அவர்களுக்கு ஒன்றில் பருத்தி நூல் ட்வைன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் அல்லது நைலான் கயிறு வாங்க ஏராளமான பண வசதி செய்ய வேண்டும். மூன்றாவதாக, குளச்சல் துறைமுகத்தை மீன் பிடித் துறைமுகமாக மாற்றினால் மீன் உற்பத்தி மிகுதியாகும். உணவு உற்பத்திப் பிரச்சினை சற்றுக் குறையும். நான்காவதாக, பாசன வேலைகளுக்கு, மராமத்து அல்லது மெயின்டனன்சுக்கு போதிய பணம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனித்து, வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும். கடைசியாக, நன்றி கூறுவது முக்கியமானதாகும். தற்போது கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டுறவு மில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எங்களுடைய மாவட்டம் ஏறத்தாழ கேரளத்தைப் போலத்தான். அங்கு படித்தவர்கள் மிகுதி; வேலை இல்லாதவர்கள் மிகுதி;

[டாக்டர் பா. நடராஜன்] [3rd March 1964]

தொழில் இல்லாதவர்கள் மிகுதி. இந்த நிலைமையில், அந்தப் பகுதி மக்கள் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்னும் ஒரு மில் தனியார் துறையில் ஏற்படப்போவதாக அறிகிறேன். வேறு பல தொழில்கள் தொடங்க வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் அவற்றில் கவலை எடுக்க வேண்டும்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நிபுணர்கள் என்றால் கொஞ்சம் வேப்பங்காயாக இருக்கிறது. ஆனால் எல்லா நிபுணர்களும் அவரது பட்ஜெட்டைக் கரும்பு போல் கடைக்க விரும்புவார்கள் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 3 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாகக் காட்டினார்கள். இந்த ஆண்டிலும் 3 கோடி 34 லட்சம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்ற போது புது வரி எதுவும் இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஆயினும் இரண்டொரு மாதத்திலே நீர்வரி, நிலவரியை உயர்த்தினார்கள். விற்பனை வரியிலே ஒருசில மாறுதல்களைச் செய்தார்கள். ஒரு முனை விற்பனை வரியாக இருந்தவற்றைப் பலமுனை வரியாக மாற்றினார்கள். பலமுனை வரியாக இருந்தவற்றை ஒரு முனையாக மாற்றினார்கள். இவற்றையெல்லாம் செய்து விட்டு புதிய வரி இல்லை என்று கூறிக் கொள்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு நம் முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பார்த்த வரவு 124 கோடி ரூபாய் என்றாலும் நிகரமாக வந்த வரவு ஏறக்குறைய 130 கோடி ரூபாய் ஆகும்.

நாம் எதிர்பார்த்ததை விட 6 கோடி 53 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக வருவாய் வந்திருக்கிறது. எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகச் செலவு 6 கோடி 83 லட்சம் ஆகியிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டைப் போல் பட்ஜெட் சந்தர்ப்பத்தில் வரி விகிதத்தை உயர்வு செய்யாமல் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பொது விற்பனை வரியில் ஒருசில பொருள்கள் மீது இருக்கக்கூடிய வரியைக் கூட்டி சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் அதிக வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். உண்மையிலேயே ஒரு கோடி தான் வருமா என்றால் சென்ற ஆண்டு மத்திய அரசு விற்பனை வரியை ஒரு சதவிகிதம் உயர்த்தியது. அதன் பலனாக நம் மாநில அரசாங்கத்திற்கு 1 கோடி 70 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக கிடைத்திருக்கிறது. இப்போது நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பருத்தி, பருத்தி நூல், பருத்தி நூல் கழிவு, பருத்திக் கழிவு ஆகிய பொருள்கள் மீதும், நார் பட்டு மீதும் 1 சதவிகிதம் விற்பனை வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பருத்தியிலிருந்து கடைசி விற்பனை முனையில் 1 சதவிகிதம் கிடைக்கும். அது பம்பாய் மாநிலத்திற்குப் போய் அங்குள்ள ஆலைகளில் நூலாக மாறி நம் மாநிலத்திற்கு திரும்ப வந்து கொள்முதல் செய்யும்போது இன்னும்



3rd March 1964] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

1 சதவிவாதம் அதிகமாகும். ஆகவே நாம் அதிகரிப்பது 1 சதவிவாதம் என்றாலும் இரண்டு சதவிவாதம் என்ற அளவில் ஆகிறது. அதே சமயத்தில் மெல்லிய நூலுக்கு மத்திய அரசும் ஒரு சதவிவாதம் கூட்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களிடமிருந்து நம் மாநிலத்தில் நாம் எதிர்பார்ப்பது ஒரு கோடி என்று மதிப்பிட்டிருந்தாலும் நான்கு கோடி வரும். அப்படியிருக்கும்போது கைத்தறி துணிகள் விற்பனையாகுமா? ஆகவே கைத்தறித் துணிகளுக்கு மார்க்கட் இல்லாமல் அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் அவல நிலைக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கும். டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ஒரு இனம்தான் இருக்கிறது, நல்ல இனம், இதை விட்டால் வேறு இனம் இல்லை, ஆகவேதான் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசித்துப் பார்த்து இதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நம் பற்றாக்குறையை எப்படிப் போக்குவது என்றால், உல்லாசப் பொருள்கள் மீது வேண்டுமானால் மேலும் விற்பனை வரியை உயர்த்தலாம். உல்லாசப் பொருள்களை, லக்ஷுரியஸ் ஆர்டிகிள்ஸை, உபயோகிப்பவர்கள் சமுதாயத்தில் மேல் கட்டத்தில் இருப்பவர்கள். ஆகவே கைத்தறித் தொழிலைப் பாதிக்காத அளவிற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரிவிதிப்பை திரும்பப் பெற்று உல்லாசப் பொருள்கள் மீது வேண்டுமானால் விற்பனை வரியை கூடுதலாக்க முடியுமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் சமுதாயத்தில் மேல் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்களே தவிர, விவசாயிகள் அல்லது கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். ஆகவே இது குறித்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமித்தபடியாக, 1957-58ல் இருந்து சற்றேறக்குறைய புது வரிகளாக 75 கோடி 90 லட்சம் ரூபாய் அளவு வரை வரி உயர்வு செய்திருக்கிறார்கள். 1957-58ல் 62 கோடி 56 லட்சமாக இருந்தது. 1964-65-ல் 138 கோடி 48 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆக 75 கோடி ரூபாய் அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த அளவிற்கு வரிகளை உயர்த்தி, வரி விகிதங்களை மாற்றியமைத்து வசூலித்திருக்கிறார்கள். அது மட்டும் அல்ல. நம் ராஜ்யத்தில் பெரிய தொழில்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்கினதால் இந்த வருமானம் வந்ததா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. மறைமுக வரிகள் காரணமாக, ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள், நடுத்தர வகுப்பு மக்கள் இவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பொருளாதார வல்லுனர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆக, இப்படி மறைமுக வரிகளை உயர்த்திக் கொண்டு செல்வது நல்லதல்ல. நேர்முக வரிகளைப் போட முற்பட வேண்டும். புலனெஸ்வரில் கூடி ஜனநாயக சோஷலியஸம் என்று காங்கிரஸ் கட்சி முடிவு செய்தது. அதற்கேற்ப இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் கூர்ந்து கூர்ந்து பார்த்தேன். இதில் ஜனநாயக சோஷலியலிஸ வாடை எந்த இடத்தில் வீசுகிறது என்று

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [3rd March 1964]

என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் யார் யாரிடம் பணம் குவிந்து கிடக்கிறதோ அவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படக்கூடிய விதத்தில் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அவர்களுக்கு எவ்வித பாதகமும் ஏற்படப்போவதில்லை. புலனேஸ்வரத்தில் ஜனநாயக சோஷியலிஸம் பற்றிய தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்கிறார்கள். முதலில் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் செல்வத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீக்கப்பட வேண்டும். பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு நீக்கப்பட வேண்டுமென்றும், சமப்படுத்தவேண்டுமென்றும் சொல்வது பெயரில் மட்டும் இருக்கிறதே தவிர இந்த பட்ஜெட்டில் அந்த ஏற்றத் தாழ்வை போக்க என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது? மத்திய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் ஊதியத்திற்கும், இங்குள்ள நம் மாநில உத்தியோகஸ்தர்களின் ஊதியத்திற்கும் இடையே பெரிய ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது. அந்த ஏற்றத்தாழ்வைப் போக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் அப்படி ஒன்றுமே இல்லை. உத்தியோகம் உயர வேண்டுமென்று கூறவில்லை. என்.ஜி.ஓ.-க்கள் கேட்கக் கூடியது உடனடியாக எங்களுக்கு அலுவலர் தாருங்கள், விலைகள் எல்லாம் விஷம் போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது, வீட்டு வாடகை ஏறிக் கொண்டு போகிறது, ஆகவே அலுவன்னை உயர்த்திக் கொடுங்கள் என்றுதான் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்காவது நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். அடுத்தபடியாக, நாம் திட்டங்கள் தீட்டுகிறோம். ஏறக்குறைய ரூபாய் 291 கோடிக்கு திட்டம் தீட்டி 325 கோடி அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நம் நாடு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைக் கொண்ட நாடு. 75 சதவிகிதம் விவசாயிகள்தான். அப்படியிருக்க மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், திட்டச் செலவு 325 கோடியாக உயர்ந்த பின்னரும், விவசாயத் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 74 கோடி 53 லட்சமாகும். அதாவது நம் திட்டச் செலவில் 23 சதவிகிதம் தான் விவசாயத் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்பவர்களோ 75 சதவிகிதம் மக்கள். ஆக இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த 23 சதவிகிதம் தொகை போதுமானதா என்பதை அமைச்சரவை அருள் கூர்ந்து சிந்திக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கடன் தருகிறோம், உரம் தருகிறோம், விதைகள் தருகிறோம், ஆனால் அவற்றை விவசாயிகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏன் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள், நல்ல விதைகளை வாங்கக்கூடாது என்பதா, நல்ல உரத்தை வாங்கி பயன் படுத்தக்கூடாது என்பதா, என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. கடன் கொடுக்கப்பட்டபாடுதான் அவற்றை வாங்கி உபயோகித்த பின்னர் வருட முடிவில் நல்ல அறுவடை இருந்தால்தான் பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும். அண்மையில் ரிசர்வ் பாங்க் சர்வே செய்து



3rd March 1964] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

ஒரு அறிக்கை மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் குடும்பக் கடன் நகரப்புறங்களில் உள்ளவர்களின் குடும்பக் கடனை விட அதிகமாக இருக்கிறது என்று அந்த அறிக்கை கூறுகிறது. சராசரி ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் கடன் என்னவென்று பார்க்கும்போது 719 ஆகிறது. கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஒரு குடும்பத்தின் கடன் சராசரி 654 ஆக இருக்கிறது, ஆனால் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தின் கடன் ஏறக்குறைய 65 அதிகமாக ஆகிறது. ஆக வாங்கிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் இன்று விவசாயிகள் இல்லை. விவசாயிகளில் 75 சதவிகிதத்தினர் கடனை திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை. ஆகவே நல்ல தொகையை ஒதுக்கி சப்ளிடைஸ் செய்து உரம், இம்பளிமென்ட்ஸ், விதை போன்றவற்றை விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து விவசாய உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் முதல் ஜந்தாண்டுத் திட்டத் தொடக்கத்தில் 148 மெகா வாட்ஸ் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தோம். இப்போது ஏறத்தாழ 1151 மெகா வாட்ஸ் உற்பத்தி செய்கிறோம். இத்துறையில் நாம் வளர்ந்திருக்கிறோம். இதற்காக செலவு செய்த தொகை சற்றேறக்குறைய 120 கோடி ரூபாய். ஆரம்பத்தில் இதிலிருந்து வந்த வரவு 3 கோடி 18 லட்சம் ரூபாய். இப்போதுள்ள வருவாய் 23 கோடி ரூபாய். ஆக ஏறக்குறைய 120 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து 20 கோடி ரூபாய் பெற்றிருக்கிறோம். மின்சாரத் துறையில் நாம் போட்ட பணத்திற்கு சராசரி 16 சதவிகிதம் கூடுதலாக வட்டி வந்திருக்கிறது. இது ஒரு ப்ரொடக்டிவ் ஸ்கீமாக இருக்கிறது. அடுத்து, ஹொகனக்கலில் 840 மெகா வாட்ஸ் மின்சாரத்தை பெறும் திட்டத்தை 58 கோடி ரூபாய் செலவில் முடிக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அத்திட்டம் காரணமாக இப்போதுள்ளதை விட 73 சதவிகிதம் மின்சாரத்தை அதிகப்படியாக பெறமுடியும். ஆகவே இத்திட்டம் குறித்து அமைச்சரவை கவனித்து அதை விரைவில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சேலம் இரும்பைப் பொறுத்தவரை பரிசோதனையில் இருக்கிறது, பரிசோதனையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் உரையில்கூட சேலம் இரும்பை நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கொண்டே உருக்கலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பழுப்பு நிலக்கரி கொண்டு உருக்கலாம், சுட்ட நிலக்கரி தேவையில்லை என்றால் சேலம் இரும்பு, உற்பத்திச் செலவும் குறைவாகயிருக்கும். நிலக்கரியை எப்படி பயன்படுத்துவது, எப்படி ஏற்றி அனுப்புவது, எப்படி உபயோகிப்பது, எப்படி சேகரிப்பது என்பது பற்றிய ஆராய்ச்சி அமெரிக்கா விலும், இந்தியாவிலும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எப்படி சேகரிக்கவேண்டும், எப்படி பயன்படுத்தவேண்டும், எப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதெல்லாம் ஆராய்ச்சிக்குரிய ஒன்று என்றதான் நான் நிச்சயமாக சந்தேகப்படுகிறேன். மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் எப்படி

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [3rd March 1964]

பயன்படுத்துகிறார்களோ, மற்ற நாடுகளில் எப்படி சேகரிக்கின்றார்களோ அதே போன்று நாமும் பயன்படுத்துவோம், அதேபோன்று சேகரிப்பது வைப்போம், மற்ற நாடுகளில் எப்படி வெளியிடங்களுக்கு அனுப்புகிறார்களோ அதே போன்று நாமும் அனுப்புவோம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில், இதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்கின்ற விஷயத்தில் 34 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு 10 ஆயிரம் ரூபாய் அதாவது மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் செலவு செய்திருக்கின்றோம், பேஸிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற முறையில் நமது நாட்டில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நெய்வேலி லிங்கேட் பிராஜெக்ட்டை கொண்டு வந்தோம். அதற்கு அடுத்தபடியாக இப்போது மூன்றாவது திட்டத்தில் சேலம் இரும்பு உருக்காலையை கொண்டு வருவதற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் நமது மாநில சர்க்கார் வற்புறுத்திக்கூற வேண்டும்.

மேலும் என் தொகுதியில் சின்னாறு பகுதியில் 45 லட்சம் ரூபாயிலோ அல்லது 75 லட்சம் ரூபாயிலோ அணை கட்டலாம் என்று மதிப்பிட்டதாக சொல்லப்பட்டது. இப்போது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அந்த சின்னாறு திட்டத்தை உடனடியாக நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தால் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருவதாக அமையும் என்பதை கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் மகாசபை புவனேஸ் வரத்தில் ஜனநாயக சோஷியலிஸ்ட் லட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத்தான் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக எடுத்துப் பார்ப்போமானால் படிப்படியாக தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள மக்களை ஓரளவு உயர்த்துவதற்கும், அதே சமயத்தில் உயர்த்த நிலையில் இருப்பவர்களை நீங்கள் கொஞ்சம் கீழே இறங்கி வாருங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு நாம் போடுகின்ற திட்டங்கள், சாதாரண மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய அளவில் அமைந்திருக்கின்றன. இதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த விவாதத்தை முதல் முதலாக ஆரம்பித்து வைத்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டமானது, ஏழை மக்களை இன்னும் ஏழை மக்களாக ஆக்குவதற்கும், பணக்காரர்களை இன்னும் பணக்காரர்களாக ஆக்குவதற்கும் தான் அமைந்திருக்கிறது என்ற அளவில்; ஒரு புலியையும் வளர்த்து, அதோடு புல் தரையையும் வளர்த்து, அதில் புலியை மேயவிட்டு அதே இடத்தில் ஒரு மானுக்கு பாதுகாப்பு என்றால் எப்படியிருக்குமோ அதே போன்று இருக்கிறது இந்த நிதிநிலை அறிக்கை என்ற அடிப்படையில் கூறினார்கள். இவ்விதம் கூறுகிற



3rd March 1964] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

வர்கள், இங்கே வந்து ஏழை மக்களுக்காக எதுவும் செய்யவில்லை என்று கூறக்கூடிய அங்கத்தினர்கள், பணக்காரர்கள் தான் இந்த நாட்டில் இருக்க வேண்டும், பணக்காரர்கள் இந்த நாட்டில் வாழ வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய சுதந்திராக கட்சியோடு எந்த முறையில் உறவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, இது எப்படியிருக்கிறது என்றால், ஒரு குழந்தையை தொட்டிலில் போட்டு, ஒரு கையால் தொட்டிலையும் ஆட்டி, ஆராரோ பாடிவிட்டு இன்னொரு கையால் குழந்தையை கிள்ளிவிடக்கூடியது மாதிரி பணக்காரர்களுக்கு பக்கபலமாக இருக்கக்கூடிய சுதந்திராக கட்சியோடு சேர்ந்து கொண்டு இங்கே வந்து ஏழை மக்களுக்காக வாதாடுவதைப் பார்த்தால் அது வேடிக்கையாகவும் விந்தையாகவும் தான் இருக்கிறது.

அடுத்தாற்போல், அவர்கள் கூறினார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் மக்களிடம் வோட்டு கேட்கும்போது, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டம் இவைகளை மக்கள் மத்தியில் கூறித்தான் வோட்டுக் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுதான், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய லட்சியம். உங்களுக்கு இன்னின்ன காரியங்களை திட்டங்களின் மூலமாக செய்திருக்கிறோம், இன்னின்ன காரியங்களை திட்டங்கள் மூலமாக செய்யப்போகிறோம். என்று மக்கள் மத்தியில் சொல்லித்தான் காங்கிரஸ் கட்சி மக்களிடம் வோட்டு கேட்கிறது. ஆனால் சென்னை யைப் பொறுத்தளவில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்கள் எதைச் சொல்லி வோட்டு கேட்டார்கள்? மேயருடைய அறையின் அண்ணாத்துரையின் படத்தை வைப்பதற்காகத்தான் நாங்கள் வோட்டு கேட்கிறோம் என்று சொல்லி வோட்டு கேட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் காரர்களுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தை சென்னையில் வசிக்கக் கூடிய மக்கள் கண்டு கொண்டார்கள். மேயருடைய அறையில் அண்ணாத்துரையின் படத்தை வைப்பதுதான் அவசியம் என்று எண்ணியவர்கள் சென்னையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களுக்கு வோட்டு போட்டார்கள். ஆனால் மற்ற கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளிலுள்ள மக்கள் தங்களுக்கு திட்டம் தான் வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வோட்டு போட்டார்கள். இந்த அளவில்தான் தேர்தல் நடந்தது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் அவர்கள் பேசினதற்கு எல்லாம் பதில் சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தால், என்னுடைய தொகுதி காரியங்களைப்பற்றி சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஓரிரண்டு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வருகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னார்கள், நம்முடைய நாட்டில் ஒரு சதுர மைலுக்கு 300-க்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று. நம் நாட்டில் பொதுவாக அதிகமாக குழந்தைகளை பெற்று விடுகிறார்கள். ஒருவருடைய குடும்பத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஏழு அல்லது எட்டு குழந்தை

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [3rd March 1964]

கள் பெற்று விடுகிறார்கள், 10, 12 குழந்தைகள் வரை பெற்றிருக்கக் கூடிய குடும்பங்களும் இருக்கின்றன. இவர்கள் நல்ல முறையில் வளர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைத் தடுக்கின்ற முறையில் குடும்பக்கட்டுப்பாடுத் திட்டம் கொண்டு வந்தால் அதையும் சிலர் எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கின்ற சமுதாயம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது, நாகரீகம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. வளர்ந்து வருகின்ற சமுதாயத்திற்கு ஏற்ப தேவைகளும் பெருக்கொண்டு வருகின்றன. அந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியும் பெருக வேண்டும். அதற்காக இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து திட்டங்களைப் போடுகிறோம். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து பாசன வசதிகளை செய்து கொடுக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல; எங்கு எங்கெல்லாம் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் பத்து ஏக்கருக்கு ஒரு பெரிய கிணறு மூலம் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், ஒரு திட்டத்தை கொண்டு வந்து, ஒவ்வொரு கிணற்றையும் 8,000, 4,000 ரூபாய் செலவு செய்து பெரிய கிணறுகளை வெட்டி, அதன் மூலம் பம்பு செட் ஏற்படுத்தி பாசன வசதி செய்து கொடுத்து, அதற்கு வேண்டிய நிதியையும் கொடுத்து, அதை எளிதான தவணையில் அதாவது பத்து வருடங்களிலோ அல்லது இருபது வருடங்களிலோ வருடம் செய்து கொள்ளலாம் என்ற அளவில், “வெல் இறிகேஷன்” முறையை செய்து கொடுத்தால், அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஏழை மக்களுக்கும் இது மிக வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தி பெருக்கத்திற்காக நாம் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்கிறோம். இருந்தும் சில நேரங்களில் பாதகங்கள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. குறிப்பாக காவேரி, வைகை, பெரியாறு முதலிய நதிப் பகுதிகளில் அதிக மழை வந்து அதனால் ஏற்படுகின்ற வெள்ளப் பெருக்கின் காரணமாக, வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டு பயிர்கள் எல்லாம் அழிந்து போகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதை நாம் தடுக்கவேண்டுமென்றால் வெள்ளச் சேதம் ஏற்படுகின்ற பகுதிகளில் எல்லாம் ரிவட் மெண்ட் கட்டி பாதுகாக்கக்கூடிய முறையில், எங்கெல்லாம் ஆற்றுப்பாசன வசதிகள் இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையில், ரிவட்மெண்ட் கட்டி தடுக்கக் கூடிய முறையில் பொதுப்படையாக ஒரு திட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், உரப்பொடிகள் காலாகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்கள். காலாகாலத்தில் உரப்பொடிகள் கிடைக்காததால் விவசாயிகளுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இதைத் தடுக்கின்ற முறையில், விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் உரப்பொடிகள் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



3rd March 1964] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அடுத்தபடியாக, பழ உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் பகுதியில் திராட்சைப்பழ உற்பத்தி அதிகமாக செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த திராட்சைப் பழ உற்பத்திக்காக அரசாங்கத்தினுடைய சலுகை ஒன்றும் இல்லை. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் இருவரும் ஆலோசித்துப் பார்த்து திராட்சைப் பழ உற்பத்திக்கு போதுமான அளவு கடன் கொடுத்தோ, அல்லது மான்யமாகக் கொடுத்தோ திராட்சைப் பழ உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசியைப் பொறுத்தவரையில், எல்லோருக்கும் இந்தப் பிரச்சனை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இந்த விலைவாசி பிரச்சனை சென்னையில் மட்டுமல்ல, மற்ற பகுதிகளிலும் இந்த நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த விலைவாசியின் மூலம் கிடைக்கின்ற லாபம் உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கும் கிடைப்பதில்லை. இடைத்தரகர்களுக்குத்தான் இந்த லாபம் போய்ச் சேருகிறது. அந்த அளவுக்கு விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, திராட்சைப்பழம் உற்பத்தி செய்கின்ற எங்கள் பகுதியில் திராட்சைப் பழம் ஒரு கிலோ ஒரு ரூபாய் அல்லது ஒன்றே கால் ரூபாய்க்கு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னையில் அதே திராட்சைப் பழம் ஒரு கிலோ மூன்றரை ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான நிலையை மாற்றி இடைத்தரகர்களுக்கு கிடைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற லாபத்தை அகற்றுவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பல ஆயிரக்கணக்கான குளங்களை ரிப்பேர் செய்திருக்கிறோம். இன்னும் பல வரண்ட பிரதேசங்களில் குளங்கள் ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பணம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இதற்காக பணம் ஓரளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அது போதாது. எந்தெந்தக் குளங்களைத் தூர் எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளை யெல்லாம் தூர் எடுத்து தண்ணீர் தேக்கி வைத்து விவசாயத்திற்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்ட சபையிலேயே பல அங்கத்தினர்கள் பல முறை கூறியிருக்கிறார்கள் க்ராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தைப் பற்றி பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் பயிர்கள் பூச்சியால் பாதிக்கப்பட்டு விடுகிறது, பல இடங்களில் பயிர்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு விடுகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு, ஏழை விவசாயிகளுக்கு, ஒரு வித பாதுகாப்பும் கொடுக்கா விட்டால் நன்றாக இருக்காது என்று. கூறிக்கொண்டு அந்த மாதிரிப் பகுதிகளுக்கு பரீட்சார்த்தமாக சில லில்லாக்களை யாவது எடுத்துக்கொண்டு க்ராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தை அமலாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [3rd March 1964]

அதற்கு அடுத்து பென்ஷன் திட்டம். எல்லோரும் வரவேற்கக் கூடிய பென்ஷன் திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பாராட்டக் கூடிய வகையில் அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். இருந்தாலும் இந்தப் பென்ஷன் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர, இதிலே ஆசிரியர்களைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் இருப்பது மிகவும் வேதனைக்குரிய விஷயம். இன்றைக்கு பல ஆசிரியர்கள் 5 ரூபாய், 6 ரூபாய் என்று வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 10 ரூபாய், 9 ரூபாய் என்று வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வகை செய்திருப்பது போல ஆசிரியர் சமூகத்திற்கும் வகை செய்யவேண்டுமென்று பணிவாக ஆசிரியர்கள் சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தத் திட்டத்திலே பெண் ஊழியர்களைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அரசாங்க ஊழியருக்கு மனைவி இருந்தால் அவர் மறு விவாகம் செய்து கொள்ளும் வரையில் அல்லது அவருடைய ஆயுள் முடியும் வரை, குழந்தைகள் இருந்தால் குறிப்பிட்ட வயது வரையில் என்னும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஒரு கல்யாணம் ஆகாத பெண் ஒருவர் அரசாங்கத்திலே ஊழியம் செய்துகொண்டிருக்கலாம். அந்த கல்யாணம் ஆகாத பெண்ணை நம்பி தாய் தகப்பன்மார்கள் இருக்கலாம். ஆண் வாரிசு இல்லாத குடும்பங்களில், அந்த நிலையில் கல்யாணம் ஆகாத பெண் ஒருவர் ஓய்வு பெறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டால், அப்பேர்ப்பட்ட குடும்பத்தில் தாய் தகப்பன் ஆகியவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக தாய் தகப்பன்மார்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதால் போற்றக்கூடிய நிலை உண்மையாகவே ஏற்படும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு வியாதிகளைப் போக்கு வதற்காக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நேற்றைய தினம் கேள்வி நேரத்தில் கூட ஒரு கேள்விக்கு அம்மாள் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். காலரா நோய் பரவுவதைப் பற்றி கேள்வி வந்தபோது ஓவர்ஷெட் டாங்க் கட்டவேண்டுமென்றால் 15,000 ரூபாய் 20,000 ரூபாய் செலவுக்குக் குறைவில்லாமல் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அதை விட, காம்பாக்ட் ஸ்கீமாக, 5 மைல், 10 மைல் ரேடியஸ்ஸுக்கு ஒரு லட்சம் அல்லது இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து அந்தப் பகுதியில் உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்க திட்டம் போட்டால், அதற்கு முதல் அமைச்சரும், சுகாதார அமைச்சரும் மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி நாஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமைக் கொண்டுவர நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படுத்தினால் இந்த காலராவைக் கட்டுப்படுத்தலாம், போட்டிருக்கிற பணத்தையும் நல்ல முறையில் உபயோகப் படுத்தலாம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.



3rd March 1964] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

கடைசியாக, இப்போது பெண் கல்விக்காக அமைச்சர் அவர்கள் வாரி வாரி வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்கள் பள்ளிக்கு பணம் கொடுக்கவேண்டியதுதான். பள்ளி வேண்டுமென்றால் 5,000 ரூபாய் கொடுங்கள், 10,000 ரூபாய் கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். கிராமங்களில் பெண்களுக்காக பள்ளி கட்ட வேண்டுமென்றால் பெண்களுக்கு பள்ளிக்கூடத்திற்கு என்ன அவசரம் என்று பணம் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. பெண்களுக்காக உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கமே முயற்சி எடுத்து கட்டிக் கொடுத்தால் பெண்கள் இன்னும் அரசாங்கத்தைப் போற்றிப் புகழ்வார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். மதுரை மாநகரத்தில் பெண்களுக்கு கல்லூரி போதவில்லை. சோழவந்தாளில் இடம் கொடுக்கிறோம், ஆனால் பணம் கட்ட முடியாது என்று சொல்லி யிருக்கிறோம். அரசாங்கத்தின் சார்பில் கட்டவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டில் இல்லையென்றாலும் வருகிற ஆண்டிலாவது சோழவந்தாளில் ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு பல நல்ல காரியங்கள் செய்து வந்திருக்கிறோம். அவர்கள் விவசாயத்தில் உழவடை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை முதலாளிகள் அப்புறப்படுத்தி விடுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஹரிஜனங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க கோர்ட்டுக்குப் போகும்போது கூட வசதிகளெல்லாம் செய்து அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கும்போது, அவர்களை மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் எமாற்றி விடுகிறார்கள். சில பகுதிகளில் அவர்கள் மாறிப் போய்விடலாம். நன்றி இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பல் இடங்களில் ஹரிஜன மக்கள் அரசாங்கத்தை மிகவும் போற்றிப் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்றால், வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறோம், நிலங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம், எல்லாம் செய்கிறோம், ஆனால் பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களை முன்னேற்றும் வகையில் பால் சொஸைடி போன்றவைகளை ஆரம்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும். பால் சொஸைட்டிகள் ஆரம்பிக்க பல மனுக்கள் இப்போது பெண்டிங்கில் இருக்கிறது. அதற்காகத் தனியாகப் பணம் ஒதுக்கி திட்டத்தைப் போட்டுக் கொடுத்தால், அதோடு கூட்டுறவு முறையில் பஸ் நடத்த ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் ஹரிஜன மக்கள் தொழில் துறையில் முன்னேற வழிவகையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் விவாதத்திலே என்னுடைய வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பட்ஜெட் விவாதத்திலே பேசுகிற சமயத்தில் குறிப்பாக சென்னை நகரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக வெற்றியைப் பற்றி அவர்கள் தங்களுக்கு இருக்கிற எரிச்சலையெல்லாம் காட்டிக் கொண்டார்கள்.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1964]

எந்தக் காரணத்தினால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சென்னையிலே வெற்றி பெற்றது, என்ன காரணத்தினால் காங்கிரஸ் தோற்றது என்னெல்லாம் அவர்கள் துருவித் துருவி ஆராய்ந்து கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் தூக்கியடித்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் நான் நம்முடைய முதல் அமைச்சரும் போலீஸ் அமைச்சரும் தான் சென்னையில் காங்கிரஸ் தோற்றதற்குக் காரணம் என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னையிலே காங்கிரஸ் தோற்றிற்று என்றால், ஹரிஜன மக்கள், ஸ்லம்களில் வசிக்கக் கூடிய ஏழை எளிய மக்கள், பெருவாரியானவர்கள் காங்கிரஸை எதிர்த்து ஓட்டளிக்கிறார்களென்றால் அந்தப் பகுதிகளில் போலீஸார் செய்கிற திருவிளையாடல்கள்தான் மூல காரணம். என்னென்ன திருவிளையாடல்கள் செய்ய முடியுமோ அத்தனையையும் செய்தார்கள். ஆகையால் தான் சேரி வாழ் பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் அரசாங்கத்தின் பேரில் வெறுப்பு கொண்டு காங்கிரஸை எதிர்க்கிறார்கள். அரசாங்கம் செய்கிற சில தவறுகளை எடுத்துக் காட்டுகிற காரணத்தினால் எங்கள் பக்கத்திலே வருகிறார்கள்.

இரண்டாவது காரணம் நம் முதல் அமைச்சரைச் சார்ந்தது ஆகும். முன்பு இருந்த முதல் அமைச்சராக இருந்தால் நிலைமை வேறுக இருந்திருக்கும். இப்போது இருக்கும் முதல் அமைச்சர் எதையும் வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிடக் கூடியவர். என்.ஜி.ஓ.-க்கள் சம்பள உயர்வு கேட்ட சமயத்தில் நம் பழைய முதல் அமைச்சராக இருந்தால், 'ஆகட்டும் பார்க்கலாம்' என்று சொல்லுவார். '29-ம் தேதி வரை பொறுத்திருங்கள், பட்ஜெட் வரட்டும் பார்க்கலாம்' என்று சொல்லுவார். 22-ம் தேதி தேர்தல் நடக்கும். தேர்தல் முடிவும் ஒரு தினசாக இருக்கும். 29-ம் தேதி பட்ஜெட்டிலே சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லி விட்டுப் போயிருப்பார். ஆனால் நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் என்.ஜி.ஓ.-க்களிடம் 'உங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் ஊதியத்தை உயர்த்தப் போவதில்லை' என்று வெட்ட வெளிச்சமாகச் சொன்னார்கள். இப்படிச் சொன்ன காரணத்தினால் இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் காங்கிரஸை எதிர்த்துச் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலையை அவர்களே அமைத்துத் தந்து விட்டார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு எனது நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி பலர் பல விதமாகத் தெரிவித்தார்கள். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டே இந்த வருஷம் கூட இருக்கிறதே தவிர இதிலே எந்தவித நன்மையோ அல்லது எந்தவித சந்தோஷ நிகழ்ச்சியோ கிடையாது. திருமணம் செய்து கொள்ளும்போது, வெளி இடத்தில் பெண் கொண்டாள் மருமகள் எப்படி நல்லவராக இருப்பாளா என்று பார்ப்பார்கள். வீட்டிலேயே வருகிற பெண்ணை இருந்தால் சமைத்து சமைத்து அவர்கள் பக்குவப்பட்டுப் போனவர்கள், வீட்டில் இருக்கிறவர்களாதலால் கறிகாய் வைக்கிற முறைதெரிந்தவர்கள், அவள் மருமகளாக வருகிறாள் என்றால் வீட்டில் உள்ளவர்கள் ஏற்கெனவே பழக்கப்பட்டவர்கள். ஏற்கெனவே நன்றாக தெரிந்தவர்கள். அதே முறையில் நமது முதல் அமைச்சர்



3rd March 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஏற்கெனவே பட்ஜெட் போட்டுப் போட்டு பழகியவர்கள். ஏற்கெனவே பட்ஜெட் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்தவர்கள். அவர்கள் பட்ஜெட் எப்படி இருக்கும் என்று அதிகமாக விளக்க வேண்டியதில்லை. சென்ற பட்ஜெட்டிலே ஒரு வருஷம் சேர்த்துப் போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு எதுவும் நல்லது இருப்பதாக எனக்குச் சொல்ல முடியவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் சில கல்லூரிகளைத் திறந்து, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை இலவசக் கல்வி என்று சொல்லி, அதிலும் இப்போதே 83 சத விதம் வரையில் மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வசூலிக்கப்படுவதில்லை, மேலும் 17 சதவிதத்தினருக்கும் இருக்கட்டுமே என்று சொல்லி இருக்கிற இந்த ஓரிரண்டு அம்சங்களைத் தவிர எந்த வித நலன்களையும் இதில் பார்க்க முடியவில்லை. சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுங்கள், எதற்கு வரி போடவேண்டுமென்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்டார்கள். நானும் என்னுடைய யோசனையை எடுத்துச் சொன்னேன். கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் பஸ்ஸுக்கு வரி போடுங்கள் என்று சொன்னேன். ஒரு வேளை அப்படியே போட்டுவிடுவார்களோ என்று கூட எதிர்பார்த்தேன். சினிமாவுக்கு வரி போடுங்கள் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் என்று சொன்னேன். திராவிட முன்னேற்ற கழக சார்பிலிருந்து நான் அவ்வாறு கூறுத்துத் தெரிவித்தேன். ஆனால் என்ன காரணத்தைக் கொண்டோ என்னவோ, காங்கிரஸ் பக்கத்தில் இருக்கிற பஸ் முதலாளிகள் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களை விரட்டினார்களோ மிரட்டினார்களோ தெரியாது, பஸ்களுக்கு வரி போடவில்லை. என்ன காரணத்தைக் கொண்டோ டிக்கட் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் வரி போடவில்லை. எத்தனையோ திட்டங்களை எம்ர்ஜென்ஸி என்று சொல்லி நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம். திட்டங்களுக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகிறது. ரூபாய் தான் கோடிக்கணக்காக இருக்கிறதே தவிர, புதிய திட்டங்களை ஏதாவது எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. அரசாங்கத் தரப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட்டைப் பொறுத்த அளவில், சென்ற வருஷம் போட்ட பட்ஜெட்டை காலத்தை நீட்டித்தான் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி நான் பெருமைப்படுவது உண்டு. அவர் மிக்க சாந்தசீலர். ஆனால், அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களே, இந்த நாட்டில் நல்ல அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் நடக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. குற்றம் செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் நாங்கள் சற்றும் பின்வாங்கியவர்கள் அல்ல. குற்றம் செய்பவர்களைப்பற்றி அமைச்சர்களுக்குத் தெரியாது. போலீஸ் ஸ்டேஷனிலுள்ள ரிகார்டை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சாராயம் வைக்கிற காட்சியைப் பார்க்கும் பொழுது, இது எதற்காக? ஏழை எளியவர்களின்மீது எத்தனையோ வழக்குகள் போடப்படுகின்றன. சில இடங்களில் சாராயம்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1964]

காய்ச்சுவதற்கு போலீஸ் உடந்தையாக இருக்கிறது. எத்தனை இடங்களில் சப்இன்ஸ்பெக்டர், இன்ஸ்பெக்டர், டெபுடி சூபரின் டெண்டு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள்? இந்த அட்மினிஸ்ட்ரேஷனை சீர்திருத்த வேண்டியது அவர்களுடைய கடமை அல்லவா? மது விலக்கு இன்றைக்கு இங்கே அமுலில் இருக்கிறது அல்லவா? நான் மதுவிலக்கை ஆதரிக்கிறேன். வெளி நாடுகளில் குடிப்பது ஒரு ஸோஷியல் கஸ்டம். நம் நாட்டில் குடிப்பதை வெறுத்து ஒழிக்கிற பழக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது நம் நாட்டில் என்ன நிலை இருக்கிறது? போலீஸ் சப்இன்ஸ்பெக்டர் சாராயம் காய்ச்சக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் சாராயம் காய்ச்சக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. எந்தக் காரணங்களினால் அவர்கள் இப்படி உந்தப்படுகிறார்கள் என்பதை ஆராய வேண்டும். கதர் சொக்காய் போட்டுவிட்டால் சாராயம் காய்ச்சலாமா? சட்டத்தை யார் மீறினாலும் அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். மதுவிலக்குக் கொள்கையைப்பற்றி பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது என்ன பிரசாரம் செய்கிறார்கள்? சட்டத்தின் மூலம் மட்டும் சமுதாயத்தில் சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்திவிடமுடியும் என்று கருதுகிறீர்களா? மதுவிலக்குத் திட்டம் நல்ல முறையில் அமல் செய்யப்பட வேண்டுமென்றால், அதைப்பற்றி சற்று சிந்தித்து பிரசாரம் செய்யுங்கள்.

ஆஸ்பத்திரியில் யார் வந்து க்யூ வரிசையில் நிற்கிறார்கள்? கள்ளச் சாராயம், பட்டைச் சாராயம் எப்படி காய்ச்சப்படுகிறது? வாழைப் பழத் தோல், ஆலையிலிருந்து வெளி வருகிற கழிவு நீர், வெல்லப்பாக்கு இவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பட்டைச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள். பெரு வியாதியஸ்தன் தான் இதை எடுத்துச் செல்கிறான். பெரு வியாதியஸ்தன் தான் இதைக் காய்ச்சுகிறான். இதைக் குடிக்கிறவர்களுடைய உடல் நலம் எப்படி இருக்கும்? இதற்கு போலீஸ் உடந்தையாக இருக்கலாமா? ஏன் நாம் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை திறம்பட செயல் நடத்தக் கூடாது? லாங்குகிற வரிப் பணத்தை, 'பைன்' பணத்தை நல்ல முறையில் செலவு செய்யுங்கள், நல்ல முறையில் பயன்படுத்துங்கள். பிரசாரம் செய்யுங்கள். குடிப்பது தவறு என்று சட்டம் போட்டு விட்டால் மட்டும் பிரச்னை தீர்ந்துவிடுமா? மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பணக்காரர்கள் அல்ல. மதுவிலக்கு வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டு அபராதம் கட்டுபவர்கள் பெரிய இடத்தில் இருப்பவர்கள் அல்ல. ஏழை எளிய மக்கள்தான் கிராமாந்திர மக்கள் தான். அதுவும் குறிப்பாக ஹரிஜன மக்கள் தான் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்டவர்கள் ஆயோர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக எந்தச் சட்டத்தை, மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களோ அந்த சட்டத்தினாலேயே அவர்கள் பழிவாங்கப்படுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. நிரபராதிகள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். பணக்காரர் சிக்கிக்கொள்கிறார்களா? பெரிய உத்தியோகஸ்தார்கள் சிக்கிக் கொள்கிறார்களா? அப்படிச் சிக்கினாலும் அவர்கள் உயர்நீதி மன்றம் வரையில் போவதற்கு வசதி இருக்கும். சாதாரண மக்கள்தான்



3rd March 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஏழை எளிய மக்கள்தான் இந்தத் சட்டத்தினால் துன்புறுத்தப் படுகிறார்கள். அதை நமது அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்துகொண்டு கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஓ.-க்களின் பிரச்சனையைப் பற்றி நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 2, 3 தினங்களுக்கு முன்பாக நடந்த அவர்களுடைய ஒரு கூட்டத்தில் கூட பேசியிருக்கிறார்கள். நேற்றையதினம்கூட சம்பளம் வாங்குகிற தினத்தன்று அவர்கள் துக்கதினம் கொண்டார்கள். இது தேவையா? அவர்கள் துக்கதினம் கொண்டாட வேண்டிய நிலைமையை அரசாங்கம் அனுமதிக்கலாமா? அரசாங்கத்தின் சிப்பந்திகள் அரசாங்கத்தின் பிள்ளைகள் மாதிரி. அவர்கள் அமுதால் யார் அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைப்பது? அரசாங்கம் அல்லவா துடைக்கவேண்டும். ஏன் துடைக்கவில்லை? முன்பு அரிசி என்ன விலை விற்பது, இப்பொழுது என்ன விலைக்கு விற்கிறது? ரூ. 120 சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர் முன்பு ஒரு படி அரிசி ரூ. 1-2-0 கொடுத்து வாங்கினார்கள். இப்பொழுது அதே ரூ. 120 சம்பளம் வாங்குபவர்கள் ஒரு படி அரிசி எப்படி ரூ. 1-12-0 கொடுத்து வாங்கமுடியும்? அவர்கள் தவறு செய்கின்ற வழிக்கு நீங்கள் அவர்களை இழுத்துச் செல்கிறீர்கள். குற்றம் சாட்டுகிறீர்களே தவிர, அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கவில்லை. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட அன்றைய கூட்டத்தில் 'லேபர் மாதிரி வந்துவிட்டீர்களே, தொழிலாளர்கள் புரட்சி பண்ணுகிறமாதிரி வந்துவிட்டார்கள்' என்று கோபமாகக்கூட பேசியிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன கோபம்? லேபர் என்று சொல்லி ஏன் அவர்களை துரத்தவேண்டும்? ஏன் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்கக்கூடாது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் பேசாததை பேசினேன் என்று சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. நான் பேசியதைப் பற்றி கோபமாகப் பேசினேனா, எப்படி பேசினான், என்று எப்படி வேண்டுமானாலும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லலாம் அவர்களுடைய வழக்கம் போல. ஏராளமான என்.ஜி.ஓ.-க்கள் மத்தியில்தான் நான் பேசினேன். அவர்களுக்கு நான் என்ன பேசினேன் என்பது தெரியும். கோபம் வந்ததா என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எப்படித் திருத்திப் பேசினாலும், அதை நான் பொருட்டடுத்த போவதில்லை. அதை நான் மறுக்கப்போவதும் இல்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: அவர்கள் பேசிய சமயத்தில் நான் அங்கு இருந்தேன். அவர்கள் ஏன் என்.ஜி.ஓ.-க்களை பக்குவமாக அழைத்து 'உங்களுடைய நோக்கம் என்ன, தேவை என்ன, என்று விசாரித்திருக்கக்கூடாது? அப்படிச் செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஏன் கோபப்பட்டேண்டும், ஆத்திரப்படவேண்டும்?

[3rd March 1964]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய உபதேசம் எனக்குத் தேவையில்லை. நான் அங்கத்தினர் அங்கு இருந்தார் என்றால் அதிலிருந்தே தெரிந்து கொள்ளலாம். என்.ஜி.ஓ.-க்களை அப்படியாவது பிடிக்கலாமா, அவர்களை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாமா என்று பார்க்கிற போக்கு சரியான போக்கு அல்ல.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: முதல் அமைச்சர் அவர்களே என்.ஜி.ஓ.-க்களை எங்கள் பக்கம் தள்ளுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களும் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள். அவர்களுக்கு இருக்கிற கஷ்டத்தை அரசாங்கம் உணர்வதற்கு முடியாத நிலையில் இருக்கிறபொழுது, அந்த அளவுக்கு அதை நாங்கள் உணர்ந்து அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறோமே தவிர, எங்கள் கட்சியில் அவர்களைச் சேர்க்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. நான் இதை ஏன் எடுத்துச் சொல்கிறேன் என்றால், அவர்களுடைய குறைபாடுகளை அரசாங்கம் தீர்க்கவில்லை. இதிலே அரசாங்கம் தோல்வி கண்டிருக்கிறது. அரசாங்க சிப்பந்திகள் அவர்களுடைய கஷ்டத்தை யாரிடம் எடுத்துச் சொல்வார்கள்? அவர்கள் கண்ணீரைத் துடைப்பது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு இல்லையா? அவர்கள் கர்ப்புச் சின்னம் அணிந்துகொள்ளும் நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்துவிட வேண்டுமா? அவர்கள் எங்கே போய் தங்களுடைய குறையைச் சொல்வார்கள்? அவர்களுக்கு என்ன லேபர் யூனியன் இருக்கிறது? அப்படியிருந்தால் டிரேட் யூனியன் ஆக்ட் இருக்கிறது. அவர்கள் ஸ்டிரைக் செய்யக்கூடாது. குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் கோபம். அப்படி எதானாலும் கூட்டம் போட்டால், லேபர் மகாநாடு போல் இருக்கிறதே என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு வதந்தி . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் குறிப்பிட்டது எல்லாம், அந்த மெமோரியல் ஹால் கேட்டுக்கு வருவதற்கு இடம் தெரியவில்லை. என்னுடைய கார் வருவதற்கு முன்னமே அங்கே கூடியிருந்தார்கள். என்னுடைய கார் வரும்பொழுது 'பஞ்சப்படியை உயர்த்து' என்றுதான் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் என்.ஜி.ஓ.-க்கள் எப்படி பாடம் கற்றுக்கொண்டார்கள் என்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. எனக்குப் புரியவில்லை, வேறு யாரோ பேசுவது மாதிரி இருந்தது என்றுதான் நான் தெரிவித்தேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: "பஞ்சப்படியை உயர்த்து" என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக 'உயர்த்துங்கள்' என்று சொல்லியிருந்தால் நான் உயர்த்தியிருப்பேன்' என்று கனம் அமைச்சர் சொல்லியிருந்தால்கூட அவர்கள் அம்மாதிரி சொல்லியிருப்பார்கள். கஷ்டத்தின் காரணமாக அவர்கள் அப்படிச் சொன்னார்களோ என்னவோ தெரியாது. பிரச்சனையை கனம் அமைச்சர் எந்த முறையில் அணுகுகிறார்கள் என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்க சிப்பந்திகளின் நிலைமையை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அரசாங்க சிப்பந்திகள் தவறு செய்யக்



8rd March 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கூடாது, லஞ்சம் வாங்கக்கூடாது. நம்முடைய அரசாங்கம் என்.ஜி.ஓ.-க்களின் குறைகளைச் சரிவர பூர்ணமாக புரிந்துகொண்டு அதைத் தீர்க்க முடியவில்லை என்று நான் இந்த அரசாங்கத்தின் மீது சூழ்ந்ம் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டம் என்றால் எல்லோருக்கும் ஒன்றுதான். ஏற்கெனவே சட்டசபைக் கூட்டம் நடந்தபொழுது எல்லா மாணவர்களும் வந்தார்கள். எல்லாக் கல்லூரி மாணவர்களும் வந்தார்கள். இந்தி எதிர்ப்பு கோஷம் போட்டார்கள், இந்தியை எதிர்த்து தமிழ் வாழ்க் என்றார்கள். அவர்கள் உள்ளே அனுமதிக்கப்படவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பார்க்கமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். சென்னையில் இருக்கிற எல்லாக் கல்லூரி மாணவர்களையும் தடுத்து நிறுத்தினர் போலீசார். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பார்க்கமாட்டேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நான்கு, ஐந்து நாட்களுக்கு முன்னால் 200 பேர்கள் வந்தார்கள். யாராக இருந்தாலும் போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். காங்கிரஸ்காரரை யார் தாக்கினாலும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதிலே நான் குறுக்கே நிற்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் உள்ளே வந்தார்கள். எப்படி வந்தார்கள்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எனக்குத் தெரிந்தவளையில் அப்படி ஒன்றுமில்லை. நான் எங்கும் போகவில்லை. ஞாயிற்றுக் கிழமைதான் வெளியூர் போயிருந்தேன். இருநாறு பேர்கள் ஒன்றும் வரவில்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: நானே பார்த்தேன். ஏறக்குறைய 200 பேர்கள் திரு. விநாயகமூர்த்தி தலைமையில் உள்ளே வந்தார்கள்.

முன்னர் மாணவர்கள் வந்தபொழுது அவர்கள் வந்த இடத்திலே போலீசார் தடுத்து நிறுத்தினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நம்முடைய உள்துறை அமைச்சர் கூடவந்து அவர்களைச் சந்தித்திருக்கிறார். உங்களுடைய கட்சியிலிருந்து வருகிறவர்களைச் சந்திக்க விரும்புகிறீர்களே, மற்றவர்களைச் சந்திக்க என் மறுக்கிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: என்னுடைய முக்கியமான ஆட்சேபம் அவர்கள் வகுப்புக்குப் போகாமல் கட்டுப்பாடாக இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அதைத் தெரிவிக்கும் முறையிலே, நான் அவர்களைச் சந்திக்கத் தயாராயில்லை என்று சொன்னேன். ஓரளவோடு வரவேண்டும். முன்கூட்டி கேட்டிருக்கவேண்டும். வகுப்பு நேரத்தில் வருவது தவறு என்று சொன்னேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஐந்து மணிக்கு மேலாகவாவது வரச் சொல்லக்கூடாதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஐந்து மணிக்கு மேலே சந்தியுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நாலேந்து பேர் வாலாமென்று சொன்னேன். ஐந்து மணிக்கு மேல் சந்திக்கலாம் என்று சொன்னேன். யாரும் வரவில்லை.

[3rd March 1964]

**திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி :** முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உள்ளே வரக்கூடாது. மாணவர்கள் வரக்கூடாது, ஆனால் காங்கிரஸ் தரப்பிலே இருக்கின்றவர்கள் வரலாமென்று சொன்னால் அது நியாயமா?

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** அன்று வந்த மாணவர்கள் அனைவரும் முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவதிலே மகிழ்ச்சி.

**திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி :** அதைப்பற்றி நாங்கள் பெருமைப் படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். (மணி அடிக்கப்பட்டது). இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்களில் முடித்து விடுகிறேன். மாணவர்கள் மனதில் எங்களுடைய கட்சியை வளர்க்கவேண்டியதில்லை. இந்தியைப் பற்றி ஒரு வாசகத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

**திரு. கோ. வெங்கட்டராமன் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிறகு, பல நல்ல சலுகைகள் கிடைத்திருக்கின்றன என்ற மகிழ்ச்சி மக்கள் மனதிலே பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், வழக்கம்போல் பட்ஜெட் விவாதத்தைப் பார்க்கும்பொழுது, பட்ஜெட்டிலே இருக்கிற விஷயங்களுக்கும், விவாதத்திலே சொல்லப்படுகிற விஷயங்களுக்கும் பல வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் பச்சையாகச் சில விஷயங்களை ஒப்புக்கொண்டார். சென்னை நகரசபைத் தேர்தலிலே தங்களுடைய வெற்றிக்கு மூல காரணம் என்.ஜி.ஓக்கள் கோரிக்கை புறக்கணிக்கப்பட்டதுதான் என்று சொன்னார். அப்படிப் புறக்கணிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால், முடிவு வேறாக இருக்குமென்று ஒப்புக்கொண்டார். வெளியிலே இருக்கிற அவர்களுடைய தலைவர்கள், தங்களுடைய சாதனைகளைப்பற்றி மார் தட்டிப் பேசும் பொழுது, சட்டமன்றத்திலே எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் என்.ஜி.ஓக்களின் கோரிக்கை புறக்கணிக்கப்பட்டதுதான் புகியமான காரணம் என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். வெளியிலே பேசுகிறவர்கள், இங்கே கிடைத்த பரிசு ஒன்றின்படி நினைப்பை எதிர்த்ததனால் கிடைத்த பரிசு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இதனை நன்கு ஆராயவேண்டியிருக்கிறது. நகரசபைத் தேர்தல்களிலே, முதல் கட்டத்திலே திரு. கழகம் தோல்வி அடைந்துவிட்டது. அதனால் இரண்டாம் கட்ட தேர்தல் நடைபெறுகிறபொழுது பல நகரங்களுக்கு வந்து அவர்களுடைய பிரசாரத்தைப் பலப்படுத்திக்கொண்டார்கள். சேலத்திலே ஒரு கூட்டம் நடக்கிறபொழுது, ஒரு மிருகம் கூட்டத்திற்கு வந்தபொழுது, “அமைச்சர் வருகிறார், அமைச்சர் போகிறார்” என்று பொருத்தமற்ற முறையிலே பேசி அவர்களுடைய ஆத்திரத்தை வெளியிட்டார்கள். இரண்டாம் கட்டத் தேர்தலிலும் காங்கிரசுக்குப் பெரும் வெற்றி கிட்டியது. தங்களுடைய சாதனைகள் வெற்றி பெறவில்லை என்று தெரிந்தும், மற்ற இடங்களிலே பிரசாரத்தின்புலம் வெற்றி பெற முடியாதவர்கள் அங்கே



3rd March 1964] [திரு கோ. வெங்கட்டராமன்]

கையர்லாகாமல் போனதற்குப் பின்னர், வேட்டைக்காரனிடம் மண்டியிட்டார்கள். சென்னை நகரத்தில் கிடைத்த வெற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வெற்றி அல்ல, அது வேட்டைக்காரனின் வெற்றி என்று சென்னை நகரத்திலும், தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல நகரங்களிலும் எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய பிரசாரத்தின் காரணமாக வெற்றிபெருவிட்டால், தமிழ் நாட்டில் பல நகரங்களில் அவர்கள் தோல்வி அடைந்ததற்குக் காரணம் என்ன? தமிழ் நாட்டில் பல நகரங்களில் அவர்களுடைய ஸ்தாபனம் செய்ய முடியாததை இங்கே ஒரு சினிமா நடிகர் செய்து விட்டார். (இந்த சமயத்தில் திரு. செ. மாதவன், திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் முதலியோர் “ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்” என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்து நின்றார்கள்.)

கனம் உதவி சபாநாயகர் : ஆர்டர், ஆர்டர்.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : On a point of order. Sir, can the Hon. member raise a discussion on men not represented in this House?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எந்த “மேனேப்” பற்றியும் அவர் பேசவில்லை. ஏதோ ஒரு சினிமாப் படத்தைப்பற்றி பேசுகிறார். இதிலே “பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்” ஒன்றும் இல்லை.

[மறுபடியும் திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம், திரு. செ. மாதவன், புல்வர் கா. கோவிந்தன் ஆகியோர் “ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்” என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்திருந்தார்கள்.)

MR. DEPUTY SPEAKER : When the Chair is on its legs Members should resume their seats.

It is grossly improper for hon. Members to stand when the Chair is on its legs. No hon. Member should make a personal reference to any person who is not in the House.

The hon. Member Sri G. Venkataraman may now continue his speech.

திரு. கோ. வெங்கட்டராமன் : இன்றைய தினம் நகரசபையின் தேர்தலுக்கு வெற்றிக்கான காரணங்களை அவர்கள் சொல்லும் பொழுது, கார சாரமான குற்றச்சாட்டுகளை அமைச்சர் அவையின் மீதும், போலீஸ் இலாகாவின்மீதும் சுமத்தும்பொழுது, குறிப்பிட்ட, அர்த்தமுள்ள, ஆதாரமுள்ள விஷயங்களை நாங்கள் பேசும்பொழுது அவர்கள் ஏன் மறுக்கவேண்டும்? தமிழ்நாடு முழுவதும் இந்த நகரசபை தேர்தல்கள் நடந்திருக்கின்றன. இன்றையதினம் மக்களுக்கு என்ன பரிசு கிடைத்திருக்கிறது? அந்தப் பரிசை வைத்துக்கொண்டு நாம் இதனை ஆராயவேண்டும்; உயர்நிலைப் பள்ளிவசையில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி அளித்திருக்கிறோம். மாணவர்கள் தரமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம், அவர்களின் எதிர்கால வாழ்வு சிறப்பாக அடையவேண்டுமென்றும் நினைக்கிறோம். ஒவ்வொரு விடம்பரத்திலும் பல கட்டுப்பாடுகள் விதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] [3rd March 1964]

சினிமாவிலே கட்டுப்பாடு போர்டு என்று ஒன்று இருக்கிறது. சென்னை நகரத்திலும், தமிழ் நாட்டிலும் காட்டப்படுகிற தமிழ்ப் படங்களை அந்த தணிக்கை போர்டார் தணிக்கை செய்கிறார்கள். மாணவர்களுக்குப் பொருத்தம் இல்லாததை, வயது வராதவர்களுக்குத் தேவையில்லாததை ஒதுக்கித் தள்ளுவது அவர்களுடைய பொறுப்பாக இருக்கிறது. மாணவர்களுக்குத் தரமுள்ள கல்வி அளிக்கவேண்டுமென்று நாம் நினைக்கிறோம். இந்த நிலையில், தரம் இல்லாத படங்கள், “வயது வந்தவர்களுக்கு” என்று கொட்டை. எழுத்துக்களிலே போட்டுக் காட்டப்படவேண்டிய படங்கள் எல்லோருக்கும் காட்டப்படுகின்றன. அந்தப் பரிசைப் பார்த்து, அதிலிருந்து ஏதாவது தேர்தல் பார்க்கிடைக்காதா என்று ஏங்கிக்கொண்டிருந்த நிலையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அர்த்தமுள்ள கொள்கைகளை வைத்து நாட்டிலுள்ள மக்களை அவர்கள் பக்கம் இழுக்கவில்லை. திராவிட நாட்டுக் கொள்கையைக் காற்றிலே பறக்க விட்டார்கள். ஹிந்தித் திணிப்பை எதிர்ப்பதாகவும், திணிக்கப்படாத ஒன்றை எதிர்ப்பதாகவும் பாவித்துக் கொண்டார்கள். ஹிந்தியில் தேறினால்தான் எஸ்.எஸ்.சி.-யில் தேர்வாகக் கருதப்படும் என்ற நிலை இருக்கிறதா? தமிழ் மக்களிடம் “நாங்கள் வீராதி வீரர்கள், சூராதி சூரர்கள்” என்று சொல்லி நடத்திய நாடகம் எல்லாம் பலிக்காமல் அம்பலத்துக்கு வந்துவிட்டதை தமிழ்நாடு நன்கு நிரூபித்துக் காட்டிவிட்டது. இந்த நிலையில் ஹிந்தி திணிப்பு எதிர்ப்பால் கிடைத்த வெற்றி என்றும், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் குறையைப் புறக்கணித்ததால் கிடைத்த வெற்றி என்றும் பேசக்கூடிய நிலையிலே இங்கு விவாதம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய எதிர்க்காலம் சிறப்பாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், சினிமாத் கட்டுப்பாடு நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டும். பல சம்பவங்களைப் பற்றி நான் பேச முடியும். அவற்றின் அடிப்படை என்ன? மக்களுடைய மனதிலே ஏற்படுகின்ற மாறுதலுக்கு காரணம் என்ன? சென்னை நகரத்திலே வோட்டுப் போட்டவர்களுக்கும், மற்ற நகரங்களிலே வோட்டுப் போட்டவர்களுக்கும் வித்தியாசம் என்ன? யாருக்கு என்ன சலுகை கிடைத்திருக்கிறது? இந்த நிலையில் “வெற்றி பெற்று விட்டோம், கோட்டை கைப் பிடித்து விட்டோம்” என்று மார் தட்டிக்கொள்ளுகிறார்களே? ஒரு ஸ்தானத்தைக்கூட பெறாத சுதந்திராக் கட்சியினர்கூட இதிலே கலந்து கொண்டு மார் தட்டிப் பேசுகிறார்கள் என்றால் நிச்சயமாக வருங்காலம் உண்மையை எடுத்துக்காட்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இப்பொழுது பட்ஜெட்டைப்பற்றி பேசும்போது பருத்திக்கும் பருத்திக் கழிவுக்கும் வரி விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்குத் தேவையான சலுகைகள் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கும்பொழுது இதையும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பருத்தி நூலைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் அதை பம்பாயிலிருந்து வந்து தமிழ் நாட்டில் வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது சரியானதல்ல. தமிழ் நாட்டில் இருந்துதான் மற்ற மாதிலைகளுக்குப் பேர்கிறது. தமிழ் நாட்டில் காம்போஸிட் மில்களாக இல்லாமல் நூலை மட்டும் உற்பத்தி செய்யும் மில்கள் இருப்பதனால் கைத்தறிக்குத் தேவையான நூல் வெளி மாநிலங்களுக்கும்



3rd March 1964] [திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்]

செல்கிறது. மத்திய, மாநிலங்கள் விதிக்கும் வரியை 2 சதவிகிதம் ஆக மாற்றுகிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உபயோகமாகும் நூலைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சதவிகிதம் என்பதை 2 சதவிகிதம் ஆக மாற்றுவதனால் சில ஸ்டைக்கள்தான் கிடைக்கும். இந்த வரியையும் மத்திய எக்ஸைஸ் வரியையும் வைத்துக் கொண்டு வியாபாரிகள் ஏராளமாக நூலின் விலையை உயர்த்தி விடுவார்கள். ஆகவே வாலண்டரி பிரைஸ் கண்ட்ரோல், விலைக் கட்டுப்பாடு சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இந்த அளவிலே பருத்தி கழிவுக்கு வரி இருந்தாலும் கைத்தறி நூலுக்கு வரி உயராமல் இருக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே உயர்விலை சரியான பில்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அந்த நிலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டிய முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரை அதை அமுலாக்குவதில் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்த ஒரு தனிப்பட்ட கமிட்டியாவது போட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஆந்திராவுக்கு போகிறது என்றால், டெஸ்பாச் மெமோ, டெலிவரி நோட்டு, அவையெல்லாம் சட்டப்படி தேவையானவைகளை எல்லாம் கொடுத்தாலும், ஆந்திரா மாநிலம் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு இயற்றி இருக்கும் சட்டப்படி ஒரு தனி டெலிவரி நோட்டு தேவை என்று கருதுகிறார்கள். அப்படி டெலிவரி நோட்டு இல்லை என்றால் பென்ஸ்டி போடும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தின் கீழ் சரக்கின் விலையில் 10 சதவிகிதம் பென்ஸ்டியாக விதிக்கிறார்கள். ஆகவே இவைகளை எல்லாம் தக்க முறையில் திருத்தி வியாபாரிகளும் அறிந்து கொள்ளும் முறையில், குறைபாடுகளை நீக்கி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உதவி அதிகாரிகளுக்குக் கூட பென்ஸ்டி போடும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தக்க மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து சேலத்தைப் பொறுத்த வரையில் பாதாள சாக்கடை திட்டம் இல்லாததால் நகர சுகாதாரம் பெரும் அளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக இந்த மூன்றாவது திட்டத்திலேயே பாதாள சாக்கடையை அமைக்க துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து கைத்தறி நெசவாளர்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேராதவர்களுக்கு ஹாண்ட்லும் பைனான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஏற்படுத்தி உதவி செய்ய மத்திய சர்க்கார் சம்மதம் தெரிவித்திருக்கிறது. இந்த நடைமுறை ஆண்டிலேயே நடவடிக்கை எடுத்து இந்த பட்ஜெட்டிலேயே வழிவகைகள் செய்து அதன் மூலம் கூட்டுறவுத் துறையில் சேராத கைத்தறிக்காரர்களுக்கும் உதவி செய்ய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த பட்ஜெட்டை நல்ல முறையில் தயாரித்து நல்ல

[திரு. கோ. வெங்கட்டசாமன்] [3rd March 1964]

பல சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

\* திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சபை முன் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1964-65-க்கான நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இந்த வரவு செலவு திட்டத்திலே எந்தவிதமான நல்ல திட்டமும் கிடையாது என்று குறை கூறினார்கள். அனேகமாக அவர்கள் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை சரியாக படிக்காமலேயே பேசி இருப்பார்களோ என்று நினைக்கிறேன். ஏன் என்றால் இந்த திட்டத்திலே புதிதாக 5 கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தப் போவதாகவும், ஒரு புதிய யூனிவர்ஸிடி திறக்கப் போவதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது சாதாரணமாக செய்யக் கூடிய காரியமா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவித்தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினருக்கு காது சரியாக கேட்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் காதுக்கு வைத்தியம் செய்து கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் 5 கல்லூரிகள் திறப்பது குறித்து அமைச்சரை பாராட்டியிருக்கிறேன். யாரைப் படிக்கவில்லை என்கிறார்?

திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்: கனம் அங்கத்தினருக்குத்தான் அடிக்கடி உடம்பில் ஏதாவது வரும் போல் இருக்கிறது. அவர்கள் வைத்தியம் செய்து கொள்ளுவது நலமாக இருக்கும். உண்மையிலேயே இந்த வரவு செலவு திட்டம் நல்ல முறையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாகக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையிலும் உயர்நிலைப் படிப்பு வரை முழுச்சலுகை கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒரு அம்சம். அதே மாதிரி இந்த என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு அவர்களுடைய படியை உயர்த்தவில்லை என்ற ஒரு காரணத்தான் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு எளிதாகப் போய்விட்டது. உண்மையிலேயே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்.ஜி.ஓ.-க்களிடம் எதிர் கட்சிக்காரர்களை விட அதிகப் பற்றுதல் உள்ளவர்கள் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், நிதி நிலை அறிக்கையில் ஏன் அவர்களுக்கு ஒன்றும் கொடுக்க வில்லை? அதிகமான தொகை தேவைப்படும், ஆதலால் நிச்சயமாக கொடுக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் கொஞ்சமும் கிடையாது. இப்பொழுது இல்லை என்றாலும் உபரி பட்ஜெட் வரும்போதாவது அல்லது சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட் வரும்போது நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அமைச்சர் அவர்கள் சினிமாத் தொழிலுக்கு அதிகமாக ஏன் வரிபோட தயங்குகிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சினிமா கதை எழுதுகிறவர்களுக்கு, நடிக்கும் நடிகர் களுக்கு, கருப்பு மார்க்கெட்டில் பணத்தை சேர்ப்பவர்களுக்கு வரி



3rd March 1964] [திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்]

போட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். (குறுக்கீடு) கனம் அங்கத்தினர் கருணாநிதி அவர்கள் கதை எழுதுவதற்கு, படத்திலே நடிப்பவர்களுக்கு எப்படி வரி போடலாம், எப்படி செய்தால் நன்றாய் இருக்கும் என்று சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் சொன்னால் அந்த அறிவுரையைக் கேட்டு அமைச்சர் அவர்கள் வரி போடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த வரி போடும் செயலை, எந்த வரியை எப்படி ஏற்றுக்கொண்டு போடுவார்கள் என்பதற்க்கான அரிய யோசனையை அருமை நண்பர் அவர்களே வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இதையே ஒரு விவாதத்திற்குரிய விஷயமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டாம்.

திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர் : என்டெர்டெயின்ட் மென்ட் டாக்கஸைப் பொறுத்த வரையிலும் ஒவ்வொரு படத்திலிருந்தும் சர்க்காருக்கு என்ன வருகிறதோ, அதையே ஒரு விகிதாசாரமாக வைத்துக்கொண்டு, படங்களுக்கும், கதை எழுதுகிறவர்களுக்கும் போட்டால் நிச்சயமாக அதிக வரி போட முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், உண்மையிலேயே நல்ல பல திட்டங்களை அரசினர் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, மேட்டூரைப் பொறுத்த வரையிலும், கிட்டத்தட்ட முப்பது கோடி ரூபாய் செலவிலே பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், ஒரே ஒரு குறைபாட்டை மட்டும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற தடவை பட்ஜெட் கூட்டத்திலே, மதிப்பிற்குரிய திரு. ராமையா அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்டர்ஸ்டேட் இகனூமிக் பண்டிஸிருந்து கிட்டத்தட்ட 31½ லட்சம் ரூபாய் என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக மத்திய சர்க்காரிலே மினிஸ்டர் ஆஃப் டிரான்ஸ்போர்ட் அண்டு கம்யூனிகேஷன் இலாகாவின் 1962-63-ம் ஆண்டு அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மைசூர் மாநிலத்திற்குப் போகக்கூடிய ரஸ்தாவை அமைப்பதற்கும், காவேரிக்கு மத்தியிலே பாலம் கட்டுவதற்கும் ஆகிய இந்த இரண்டு திட்டங்களுக்காக 31½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது மதிப்பிற்குரிய காலஞ்சென்ற டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களுடைய காலத்திலே ஒதுக்கப்பட்டது. அது ஏன் சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே வரவில்லை என்று கேட்டதற்கு அமைச்சர் கனம் திரு. ராமையா அவர்கள், “ஏதோ ஒரு அமைச்சருக்காகவோ அங்கத்தினருக்காகவோ செய்ய முடியாது” என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திட்டம் நம்முடைய மாநில சர்க்காரிலே எல்லா விதமான பரிசீலனைக்கும் உட்பட்டு மத்திய சர்க்காருக்குச் சென்று அங்கிருந்து வந்த திட்டம் என்பதை “அவர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. இது ஏதோ அமைச்சர் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களோ நானே கடைக்குச் சென்று வாங்கக்

[திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்] [3rd March 1964]

கூடிய சாமாணப்போல, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வாங்கி வா வில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1962-63-ம் ஆண்டில் வந்த தொகையானது இன்னும் எடுத்துச் செலவு செய்யப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த 31½ லட்சம் ரூபாய் முழுக்க முழுக்க மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பணம். இந்தத் தொகை செலவழிக்கப்படாமல் லாப்ட் ஆகி விட்டால் உண்மையிலேயே அந்தத் திட்டம் தின்றுவிடும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதற்காக அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்களிடத்திலும் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் நான் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியும் அது இந்தத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்படாமல் இருப்பதானது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து இண்டஸ்ட்ரீ இக்னமிக் பண்டிவிருந்து வரக்கூடிய இந்தத் தொகையை உடனடியாகச் செலவு செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய மாநிலத்திலே டிராக்டர்கள் மிகவும் குறைவாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டிராக்டர்கள் கொடுக்கப் பட்டிருந்தாலும், அவற்றுக்கெல்லாம் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை, விலைவாசி ஏறுகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக் கும் இந்த நேரத்தில் நல்ல முறையில் பல விவசாயிகளுக்கு ட்ராக்டர்கள் கொடுத்து, அதற்கு வேண்டிய ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்களுக்கும் வகை செய்தால் உண்மையிலேயே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ரயில்வே செஸ் பண்டிவிருந்து கிட்டத்தட்ட 20 லட்சம் ரூபாய் சேலம் ஜில்லாவில் மிச்சம் இருக்கிறது. அந்தப் பணத்திலிருந்து உடனடியாக ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை சேலம் ஜில்லாவில் இந்த ஆண்டில் துவக்க முடியாவிட்டாலும், அடுத்த ஆண்டிலாவது ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேட்ரோல் இப்பொழுது பெருந் தொழில்கள் விரிவடைந்து வரக்கூடிய இந்த நேரத்திலே அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கிருக்கும் நிலங்கள் எல்லாம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருப்பதன் காரணத்தினாலே அந்த நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு உடனடியாக ஒரு ஸ்பெஷல் டெபுடிகலெக்டரை நியமித்து, அந்த நகரம் விரிவடையக் கூடிய இந்த நேரத்திலே நல்ல முறையில் நிலங்களைப் பிரித்து அவர்களுக்கு விநியோகம் செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கக்கூடிய பல இடங்களில் ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் திறக்கப்படாமல் எம்ர்ஜன்ஸி காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமங்களில் சுகாதார



3rd March 1964] [திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்]

வசதி நல்ல முறையில் ஏற்பட வேண்டுமானால், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் உடனடியாகப் ப்ராமரி ஹெல்த் சென்டர்களைத் திறந்து வைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேட்டோரைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே பெரிய தொழில்கள் நடப்பதன் காரணமாக, வெளி மாநிலங்களிலிருந்து பலர் அங்கு பிரயாணம் வருகிறார்கள். அங்கு தங்குவதற்கு வேண்டிய இட வசதி இல்லாததால், பலர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு சுற்றுலா மாளிகை அங்கே கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேட்டூர் பகுதியில் ஒரு பாவிடெக்னிக் ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். அங்கிருப்பவர்கள் எல்லோரும் தொழிலாளர்களாக இருப்பதால், அங்கே அவர்கள் அந்தத் தொழிலை விட்டு ஓய்வு பெறும் நேரத்தில் பல சிறு தொழில்களைச் செய்யவேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய குழந்தைகள் நல்ல கல்வி அறிவு படைத்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். அந்த இடத்திலே இருக்கும் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் நல்ல வாய்ப்பு ஏற்பட ஒரு பாவிடெக்னிக் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அத்துடன், அங்கு ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் திறக்க வேண்டுமென்று பல நாட்களாக நான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். அங்கு ஓய்வு பெற்ற தொழிலாளர்களுக்கு மறுபடியும் நல்ல வேலை கிடைக்க வேண்டுமென்றால் சிறு தொழில் அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் அங்கு இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் வைத்தால் நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் ஆகஸ்டு மாதத்திலே தண்ணீர் விட்டால் மறுபடியும் ஜனவரி மாதத்திலே அந்த வாய்க்காலை முடுகிறார்கள். அந்தப் பிரதேசத்திலே எந்தவிதமான கட்டுத்திட்டமும் இல்லாமல் விவசாயிகள் நெல் பயிரிட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. வாய்க்கால் முடின பிற்பாடு அங்கிருப்பவர்கள் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். லோயர் பவானி திட்டத்தை அனுசரித்து அங்கும் அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஸ்பசாயில் வாட்டரை எடுக்கவேண்டுமென்றால் அங்கிருக்கும் கிணறுகளில் பம்ப் செட் வைக்கவேண்டும். அங்கு ஸ்பசாயில் வாட்டர் எடுத்து இன்னொரு போகம் பயிரிட்டு நிலத்திலிருந்து விளைச்சலைக் கொண்டுவர வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த விதத்திலே திட்டத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தக் கூடிய வகையில் பம்ப் செட் வைக்க வேண்டிய உத்தரவை உடனடியாக போட வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

[3rd March 1964

\* திரு. நா. ராஜாங்கம் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையில், 'ரெவின்யூ கணக்கில் மொத்தம் 3 கோடியே 84 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறையோடு கடந்த ஆண்டு முடிவடைந்துள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் சமர்ப்பித்தபோது, 'வரி ஒன்றும் இல்லை, என்று குறிப்பிட்டபோதே, பற்றாக்குறையை ஈடு கட்டுவதற்காக ஏதாவது ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்ற சூசகம் இருந்தது என்று நான் சென்ற ஆண்டிலேயே குறிப்பிட்டேன். அதேபோல், இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலும் 3 கோடி 34 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. ஆனால், பருத்திக்கும், பருத்தி நூலுக்கும், பருத்தி நூல் கழிவுக்கும் நார்ப் பட்டு முதலியவைகளுக்கும் ஒரு சத விகிதம் வரி உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு எந்த முறையைக் கையாண்டு துண்டு விழுகிறதைச் சரிக்கட்டுவதற்காக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சாமர்த்தியமாகச் செய்தாரோ அதே போல, இந்த ஆண்டும், அவருடைய அனுபவத்தின் காரணமாகவே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே விற்பனை வரி ஒரு சத விகிதம் ஏலியிருக்கிறது. அதன் மூலம் வரி சுமார் ஒரு கோடியாக இருக்கும் என்று சொன்னாலும், நூல் பிற மாநிலங்களுக்குச் சென்று, நாம் வாங்கும் நிலைமைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வரும்போது, மேலும் ஒரு சத விகிதம் அதிகரித்துக் கொண்டு பல கோடி ரூபாய்களை அது உருவாக்கலாம். நாட்டுக்கு வருவாய்தான். இருந்தாலும் அது எப்படி முடிகிறது என்றால், அங்கே விற்பனை வரியாகப் போடுகிற வரியெல்லாம் ஏழை மக்களையும், அந்தத் தொழிலைச் செய்கிற கைத்தறி நெசவாளர்களையும் பாதிக்கக்கூடிய வரியாகத்தான் வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, நேற்று இதே சபையில் பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. சிதம்பரநாதன் அவர்கள் நமது பேரட்டில் இலாப்கா அமைச்சரைப்பற்றிப் பேசுகையில் ஒரு சவால் விட்ட மாதிரி இருந்தது. அவர் இந்த மன்றத்தில் சொன்ன வார்த்தையை வேறு இடத்திலோ அல்லது தனியாகவோ சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் இதே சபையில், ஒரு நீதியை நிலைநாட்டுவதற்காக இருக்கும் சபையில், மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருக்கும் சபையில் அவர்களைப் பார்த்து எச்சரித்தார். "கேர்தல் கோங்கனிலே ஹரிஜனங்கள் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு வோட்டுப் போடுகிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி ஹரிஜனங்களுக்கு ரொம்ப காரியங்கள் செய்கிறார்களே. நன்றி கெட்டத் தனமாக இப்படிச் செய்கிறார்கள். போலீஸ் அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய நீங்கள் அவர்களைக் கண்டிக்கவேண்டும். அடக்கவேண்டும்" என்று ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன், எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் இந்த நாட்டில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, ஏழை எளிய மக்களை மூட்டுவதற்கு வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. இங்குள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும் 1947-இல் நாடு சுதந்திரம் பெற்று காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு கொடுத்த சலுகைகளைக் கொண்டே வந்துள்ளவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. 1947-இல் இந்த



8rd March 1964] [திரு. நா. ராஜாங்கம்]

காங்கிரஸ் கட்சி மந்திரி சபை அமைத்தபோதே ஒரு பட்டதாரியைப் கொடுத்தது இந்த ஹரிஜன சமூகம். அவர் யார் கொடுத்த சலுகையில் படித்து வந்தார்? அடுத்த ஆண்டு இன்னொரு பட்டதாரியைக் கொடுத்தது. சஞ்சீவையா, கர்மையா போன்றவர்கள் பட்டதாரிகள். கர்மையா, எம்.ஏ.பி.எல். இப்போது அமைச்சராக இருக்கக்கூடியவர்களும் கூட செகண்டரி கல்வி பெற்றவர்கள். இந்தக் காங்கிரஸ் ஆட்சி கொடுத்த சலுகையினால் படித்தவரா? கிராமத்தில் உள்ள ஹரிஜனனுக்கு ஆண்டான் ஒரு வசதியைச் செய்து கொடுத்துவிட்டு அந்த அரிஜனன் தன் ஆயுள் முழுக்க தனக்குத்தான் அடிமை செய்யவேண்டும் என்று சொல்வதுபோல, இந்த காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்குத் தங்கள் கட்சிதான் நன்மை செய்கிறது, ஆகவே தங்களுக்கே அந்தச் சமூகத்தார் அடிமையாக இருக்கவேண்டுமென்று நினைப்பது அரசியல் நேர்மைக்கு உகந்தது அல்ல. அன்றைக்கு எந்த அரசாங்கத்தின் சலுகையைப் பெற்று இவர்கள் வந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி அமைத்த மந்திரி சபையில் தொண்டாற்றியவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி கொடுத்த சலுகையினால் முன்னேற்றம் அடைந்தார்களா? அந்த உறுப்பினர் இதை எல்லாம் மறந்து பேசக்கூடாது. காங்கிரஸ் கட்சி பதவிக்கு வருவதற்கு முன்பே அந்தச் சமூகத்திலும் சிறந்தவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தை வகுத்துக் கொடுத்த பெரியவரே இந்தச் சமூகத்தில் இருந்து வந்தவர்தான். எந்தக் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தாலும்கூட பிற்பட்ட சமூகத்தவர்களின் முன்னேற்றத்திற்குச் செயல்படவேண்டியது அந்தக் கட்சியின் கடமை. அதை மறந்து பேசுவது மிக மிக வருந்தத்தக்கது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தச் சமூகத்தார்களுக்கு நல்லது செய்து, அந்தச் சமூகத்தார்களுக்கு நன்மை செய்து வரக்கூடிய நேர்மையாளர்கள் அந்த அந்தச் சமூகத்தார்களாலே என்றைக்கும் ஆதரிக்கப்படுகிறார்கள். ஓரிடத்திலே காங்கிரஸ் கட்சி தோற்றது என்றால் அந்த கோபத்தால் அந்த இடத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபர் நேர்மையற்றவராக இருப்பார். மக்களிடத்தில் அவர் நன்றாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்பது தான் பொருள். அதை உணர்ந்து கொள்ளாது கண்டபடி பேசுவது, அதுவும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தார்களை ஒழித்துப் பேசுவது மிகவும் வருந்தத்தக்க செய்கையாகும். ஆகவே அந்த முறையில் எந்த அங்கத்தினரும் பேசக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதி மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அந்நே, குளங்களோ இல்லாத பகுதி. அந்தப் பகுதியில் குடி தண்ணீர் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை உடனே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் உப்பளூர்வீண் மீது பாலம் அமைத்துக் கொடுக்கால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். அதேபோல் பாலூறு மீதும், செங்கால் ஓடை மீதும் பாலம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் மிக முக்கியமானது.

[திரு. தா. ராஜாங்கம்]

[3rd March 1964]

காடாம்புலியூர் பிரக்கா குடி தண்ணீர் வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறது. நெய்வேலிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள தொகுதி அது. அங்கே 300 அடிக்கும் கீழேதான் தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆகவே குடி தண்ணீர் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அந்தக் கடற்கரை ஓரப்பகுதியில் ஆஸ்பத்திரி ஒன்றை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒரு பக்கம் கடல், ஒரு பக்கம் உப்பனாறு, ஆக இடையில் அந்தப் பகுதி ஒரு திட்டாக, ஆஸ்பத்திரி வசதியின்றி இருக்கிறது. ஆகவே பெரியகுப்பத்தில் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி ஒன்றை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். இதுபற்றி டி.டி.ஸி. மூலம் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வந்திருப்பதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மேலும் அந்தக் கல்லூரியைக் கடலூரில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். அது இப்போது எந்த இடத்தில் ஏற்படுத்தப்படுமோ என்ற கவலை இருக்கிறது. ஆகவே ஏற்படுத்த இருக்கிற கல்லூரியைக் கடலூரில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சராகவும், நிதி அமைச்சராகவும், முதல் அமைச்சராகவும் உள்ளவரைத் தாமதமையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக செகண்டரி எஜுகேஷன் போர்டின்கீழ் கீழ் சூப்பம், பெரியகுப்பம், நடுத்திட்டி பகுதியில் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். மேலும் அந்தப் பகுதியில் சிறிய சிறிய ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளைப் பழுது பார்த்து நீர்ப்பாசனத்திற்கு வழி செய்யலாம். கிட்டத்தட்ட பதினெட்டு மைல் நீளம், பதினேழு மைல் அகலம் உள்ள அந்தப் பகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயம் எளிதானது அடைவதற்கு வாய்ப்புப்படும். அதை உடனடியாக அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது பட்ஜெட்டிலே கல்விச் சலுகை அளித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கல்விச் சலுகையினால் என்னுடைய தொகுதி மக்கள் பயன்படவேண்டுமென்றால், பெரியகுப்பம் பகுதியில், தெற்குமல்லூர், காட்டுக்குப்பம் பகுதியில் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

கடைசியாக, நான் முதலில் குறிப்பிட்டதுபோல, அரசியல் தன்மைகள் எப்படி இருந்தாலும் ஒரு சமூகத்தை இழித்துப் பேசுவது என்பது நல்லதாக அமையாது. அதுவும் சமூகத்தில் இருக்கும் ஐந்தாறு கோடி மக்களை முன்னேற்றம் அடையும்படியாகச் செய்வது சர்க்காருடைய பொறுப்பு. சர்க்காரின் நிர்வாகப் பொறுப்பை இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கலாம். நாளைக்கு வேறு ஒரு கட்சி ஏற்றுக்கொள்ளலாம். எந்தக் கட்சி பதவியில் இருந்தாலும்—சர்க்கார் சமூகத்தில்



3rd March 1964] [திரு. நா. ராஜாங்கம்]

உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மக்களது முன்னேற்றத்திற்குத் தொடர்ந்து செயலாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. எப்படியும் நல்லவர்கள் இந்தச் சபைக்கு வருவார்கள். ஆகவே எந்தச் சமூகத்தையும், தாழ்த்தி, இழித்துப் பேசவேண்டாமென்று இங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களது பிரதிநிதிகளை வேண்டிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதிர்ந்த அனுபவம் பெற்ற நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பாராட்டி என் உரையை ஆரம்பிக்கிறேன். வழக்கமாக எந்த வருஷம் பட்ஜெட் வருவதாக இருந்தாலும் ஏதாவது புது வரி வந்துவிடுமோ என்று மக்கள் அஞ்சுவது வழக்கம். ஆனால் சென்ற ஆண்டும் சரி, இந்த ஆண்டும் சரி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மக்களது உள்ளக் கருத்தை நன்றாக அறிந்து புது வரிப் பிரேரணை எதுவும் கொண்டு வரவில்லை. அதற்கு மாறாக இந்த வரவு-செலவுச் திட்டத்தில் அநேக நன்மைகள் மக்களுக்கு ஏற்பட இருக்கிறது. முதலாவதாக 11-வது வருப்பு வரையில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக முதியோர் பென்ஷன் வழங்குவதில் 65 ஆண்டில் இருந்து 60 ஆண்டாகக் குறைத்து சலுகை அளிப்பது, என்.ஜி. ஓ.-க்களுக்கு லிபரலைஸ்டு பென்ஷன் அளிக்கும் திட்டம் எல்லாம் நல்ல ஏற்பாடுகள். இந்த நல்ல திட்டங்கள் எல்லாம் அடங்கிய பட்ஜெட்டை எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் குறை கூறுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் அப்படிக் குறை கூறவில்லை என்றால் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கவேண்டிய அவசியமே இருக்க முடியாது என்ற காரணத்தால் அன்றி வேறில்லை. ஆகவே தான் எதிர்க்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஆனாலும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய விடுதிக்காக அரசாங்கம் 45 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை யாருமே பாராட்டாமல் இருப்பது சரியல்ல. அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களை உணர்ந்து அங்கத்தினர்கள் விடுதியை அமைக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பதற்கு இந்தச் சபையின் சார்பாக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பட்ஜெட் உரை பற்றிப் பேசும்போது சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தலைப்பற்றியும் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். நாங்கள் எல்லாம் சென்னை கார்ப்பரேஷன் தேர்தல் முடிவைப் பார்த்து மிகவும் வருத்தப்பட்டோம். ஏமாற்றம் அடைந்தோம். ஏனென்றால் மற்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தில்லுமுல்லுகளை அறிந்த மக்கள் அவர்களை . . .

கனம் உதவி சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 'தில்லு முல்லு' என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துவது நல்லதல்ல.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: அவர்களுடைய போக்கை நன்றாக அறிந்த மக்கள் வெளி மாவட்டங்களில் அவர்களைத் தோல்வியடையச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு, சென்னை

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [3rd March 1964]

மாநகர மக்கள் அரசியல் அறிவு படைத்த மக்கள், காங்கிரசை வெற்றி பெறச் செய்வார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்க ஏற்பட்ட முடிவு ஏமாற்றம் தரத்தக்கதாக இருந்தது. இந்த கார்ப்ட.ரேஷன் தேர்தல் முடிவிலிருந்தும், அங்கத்தினர்கள் பேசிய திலிருந்தும் என்ன தெரிகிறது என்றால், ஹரிஜன மக்கள் உள்ள சேரிகளில் போய் உண்மைக்குப் புறம்பானவற்றைச் சொல்லி அவர்களை ஆசாபங்கம் அடையச் செய்து சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் வெற்றிபெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது என்பது உடைய கருத்து.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: சென்னை நகர மக்கள் ஜனநாயக முறையில் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தீர்ப்புக்கு இங்கே விளக்கம் கற்பிப்பதோ, வேறுவிதமான காரணங்களைக் கற்பிப்பதோ மிக மிகத் தவறாகும். அது சென்னை மாநகர மக்களை இழிவு படுத்துவதாகும். ஆகவே, அந்த வார்த்தைகளைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இது 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' அல்ல. மக்களை இழிவு படுத்திப் பேசப்படுகிறது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். அறிந்தோ அறியாமலோ இழிவு படுத்துகிறார்கள். பணத்தைக் கொடுத்து இழிவு படுத்துகிறார்களே. அதைத்தான் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கூறுகிறேன்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: அமைச்சர் அவர்கள் 'பணத்தைக் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள் . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: The point of information should come only from the hon. Member, who is speaking. The hon. Member Sri T. Karcha Gowder may continue his speech.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: சென்னை நகரிலுள்ள கீழ்நிலையில் உள்ள மக்கள் ஆசாபங்கம் அடைய நிறையக் காரணங்கள் இருக்கின்றன. சினிமாக்காரர்கள் காரிலே போகிறார்கள். அலங்கார மாகப் போகிறார்கள். மற்றவர்களும் காரிலே போவதை அடிக்கடி பார்க்கிறார்கள். இதையெல்லாம் அடிக்கடி பார்த்து நாமும் ஏன் இந்த நிலைக்கு வரக்கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அரசாங்கம் அவர்களுக்குச் செய்து வரும் நன்மைகளை யெல்லாம் அறிந்துகொள்ள முடியாமல் வோட்டளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் உங்கள் மூலமாக எதிர்க்கட்சி யினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ.-க்கள் சம்பள உயர்வு பற்றிப் பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் நம்முடைய அரசாங்கத்தையும், அரசாங்கம் தீட்டும் பல திட்டங்களையும், அன்றாட அலுவல்களையும் நடத்தக்கூடியவர்கள். சப்ளிமெண்டரி கிராண்டிலாவது நிதி ஒதுக்கி அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கான வழிவகை களைக் காணவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



3rd March 1964]

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

அதுவுமன்றி என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கென்று தனியாக நியாயவிலைக் கடைகள் வைத்து அரிசி முதலிய பொருள்களைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

எங்களுடைய ஜில்லாவிலே ஹில் அலவன்ஸ் என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்படுகிறது. கெசடட் ஆபீசர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கும் ஹில் அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கெல்லாம் உல்லன் துணிகள் வாங்கிக் கொள்வதற்காக அட்வான்ஸ் கொடுப்பதாக எட்டளவில் இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் இல்லை. அவர்களுக்கு உல்லன் டிரஸ் வாங்கிக்கொள்ள அட்வான்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டசபைக் கூட்டத்தை உதகையிலே நடத்த வேண்டுமென்று நான் கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகவே கூறி வந்திருக்கிறேன். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டித் தலைவரான மதிப்புக் குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நீலகிரிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். நீலகிரியினுடைய நிலைமையை அறிந்திருக்கிறார்கள். கமிட்டிக்கு கூட்டத்தை அங்கே நடத்துவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லையென்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் எல்லா சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் கோடை காலத்தில் 10, 15 நாட்கள் குறை குறை ஊட்டியில் கொஞ்சம் ஓய்வு எடுத்து வருவதில் என்ன ஆட்சேபணை இருக்க முடியும் என்று உங்கள் மூலமாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : ஊட்டியில் சட்டசபைக் கூட்டத்தை நடத்தினால் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்ன விதமான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : எதிர்க்கட்சியினருக்குத் தேவையான எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சியினர் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து ஏகோபித்து நிறைவேற்றினால் ஊட்டியில் சட்டசபைக் கூட்டத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக எங்களுடைய ஜில்லாவிலே தொழிற்சாலைகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. சமீபத்தில் 'பேபி புட் பாக்டரி' ஏற்படுத்துவது பற்றி முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அங்கு அதிக பசுக்கள் இல்லையென்ற காரணத்தால் அது நிறுத்தப்பட்டது. அங்கே நிறையப் பசுக்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் அதை அதிகரிக்க மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தொழிற்சாலையை உதகையில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேல்ஸ்டாக்சாக 30 கோடி ரூபாய் வந்தாலும் சரி பாதி அளவுக்கு மேல் வரி ஏய்ப்பு நடைபெறுகிறது. அநேக வியாபாரிகள் இரண்டு-மூன்று கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டு வரியைக் கொடுக்காமல் எய்க்கிறார்கள். அதற்கென்று தனி

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [3rd March 1961]

அதிகாரிகளை போட்டு எந்த முறையில் அந்த வரி ஏய்ப்பைக் கண்டு பிடிக்க முடியுமோ அந்த வகையில் கண்டுபிடித்து அவற்றை வசூலித்தால் மேலும் நம்முடைய வருமானம் பெருகும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

\* திரு. து. ப. அழகமுத்து : மதிப்புக்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலிருந்து பொறுப்பான ஒரு பதவிக்குப் போயிருக்கின்ற நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் காமராஜ அவர்களுடைய தலைமையில் புலனேசுவரத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில், ஆவடியில் நிறைவேற்றிய மாதிரி சோஷலிசத்தை மாற்றி, ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று தீர்மானம் போட்டு, அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் சோஷலிசத்தை நன்றாக முற்றும் உணர்ந்த நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்னால் எனக்கு என்ன கூறுவது என்பதிலே ஒருசில சந்தேகங்கள் வருகின்றன. இந்த பட்ஜெட்டினால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியவில்லை என்று நான் கூறினேனானால், அமெரிக்காவிலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் பதில் கூறுவார்கள். இந்த பட்ஜெட்டினால் ஏழ்மை போக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால், சோவியத் ரஷ்யாவிலும் பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். அண்டை மாநிலமான மைசூரில் என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு பஞ்சப்படி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது, நம்முடைய மாநிலத்தில் உயர்த்தப்படவில்லை என்று சொன்னால், நம்முடைய மாநில நிதி நிலைமையைப் பாருங்கள் என்று பதில் கூறுவார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் மற்ற மாநிலங்களை விட நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிகமாகத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்ற பெருமையும் எடுத்துக் கூறுவார்கள். அடுத்து, நமது மாநில கல்வியின் தரம் தாழ்ந்திருக்கிறது என்று மத்திய அமைச்சர் கூறுகிறார் என்று கூறினால், 'உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன, கூறுங்கள்' என்று கூறுவார். புள்ளி விவர நிபுணர்கள் இப்படியெல்லாம் கூறுகிறார்களே என்று சொன்னால், 'அதை நான் படிக்கவில்லை; நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்' என்று சொல்வார்கள். சரி, எங்களுக்குத் தெரிந்ததை சொல்லுவோமென எங்களுக்குத் தெரிந்ததை நாங்கள் கூறினால், "படித்துவிட்டு பேசுங்கள், படிக்காமல் பேசாதீர்கள்" என்று கூறுவார்கள். ஆகவே நான் என்ன கூறுவது என்ற ஐயம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஜனநாயக சோஷியலிஸ பாணியில் தீட்டப்பட்ட பட்ஜெட் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயக சோஷியலிஸம் இந்த பட்ஜெட்டில் எந்த அளவிற்குக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கிறபோது சமூகப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரால் முதியோர் பென்ஷன் தொகை, உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் குறைந்த அளவு பென்ஷன் ஆகியவைகள் தவிர வேறு பொருளாதாரத்தில் சம வாய்ப்புப் பெறக்கூடிய நிலை இந்த பட்ஜெட்டில் எந்தளவிற்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள



3rd March 1964]

[திரு. து. ப. அழகமுத்து]

முடியவில்லை 11-வது வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு உள்ளபடியே நாங்கள் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் பொருளாதாரத் துறையில் மக்கள் சம வாய்ப்பு பெறக்கூடிய அளவிற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் என்ன இருக்கிறது? எனக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒருசில இடங்களில் ஏற்படுகிற திட்டச் செலவு காரணமாக அந்த இடங்களில் மட்டும் பணப் புழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் கிராமப்புறங்களிலுள்ள ஏழை மக்களிடம் அந்தப் பணப் புழக்கத்தை காண முடியவில்லை என்றும் கூறினார்கள். அந்த ஏற்றத்தாழ்வை நீக்க எல்லா இடங்களிலும் சமமான முறையில் வேலைகள் நடைபெற்று அதன் மூலம் எல்லாயிடங்களிலும் பணம் புழங்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற இந்த பட்ஜெட்டில் என்ன மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அடுத்தபடியாக, புலனேஸ்வரத்தில் உணவுக் கொள்கையை வகுக்கும்போது இந்த நாட்டிலுள்ள அரிசி மில்களை எல்லாம் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டார்கள். நம் அமைச்சர் அவர்கள் அத்தீர்மானத்தின் மூலம் பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு அபயம் அளிப்பது போல் சர்க்காரே அரிசி மில்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, தனியாரிடத்தில்தான் இருக்கும் என்று அபயம் அளித்திருக்கிறார்கள். உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை இந்த நாட்டில் பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஆனால் உற்பத்தி அளவை நாங்கள் எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்கள், 19 லட்சம் டன் உற்பத்தி இலக்கு, இதுவரை 8 லட்சம் டன் தான் அடைந்திருக்கிறோம் என்று கூறினார்கள். எஞ்சியுள்ள இரண்டு ஆண்டுகளில் இந்த இலக்கை எப்படி அடையப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. பொதுவாக புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்படுவது சரியானதாக இல்லை. விவசாய அபிவிருத்திக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற நிலம் லட்சக்கணக்கான ஏக்கருக்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் இதே சமயத்தில் நஞ்சை நிலங்கள் விவசாயத்திற்குரிய புஞ்சை நிலங்கள் பெருவாரியாக விடு கட்டும் மனைகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டும் அல்ல. தொழிற்சாலைகளாகவும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் கழித்தா கூறியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை சர்க்கார் தருகிற புள்ளிவிவரங்கள் சரியானவை அல்ல என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக இத்திட்டத்தில், அவர்கள் குடியிருப்பு நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதினால் அதன் மூலம் ஏற்படுகிற வழக்குகளுக்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பதாக கூறுகிறார்கள். இந்த ஏற்பாடு எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் கொக்கின் தலையில் வெண்ணையை வைத்துப் பிடிப்பதுபோல் தான் இருக்கிறது. வழக்குகள் வராது தடுக்கும் சக்தி சர்க்கார் கையில் இருக்கும்போது அது உற்பத்தியான பிறகு என்ன பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்பது புரியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு

[திரு. து. ப. அழகமுத்து]

[3rd March 1964]

உதவி செய்வது போல் இது தோன்றுமே தவிர உண்மையில் இது உதவி செய்வதாக இருக்க முடியாது. நாட்டின் தற்காலத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாகயில்லை இந்த பட்ஜட். அடுத்தபடியாக, அண்மையில் நடைபெற்ற நகரசபை தேர்தல் பற்றிப் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பலயிடங்களில் தோற்றுவிட்டது என்பதைப் பற்றியும் சென்னையில் நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றி பெற்றதற்கு வீராப்பு பேசுகிறோம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். பலயிடங்களில் தோற்றோம், ஆனால் இருந்ததை இழக்கவில்லை என்று சபாநாயகர் அவர்களே தங்கள் மூலம் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தநாட்டின் தனிப் பெரும் கட்சி, சர்வ வல்லமை பொருந்திய காங்கிரஸ் கட்சி பல நகரசபைகளில் வேட்பாளரை நிறுத்துவதற்குள்ள தகுதியை இழந்து விட்டது. போட்டியிட்ட நகரசபைகளில் கூட எல்லா இடங்களிலும் போட்டி இடக்கூடிய சூழ்நிலை அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. சிலயிடங்களை சிலருக்கு விட்டுக்கொடுத்துத்தான் அவர்கள் தேர்தலில் இறங்க வேண்டிய பரிதாப நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. நாங்கள் சுதந்திராக கட்சியோடு கூட்டுசேர்ந்தது பற்றி கேலியாகப் பேசுகிறார்கள். சுதந்திராக கட்சியோடு கூட்டு சேர்ந்திருக்கிறோம் என்றால் கொள்கை அடிப்படையில் ஆல். தேர்தலுக்காக ஒரு உடன்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் காங்கிரசார் செய்தது என்ன? யாருடன் கூட்டு வைத்துக் கொண்டார்கள்? கோயம்புத்தூரில் தேசத் துரோகிகள் என்று சொன்னவர்களை திருச்சியில் அதரித்தார்கள். கோயம்புத்தூரில் துரோகி என்று கூறியவர்களை தூத்துக்குடியில் நல்லவர்கள் என்று அமைச்சர்கள் பேசினார்கள். இப்படிப்பட்ட முரண்பாடுகள் அவர்களிடம் இருக்கும்போது எங்களைப் பற்றி கேலி செய்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. பொறுப்புள்ள முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பணம் கொடுத்து நாங்கள் வோட் வாங்கினோம் என்று சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் அப்படிச் கூறவில்லை. பேசுவதை நன்கு கேட்டுப் பேசவேண்டும். அதுவும் இந்த சட்டமன்றத்தில் பேசுகிறவர்கள், பொறுப்போடு பேசுகிறவர்கள், நான் பேசியதைத் திருப்பிச் சொல்லலாமே தவிர பேசாததைப் பேசுவது சரியல்ல.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : பணம் கொடுத்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது குறிப்பிடவில்லை என்று . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுவும் நான் சொல்லவில்லை.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இந்த நிலையில், இப்படி பணம்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஒரு சிலர் பண மமதையரல் ஏழை மக்களிடத்தில் வோட் கேட்கிறபோது 100 ரூபாய் நோட்டைக் காட்டிப் பேசினார்கள் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது.



3rd March 1964]

**திரு. து. ப. அழகமுத்து :** கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. நான் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன் எட்படி 100 ரூபாய் நோட்டை காட்டினார்கள் என்பதை. சட்டத்தையும், போலீஸ் பாதுகாப்பையும் வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் பணம் கொடுத்தார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். சட்டத்தை . . .

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** நான் சொல்லாததைச் சொன்னாலும் அதில் தவறு இல்லை, பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதில்.

**திரு. து. ப. அழகமுத்து :** நான் பார்த்ததைச் சொல்கிறேன். சட்டத்தைக் கொடுத்துகிறவர்கள் பற்றி பேசுகிறார்கள். சட்டத்தைக் காப்பாற்ற விஸ்வாசம் எடுத்துக் கொண்டவர்கள் அவர்கள் ஆளுகையில் உள்ள போலீஸ் பாதுகாப்பை வைத்துக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்கள் எல்லாம் நடத்துகிறபோது யார் இதற்குப் பதில் சொல்ல இருக்கிறார்கள்? ஆகவே தேர்தல் பற்றி பேசும் போது இரண்டு பக்கமும் கூறுள்ள கத்தி என்பதை அவர்கள் மனதில் கொண்டு பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

**\* திரு. கே. பொன்னையன் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நாம் இங்கு பட்ஜெட் பிரசுரிப்பதற்கு முன்பே பல ராஜ்யங்களில் பிரசுரித்து விட்டார்கள். அதில் வரி இல்லை என்று சொன்னால் நம் பட்ஜெட்டிலும் வரி இல்லை என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நெகிழ்ந்து கொடுக்கக் கூடிய விதத்தில் ஒரு சிறிய டாக்ஸைத்தான் விதித்திருக்கிறார்கள். பொருளாதார நிபுணரான டாக்டர் நடராஜன் அவர்களே அதை கரும்பு போல் சுவைத்தார்கள் என்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தானே அவர்கள் எது வேண்டுமானாலும் பேசுவார்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் போற்றவேண்டியவை பல பல உள்ளன. இலவசக் கல்வித் திட்டம் மிகவும் போற்றத்தக்கது. ஏற்கனவே சொல்லிக்கொண்டிருந்த போதிலும் அதை அமலுக்குக் கொண்டு வந்த இந்த பட்ஜெட் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதே. இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை மக்கள் வரவேற்கிறார்கள். அப்படி வரவேற்கும் நிலையில் நிறைய உயர்நிலைப் பள்ளிகள் திறக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப் பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்தால் நிறைய மாணவர்கள் வந்து படிப்பார்கள். அப்படிப் படித்துவிட்டு வருபவர்களுக்கு தொழில் நிலையங்கள் நிறைய ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஊழியர்களுக்கும் நல்லவிதமான உதவி செய்திருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் 20 வருடங்கள் வேலை செய்தால் தான் பென்ஷன் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இருந்தது. இப்போது ஐந்து வருஷம் வேலை செய்தாலும் பென்ஷன் பெற தகுதியுள்ளவர்களாகிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஐந்து கல்லூரிகள் நமது மாநிலத்தில் ஏற்படப் போகின்றன என்றும், மதுரையில் ஒரு சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்றும் பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்

[திரு. கே. பொன்னையன்]

[3rd March 1964]

பார்த்து உண்மையிலேயே எதிர்கட்சிக்காரர்கள் சர்க்காருக்கு நன்றி தெரிவிக்கவேண்டும். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இதற்கு முன்னால் ரிட்டயர்ஸான உத்யோகஸ்தர்கள் எல்லாம் பென்ஷனாக ஆறு ரூபாய் எழு ரூபாய் என்று வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது எல்லோருக்கும் 20 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று முடிவு எடுத்திருப்பதானது, அவர்கள் போட்ட கூச்சலுக்குப் பெரும் பயனாகவே இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக நிறையப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். திட்ட வேலைகள் எல்லாம் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டத்தில் கல்லாறு, நீராறு இவைகளில் அணைகள் கட்டப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. இதன் மூலமாக விவசாயப் பகுதிகளை சீர்படுத்த முடியும் என்றும், அதற்காக 10 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்போவதாகவும் பேப்பரில் பார்த்தேன். இதைக் கூடிய சீக்கிரத்திலேயே நிறைவேற்றினால் விவசாய உற்பத்தியை இன்னும் பெருக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தில் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸரை கலக்டர் கிரேடிட் போட்டிருப்பது மிகவும் உபயோகமாக இருக்கிறது. அங்கே அடிக்கடி வருகின்ற எஞ்சினியரிங்-லோக்கலைஸேஷன் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளை எல்லாம் உடனுக்குடன் தீர்த்து வைப்பதற்கு இந்த ஸ்பெஷல் ஆபீஸரினால் உதவியாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். காரணம் மேலும் அந்த ஏரியாவில் அடிக்கடி டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் சரியாகப் போவதில்லை என்கின்ற புகார்கள் அடிக்கடி அமைச்சர்களுக்குக்கூட அனுப்பக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் வருகின்றன. இப்போது அந்த சிக்கல்களை எல்லாம் தீர்த்து வைப்பதற்கு இந்த அதிகாரியினுடைய நியமனம் உதவியாக இருக்கிறது. மேலும் அந்தப் பகுதியிலுள்ள பூமிகளை நல்ல முறையில் சீர்திருத்துவதற்கு 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதும் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இதைக் கேட்டு அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, பொள்ளாச்சி நகரமானது மிகவும் வளர்ந்து வருகிறது. வாணிபத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் மிகவும் வளர்ந்து வருகிறது. அப்படியிருந்தும் அந்த இடத்திற்கு இதுவரை நல்லபடியாக ஒரு ஆஸ்பத்திரி இல்லாதது இப்போது ஒரு குறையாகவே இருந்து வருகிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கான கட்டிடம் கட்டுவதற்காக அங்கே 10, 12 ஏக்கர்கள் முனிசிபாலிட்டியார் வாங்கிப் போட்டிருக்கிறார்கள், எம்ப்ளான்ஸி என்ற



3rd March 1964]

[திரு. கே. பொன்னையன்]

காரணத்தின் பேரில் கட்டிட வேலையைத் தள்ளி வைத்திருந்தார்கள். இப்போது அந்த நிலைமை மாறி இருப்பதால், அந்த ஆஸ்பத்திரி கட்டிடத்தை கட்டுவதற்கு சர்க்கார் ஒரு ஸ்பெஷல் பெர்மிஷன் கொடுத்து, இந்தக் கட்டிடத்தை கட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இப்போது என்னுடைய வட்டாரத்தில், பல யூனியன் ஆபீஸ் கட்டிடங்களும் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. கழிந்த வருடம் யூனியன் ஆபீஸ்கள் கட்டிடம் கட்டக்கூடாது என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தது. இப்போது அதை ரிவீஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் போற்றத்தக்கது. என்னுடைய வட்டாரத்திலும் இரண்டு யூனியன் கட்டிடங்கள் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது அதைக் கட்டலாம் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு ஆதரவான முறையில் உத்தரவு போட்டது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வால்பாறை பிரதேசமானது நமது ராஜ்யத்தின் தென்கோடியில் இருக்கிறது. இங்கு எஸ்டேட் பிரதேசம் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இங்கிருந்து பிற இடங்களுக்கு போதிய அளவில் ரோடு வசதியில்லை. இங்கிருந்து மதுரைக்கு கம்பம், தேனி வழியாக ஒரு ரோடு போட்டால் அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும், இதன் மூலமாக வியாபாரம் செய்கின்றவர்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். அதோடு அந்த பிரதேசத்தில் ஹைஸ்கூல்கள் மிக தேவையாக இருக்கிறது. இதற்காக கட்டிடங்கள் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இங்கு வசிக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் தொழிலாளிகள்தான், பிளாண்டேஷன்காரர்கள் எல்லாம் இங்கே இருப்பது இல்லை, அவர்கள் எல்லாம் வேறு இடங்களில்தான் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய மாணேஜர்கள்தான் இங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் போய் பள்ளிக்கூட கட்டிடத்திற்காக உதவி கேட்கும்போது, நாங்கள் மாணேஜர்கள்தான் எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, பிரின்ஸிபிள் பிளான்டர்ஸ் கமிட்டிம்தான் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் அங்கு வாழ்கின்ற மக்கள் சாதாரண தொழிலாளர்களாய் இருப்பதால், கட்டிடத்திற்கு வேண்டிய பணத்தை அவர்களால் கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைப் பற்றியும் அரசாங்கம் ஆலோசித்துப்பார்த்து, அந்தப் பிரதேசத்திற்கு இரண்டு மூன்று ஹைஸ்கூல்களையாவது ஆரம்பத்தில் ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். ஏற்கனவே டவுன்ஷிப்பில் ஹைஸ்கூல் ஒன்று நடந்து வருகிறது. இப்போது அதையும் கூட நடத்த முடியாது என்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இதையும் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வால்பாறை பிரதேசம், பக்கத்தில் ரொமங்களை சேர்த்துக் கொள்ளாத பிரதேசமாகத்தான் இதுவரை இருந்து வந்திருக்கிறது. ஏதாவது திட்டங்களை செய்யவேண்டும் என்றால்கூட எஸ்டேட்டுக்குள்ள்தான் செய்யவேண்டும். எஸ்டேட்தான் இருக்கிறது.

[திரு. கே. பொன்னையன்] [3rd March 1964]

கிறது, ஆகவே பக்கத்துலுள்ள நாலேந்து கிராமங்களையும் அகவையர் செய்து சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், வால்பாறை பகுதியானது ரீஸ்ட் சென்டராக மாற்றப் போவதாக முன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டது. இது மிகவும் முக்கியமான ரீஸ்ட் சென்டர் என்ற முறையில் இதையும் ஒரு ரீஸ்ட் ஸென்டராக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்புக்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே அவை முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கையில், நான் முதன் முதலாக நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய துணியையும் திறமையையும் பாராட்டுகின்றேன். ஏனென்றால், சென்ற ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தை இந்த அவை முன்னால் வைத்த போது, கனம் மதியழகன் அவர்கள் வரிகள் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு, பதில் சொன்னார்கள், அதாவது, இப்போது முதலமைச்சராக இருக்கின்ற நமது அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு “நானே நிதி அமைச்சராக இருந்து நானே பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிப்பேனான், நிச்சயமாக வரி போடுவேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை இப்போது செயலிலும் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக விளங்குவது, பட்ஜெட்டிலுள்ள விஷயங்களைக் காட்டிலும், நடந்து முடிந்த நகரசபை தோரதல்களைப்பற்றி மிகவும் நல்ல முறையில் விவாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போது, ஏதோ வேட்டைக்காரன் வெற்றி, வேட்டைக்காரன் வெற்றி என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றை மட்டும் சொன்னார்களே தவிர, முன் பகுதியை சொல்ல மறந்து விட்டார்கள். “கோட்டைக்காரன் தோல்வி, வேட்டைக்காரன் வெற்றி” என்று தான் சொன்னார்கள். இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் சரியாகச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி சொல்ல ஆரம்பித்ததால் தான் இதைப்பற்றி சொல்லியாக வேண்டியிருக்கிறது. “சும்மா இருந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் ஆண்டி” என்பது போல் புரட்சி நடிகர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வந்ததினால்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றிபெற்றது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் . . . .

கனம் உதவி சபாநாயகர் : மற்றவர்களைப் பற்றி பேசாமல் நீங்கள் பட்ஜெட்டின் மீது பேசுங்கள்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அவர்கள் முன்னால் இதைப்பற்றிப் பேசினதால்தான் நானும் இதைப்பற்றி பேசவேண்டியிருக்கிறது. கிவிமாவைப்பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். எங்கள் கழகத்தில்



3rd March 1964]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இருக்கின்ற புரட்சி நடிகர் எம். ஜி. ராமசந்திரன் அவர்கள் எம்.எல்.ஸி., எங்கள் கழகத்தில் இருக்கின்ற எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன் அவர்கள், எம்.எல்.எ., எங்கள் கழகத்தைச் சேர்ந்த கே. ஆர். ராமசாமி அவர்கள், எம்.எல்.ஸி. இவர்கள் எல்லாரும் அரசியலோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள். அரசியல் காரியங்களில் நேரடியாக பங்கு கொள்பவர்கள். ஆனால் சமீப காலத்தில் நடந்த தேர்தல்களில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு எந்தெந்த சினிமாக்காரர்கள் உதவி செய்தார்கள் என்பதை என்னால் நிரூபித்துக்காட்ட முடியும். எவ்வளவு ரூபாய், யார் யாரிடத்தில் எந்த எந்த நடிகர்கள் கொடுத்தார்கள் என்கின்ற விபரத்தையும் என்னால் சொல்ல முடியும். அது மட்டும் அல்ல, சமீபத்தில் நடைபெற்ற மாநகராட்சி மன்ற தேர்தலில் எத்தனை சினிமா கம்பெனிக்காரர்களுடைய காரர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களுக்காகப் பயன்பட்டது என்பதையும் என்னால் சொல்ல முடியும். ஆகவே சினிமாக்காரர்களின் பெரும் உதவி காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத்தான் இருந்தது. பிரபல சினிமா நடிகைகள் காரர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்தான் வேலை செய்தது. அது மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவருக்கே விருந்து கொடுத்தது ஒரு பிரபல சினிமா நடிகர்தான் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சினிமாக்காரர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். ஆனால், சினிமா நடிகர்கள் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வந்து காங்கிரஸ் கட்சிக்காக நூறு ரூபாய் நோட்டை காட்டி வேட்டு கேட்டார்கள் என்று சொல்லாமல் இருந்ததற்கு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1-00  
p.m.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : சினிமாக்காரர்கள் அப்படிக்கேட்டார்களோ என்னவோ. அது இருக்கட்டும். சென்னையிலே 81-வது டிவிஷனுக்கு இந்த நகர சபைத் தேர்தலின்போது போயிருந்தேன். அங்கே ஒரு காங்கிரஸ்காரர் பணம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார். 'என்ன ஐயா, காங்கிரஸ்காரர் இப்படி பணம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, நீங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே' என்று அங்கே இருந்த போலீஸ்காரரைக் கேட்டேன். அதற்கு அவர் சொன்னார், 'நீங்களும் கொடுங்களேன்' என்று. 'நாங்கள் எங்கே போவது பணத்திற்கு?' என்று நான் சொன்னேன். இதை நானே நேரில் போய் பார்த்தேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் 'பணத்தைக் கொடுத்து ஜனங்களை இழிவு படுத்துகிறோம் அது தப்பு' என்று. அவர் 'பணத்தைக் கொடுத்து ஜனங்களை இழிவு படுத்துகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். எனவே அவரும் சேர்ந்து ஒப்புக்கொள்ளுகிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படியானால் அவருக்கு எனது நன்றி. சினிமாக்காரர்கள்தான் இந்தக் கட்சியை நடத்துவது மாதிரி சிலர் எண்ணம். தங்களுடைய தோல்வியை மறைக்க, அவர்களால் இதைத்தான் சொல்ல முடிந்தது. முன்னேற்றக் கழகத்தினால் முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன், சென்னை நகர சபைத் தேர்தலைப் பற்றி நினைக்கும்போது, சிங்காரச் சென்னையில்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[3rd March 1964]

பயங்கரமான புலிகளும் காட்டு மாடுகளும் ஏழை எளியவர்கள், பச்சிளங் குழந்தைகள் எல்லோரையும் சூரையாடப் புகுந்த வேளையில் ஜனநாயகம் என்கிற வேட்டைக்காரர் வந்தது உண்மை, வெற்றிபெற்றதும் உண்மைதான்.

அதைவிட்டு நகர சபைத் தேர்தல்களில் படு தோல்வி, படு தோல்வி என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குப் படு தோல்வி என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படித் தோல்வி? ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் நினைத்துப் பார்த்திருப்பார்கள். 'இப்படிப் போகும் போக்கைப் பார்த்தால் ஒரு நகர சபை கூட நமக்கு வராது போல் இருக்கிறதே, எல்லாமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குப் போய் விடுமே' என்று. ஆனால் அவர்கள் பிடித்து விட்டார்கள். அதைக் கொண்டு மாபெரும் வெற்றி, மாபெரும் வெற்றி என்று சொல்கிறார்கள். எங்கள் எண்ணம் அப்படி அல்ல. நாங்கள் எல்லாவற்றிலும் வருவோம் என்று நினைக்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு தோல்வி, தோல்வி என்று கூறுகிறார்களே, எப்படி? பத்திரிக்கைகள்கூட அப்படி எழுதின. ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பத்திரிக்கைகள், பத்திரிக்கை தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பத்திரிக்கைகள்கூட 'தோல்வி, தோல்வி' என்று எழுதின. எங்கே தோல்வி? புதுக்கோட்டையில் முன்பு 5 பேர்கள் இருந்தார்கள். இப்போது அங்கே 12 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இது தோல்வியா? திருநெல்வேலியில் ஒரு ஆள்கூடக் கிடையாது. அங்கே இந்தி எதிர்ப்பு மாறாநாடு நடத்திய பிறகு 9 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இது தோல்வியா? எத்தனை ஊரில் சொல்லவேண்டும்? பொள்ளாச்சியில் எங்களுக்கு எவ்வளவு பேர்கள் இருந்தார்கள்? இரண்டோ என்னவோ. இப்போது 13 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இது தோல்வியா? முன்பு சென்னை நகரம் மட்டும் எங்களிடம் இருந்தது . . .

சில அங்கத்தினர்கள் : மதுரை என்ன ஆயிற்று? கோவை என்ன ஆயிற்று?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதுரையிலே காங்கிரஸ் சீர்திருத்தக் கட்சி அமைத்திருந்தது. கோயம்புத்தூரில் எங்கள் நகர சபைத் தலைவர் இல்லை. தெரியாதனமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளும் கட்சியோடு சேர்ந்து இருந்தும் கெடுத்தான் செத்தும் கெடுத்தான் என்ற நிலைக்கு ஆளாகி, இருக்கிற இடம் தெரியாமல் இருக்கிறது. கோவையில் நகர சபையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் இல்லை. அதுவும் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான் தலைவராக இருந்தவர் இப்போது காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் போய் விட்டார். இந்தத் தேர்தலில் முன்னேற்றக் கழகம் அதே தொகுதியில் நின்று அவரைத் தோற்கடித்திருக்கிறது. இது எங்களுக்குத் தோல்வியா? காஞ்சிபுரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தலைவர் பதவியைக் கைப்பற்றும் அவளுக்கு இப்போது இருக்கிறது. இது தோல்வியா? எத்தனை ஊரில் அதிகப்படியான இடங்களைப் பிடித்திருக்கிறது? இந்த நிலையில் முன்னேற்றக்



3rd March 1964]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கழகத்திற்குத் தோல்வி, முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு தோல்வி என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? ஒரு இடத்தில் கூட தோற்கவில்லை. முன்னே இருந்ததைவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளர்ந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி பல இடங்களில் தோற்றிருக்கிறது. திருப்பி திருப்பிப் பொய்யைச் சொன்னால் உண்மையாகப் போய்விடும் என்று பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்படி என்னம். ஜனங்கள் இன்னும் பைத்தியக்காரத்தனமாக இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். சேரியில் இருக்கிறவர்கள் பணம் வாங்குகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். எங்களுக்குத் தெரியும், மெத்தை விட்டுக்காரர்கள்கூட பணம் வாங்கி இருக்கிறார்கள். 'என்ன ஐயா! நீங்கள்கூட இப்படி பணம் வாங்கலாமா?' என்று நான் கேட்டபோது, 'கொடுக்கும்போது வாங்காவிட்டால் தப்பாக நினைப்பார்கள். என்று சொல்லுகிறார்கள். சேரிகளில் இருப்பவர்கள் ஏழைகள். அவன் ஏழையாக இருப்பான், கோழை அல்ல இன்னும் பலபேர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் பல விதமாக. பல காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். 'சிங்கத் தமிழன் சின்னசாமி படம் போட்டு முன்னேற்றக் கழகம் ஜெயித்து விட்டது' என்று சொல்லுகிறார்கள். இறந்த பின் ஒருவனுக்கு இரக்கம் காட்டுவது தமிழனின் தனிப் பண்பு.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்:** இரக்கம் காட்டுவது உயர்ந்த பண்பாடுதான். படத்தைப் போட்டு சுவற்றிலே ஒட்டுவது பண்பாட்டுக்கு ரொம்பக் குறைவு.

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்:** காங்கிரஸ் கட்சியினர் பாரதியாருடைய படத்தைப் போட்டு ஒட்டிக் காட்டுகிறார்களே, அது? நான் இங்கே வந்தவுடன் ஒரு யோசனை வந்தது. அந்தக் காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி நாங்கள் எப்படி இன்று எதிர் கட்சியாக இருக்கிறோமோ அந்த மாதிரி வெள்ளைக்காரன் ஆட்சி காலத்தில் நாங்கள் இருக்கிற இடத்தில் இருந்திருக்கும். வெள்ளைக்கார ஆட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்தப் பக்கத்தில் இருந்திருப்பார்கள். அப்போது கூட, திருப்பூர் குமரன் இறந்தபோது அந்தப் பக்கத்திலே இருந்தவர்கள் 'அவன் சுமமா அடிப்பட்டிருப்பான்' என்று தான் சொல்லியிருப்பார்கள்.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்:** வெள்ளைக்காரன்கூட அந்த மாதிரி பேசவில்லை. அவர்கள் அப்பேரப்பட்டவர்கள் அல்ல.

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்:** அப்படியானால் இப்பொழுது உள்ள ஆளும் கட்சியினரைவிட அவர்கள் நல்லவர்கள் போலும். சிங்கத் தமிழன் சின்னசாமியைப்பற்றிக் குறைவாகப் பேசுகிறார்கள். பேசுவது சரியல்ல. இதனால் ஜெயித்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். சென்னை நகரசபைத் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற இடங்களைவிட இது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிவிட்டது. தமிழ்நாடு மாத்திரமல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அமைச்சர்கள் கூட தங்கள் வேலையை விட்டு விட்டு நகரசபைத் தேர்தல் முடிந்த பிறகு பார்ப்போம் என்று தேர்தலில் இறங்கினார்கள். நகரசபைத் தேர்தலுக்கு வந்த

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [3rd March 1964]

அமைச்சர்கள் எங்கே பஞ்சாயத்துத் தேர்தலுக்கு வந்து விடுவார்களோ என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள். ஜனங்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், 'மந்திரி வந்து மூன்று தரம் சொல்லிப் போனார், என்ன செய்வது?' என்று சொல்லுகிறார்கள். 'மந்திரி சொன்னால் என்ன?' என்று கூட நான் கேட்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: On a point of order, Sir, I would like to know whether this is a discussion on the budget or on the election.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இதைக் கேட்கிறவர்கள் சட்டப் தெரிந்தவர்கள். எல்லாவற்றுக்கும் முன்னரே கேட்டிருக்கலாம். பாதி வந்த பிறகு கேட்டிருக்கவேண்டாம். எல்லோரும் பேசும் முன்னரே கேட்டிருக்கலாம்.

'மந்திரியே வந்து விட்டார்' என்று கேவலமாகச் சொன்னார்கள். அவ்வளவுக்கு ஆகிப் போய் விட்டது. இனிமேல் பஞ்சாயத்து எலெக்ஷனுக்கு பண்டித நேருவை அழைத்து வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால் நம் மந்திரிகள் சொன்னதை மக்கள் கேட்பதில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தாகி விட்டது . . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: ஜனநாயகத்தில் மந்திரி கட்சி சார்பில் தேர்தல் பிரசாரம் செய்தது தவறு என்று எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் நினைக்கிறார்களா? பிரசாரம் செய்வது தவறு என்று கூறுகிறார்களா?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: உரிமை இருக்கிறது. வீடுவீடாக ஏறி இறங்கி இரவு பகல் என்று பாராமல் மந்திரி செய்யவேண்டிய தில்லை. கூட்டத்தைக் கூட்டி அதில் பேசிவிட்டுச் செல்லலாம் வீடு வீடாக ஏறிப் போனதைத் தான் சொல்லுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: எல்லாக் கட்சிகளும் வீடு வீடாகப் போவதில்லை என்று வைத்துக்கொண்டால் மந்திரிகளும் போக மாட்டார்கள். அந்தக் கருத்தைத்தான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மந்திரியாக இருந்தாலும் கட்சி அங்கத்தினராக இருந்தாலும் தேர்தல் காலத்தில் அவர்களும் கட்சி அங்கத்தினர்கள்தானேயொழிய மந்திரி அல்ல. ஜனநாயக முறையில் மந்திரிக்கு தனி இடம் கிடையாது. அப்படி தனி இடம் இருப்பதாக வைத்து தனி இடம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததல்ல.

திரு. மு. கருணாநிதி: சர்க்கார் செலவில் ஜனநாயகத்தில் தேர்தல் பிரசாரம் நடைபெற்றதை வருத்தத்தோடு நான் கண்டிக்கிறேன். மந்திரி ராமையா அவர்களுடைய சுற்றுப்பிரயான நிகழ்ச்சி திருச்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அதிலே இரண்டு தேதி குறிப்பிட்டு, மந்திரி அந்தத் தேதிகளில் அங்கே இருப்பார், எந்த நிகழ்ச்சிகளில் அவர் கலந்து கொள்வார் என்பதை அங்கே உள்ள காங்கிரஸ் கட்சி காரியதரிசியிடமிருந்து கலந்து தெரிந்து கொள்ளவும் என்று எழுதப்பட்டிருந்ததை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.



3rd March 1964]

**கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா:** இந்தத் தேர்தல் காலத்தில் ஜில்லாக்களுக்குப் போயிருந்தபோது சொந்தச் செலவில் போயிருக்கிறேனே தவிர அரசாங்கச் செலவில் அல்ல என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

**திரு. மு. கருணாநிதி:** நான் குறிப்பிடுவது கனம் அமைச்சருடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தைத் தாக்கி வருவது அரசாங்க அஞ்சல் உரை. ஒவ்வொரு அஞ்சல் உரையிலும் ஒட்டப்பட்டிருப்பது அரசாங்க அஞ்சல் தலை. “நிங்கள் மதுரியின் சுற்றுப் பிரயாணத்தைப் பற்றி காங்கிரஸ் கமிட்டியிடம் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கோட்டையிலிருந்து உத்தரவு பிறப்பித்தால் அது முறைதான் என்று கேட்கிறேன்.

**MR. DEPUTY SPEAKER:** The hon. Member may continue his speech.

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்:** கனம் மந்திரிகள் பிரசாரம் செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. 21-ம் தேதி ராத்திரி நம் உள் நுறை அமைச்சர் கனம் கக்கன் அவர்கள் 81-ம் டிவிஷனில் நல்லான் சாலை என்ற இடத்தில் போலீஸ் லாரியுடன் வந்ததை நானே பார்த்தேன். போலீஸ் லாரியுடன் அவருக்கு அங்கே என்ன வேலை? இதைத் தான் சொல்லுகிறேமே தவிர மந்திரிகள் பிரசாரம் செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. மந்திரி சபையிலேயே ஒருவருக் கொருவர் சரியாக இல்லையோ என்று கூட என்ன வேண்டியிருக்கிறது. முதல் அமைச்சருக்கு போலீஸ் நிர்வாகம் கட்டுப்படவில்லையோ, அல்லது அவர் இலாகாவிலே வேறுபாடுகள் இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

திட்டத்திலே ஒதுக்கப்படும் பணத்தைப் பார்க்கும்போது நிறைய பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. தோட்டத்தில் பாதி கிணறு என்பதுபோல பாதி வேலை செய்கிறவர்களுக்குப் போய்விடுகிறது. முழுப் பணமும் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. இப்போது பலவற்றுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவைகள் அதற்கு செலவழிக்கப்படுவதில்லை. ஒரு சில திட்டங்கள் டிஸ்டிரிக்ட் போர்ட் காலத்தில் போடப்பட்ட திட்டங்கள், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட திட்டங்கள் இதில் ஒன்றும் கானேம்.

அது என்ன என்று நான் யோசித்துப் பார்த்தேன். அப்படி திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் அந்தப் பணத்திற்கு வேண்டிய எஸ்டிமேட் அதற்கு வேண்டிய திட்ட வேலைகளுடைய பெயரைக் கேட்டிருந்தார்கள். எங்களுடைய மாவட்ட மன்றத்தில் பல வேலைத் திட்டங்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, இவைகள் முக்கியமானவை, இவைகளை உடனடியாகச் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருந்தோம். அப்பொழுது கனம் உறுப்பினர் நல்லசாமி அவர்கள் மாவட்ட மன்றத் தலைவராக இருந்தார். அவர் காலத்தில் அனுப்பப்பட்டது. 1954-ல் அனுப்பப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு இந்த பட்ஜெட்டில் கூட சேர்க்கப்படவில்லை. ஏன் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு வொர்க்ஸ்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்.] [3rd March 1964]

க்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால், அந்த வேலைகள் எந்த அடிப்படையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது என்பது தெரியவில்லை. பல இடங்களில், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அம்மாதிரி வேலைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு பகுதி பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்குச் சொந்தம், ஒரு பகுதி ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்குச் சொந்தம், ஒரு பகுதி மற்றொரு யூனியனுக்குச் சொந்தம். இப்படியெல்லாம் இருக்கிறது. இப்படியிருக்கக்கூடிய சாலைகளைப் பற்றி கேட்டால், ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டார் தங்களுக்குச் சொந்தமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டைக் கேட்டால் எங்களுக்குச் சொந்தமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். யூனியனைக் கேட்டால் இந்த சாலையில் எங்களுக்குக் கொஞ்சம்தான் சொந்தம், பெரும்பாலும் வேறு யூனியனுக்குச் சொந்தம், அவர்கள் செய்யட்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப் பல வேலைகள் செய்யப்படாமலேயே இருக்கின்றன. லிங்க் ரோடுகள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் அதையும் காணோம். எங்களுடைய மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவில் இதுபற்றி தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் ஒன்று கூட இதில் சேர்த்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. ஏதோ கணக்குக் காட்டுவதற்காக முடியும் வேலைகளை மட்டும்தான் இந்த பட்ஜெட்டில் சேர்த்திருக்கிறார்களா என்று எனக்கு தெரியவில்லை. போடப் பட்டிருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பாக மற்ற பகுதிகள் விவாதத்திற்கு வருகிற நேரத்திலே பேசிக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி கூறி, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வேலைகளுடைய விருவிருப்பும் வேகமும் குறைக்கப்படாமலும், எதிர்பார்த்த அளவுக்கு மேலேயே செலவழிக்கக்கூடிய நிதி நிலைமையில் சமாளித்தும், வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதிகமாகத் துண்டு விழாமல் பாதுகாத்தும், ஒரு செம்மையான வரவு செலவுத் திட்டத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சிறந்த நிலையில் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருப்பதால், எதிர்க்கட்சியினர் எதைப்பற்றிப் பேசுவது என்று தெரியாமல், கடந்த தேர்தலைப்பற்றி ஏதேதோ வேண்டாததைப் பற்றிப் பேசியும், மொழிப் பிரச்சனையைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டு பேசியும் காலத்தைக் கடத்துகிறார்கள். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அவர்கள் எந்தக் குறையையும் எடுத்துக் கூறுவதற்கு சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல. வரவு செலவுத் திட்டத்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், 124 கோடி ரூபாய் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்தாலும், சற்றேறக்குறைய 130 கோடி ரூபாயாக உயரக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய நிர்வாகத் துறை மிகச் சிறந்த



3rd March 1964] , [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

முறையில் இயங்கி வந்திருக்கிறது. அதற்காக நாம் அவர்களுக்கு பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இதே மாதிரி நீடித்து கவனம் செலுத்தி அதிகமாக வரி வசூல் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்களைப் பாராட்டுவது அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே மேலும் உற்சாகத்தைக் கொடுப்பதாக இருக்கும். நம்முடைய நிர்வாகத்தில் இவ்வளவு திறம்பட வருமானத்தை வசூலித்ததற்காகவும், கண்காணித்ததற்காகவும் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் ஆற்றல் மிகச் சிறந்த நிலையில் தான் இருந்திருக்கிறது. அதே போன்று துண்டு விழுகின்ற ரூ. 3 கோடியை சமாளிப்பதற்காக பருத்திகரும், பருத்தி தூலுக்கும் இருந்த ஒரு சதவீதம் வரியை 2 சதவீதமாக உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதுகூட அவசியமான பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏற்கெனவே அர்ப்பன் லாண்டு டாக்ஸ் போட்டிருக்கிறோம். அதன் மூலம் சந்தேகங்கூறைய 2 கோடி ரூபாய் வருமானம் ஏற்பாடாகலாம். இம்மாதிரி துண்டு விழுகிற 3 கோடி ரூபாயை அதன் மூலம் சமாளித்துவிட முடியாதா என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் சிறந்ததாக இருக்கும். பருத்தி தூல் விலை ஏறிவிட்டால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பெண்கள்தான். காரணம், சேலைகளின் விலை அதிகரித்து விடும். ஆகவே பெண்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவாவது முடிந்தால் அந்த வரியை விலக்குவதற்கு நாம் முயற்சிப்பது மிகவும் போற்றத் தக்கதாக இருக்கும்.

எப்படி நிதிநிலைமையை மேலும் வரி போட்டு சரிக்கட்ட வேண்டும் என்று எண்ணுகிறோமோ, அதே மாதிரி முடிந்தால் போட்டிருக்கிற வரிகளிலிருந்து சில விலக்குகள் அளிக்க முடியுமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்ப்பது போற்றத் தக்கதாக இருக்கும். வாகன வரி மூலம் இன்றைக்கு ரூ. 12 கோடி வருமானம் வருகிறது. ஐந்து கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்த இடத்தில் இன்றைக்கு 12 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. இந்தியாவிலேயே சென்னை மாநிலத்தில் தான் அதிகமாக வாகன வரி போடப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட வரியைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருந்தாலும், 5 பஸ்களுக்கும் குறைவாக வைத்திருப்பவர்கள் இன்றைக்கு மிகவும் கஷ்டப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். வரிச் சமையை அவர்களால் தாங்க முடியவில்லை. சில இடங்களில் பஸ் ஓட்டுகிறவர்கள் எங்களால் பஸ் ஓட்டமுடியவில்லை என்று லைசென்ஸ் அதாரிட்டிக்கு சரண்டர் செய்திருக்கிறார்கள். வரி ஓட்டுகிறவர்களுக்கு அதைவிட வரிச் சமைய அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களில் பெரும்பாலோர் தொழிலை நடத்த முடியாமல் திணறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு அதன் மூலம் ஒரு கோடி அல்லது இரண்டு கோடி ரூபாய் வருமானம் குறைந்தாலும், பரவாயில்லை, 5 பஸ்களுக்கும் குறைவாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் வாரிகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் வரிச் சலுகை செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்குப் பெரிய நிவாரணம் அளித்ததுபோல் ஆகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி] [3rd March 1964]

அடுத்தபடியாக, திட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பார்க்கும் பொழுது, நாம் எதிர்பார்த்த அளவைக் காட்டிலும், மிக வேகமாக திட்டங்கள் விருவிருப்புடன் நிறைவேறிக்கொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் நாம் வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். என்று இலாபப்பட்டுச் சொல்லிக் கொண்டாலும், அவ்வப்பொழுது அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைச் சோதித்துப் பார்க்க ஒரு 'எவாலயுவேஷன் கமிட்டி' போடுவது சிறந்தது என்று கருதுகிறேன். திட்டங்கள் முன்னேறிக்கொண்டு வருவதை ஆராய்வதற்கு ஒரு சிறிய ஆய்வுக்குழு ஏற்படுத்தினால், அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். ஆதையும் அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

குறிப்பாக சென்னை நகரத்து மக்களுக்குத் தொல்லை தரக்கூடியது விலைவாசிப் பிரச்சனை. அதனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஓரளவுக்கு மக்களை ஏமாற்றி ஒட்டுகள் பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்குக் காரணம் விலைவாசி ஏற்றம்தான். ஒரு படி நெல்லூர் அரிசி ரூபாய் 2, ரூபாய் 1-50-க்கு ஆர்க்காட்டுக் கிச்சடி சம்பா கிடைக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அதை மக்கள் சலிவெடுத்துப் பார்ப்பது கிடையாது. ஆர்க்காட்டு கிச்சலி சம்பா அரிசி நன்றாக இருக்கும் என்பதை நாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அந்த அரிசியை இன்னும் அதிகமாக விற்பதற்கு நாம் வழிவகை காணவேண்டும். ஆர்க்காட்டுக் கிச்சலிச் சம்பா அரிசி குறைந்த விலைக்குக் கிடைப்பதால் அதை உடனே உபயோகிக்க வழிவகை தேடுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். அது மாத்திரமல்ல. நெல்லூருக்கும் சொல்லிவைக்கவேண்டும். தக்க சமயத்தில் மக்களை கஷ்டப்படுத்தாமல் இங்கு நெல்லூர் அரிசியைக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்த 3,000 டன்கள் நெல்லூர் அரிசியை 30 நாட்களுக்கு முன்னால் கொடுத்திருந்தால் இத்தனை இடங்களில் எதிர்க்கட்சியினர் வெற்றி பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்க முடியாது. இனிமேல் காலதாமதம் இல்லாமல் அடுத்த மாகாணங்களிலிருந்து வருகிற பொருள்களையெல்லாம் வரவழைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சற்றேறக்குறைய இரண்டு மாதங்களாகத்தான் இந்த அரிசிப் பிரச்சனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்னும் துரிதமாக மாகாணத்துக்கு மாகாணம் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து இந்தப் பிரச்சனையை எவ்வளவு தூரம் சமாளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் சமாளித்தால் மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும்.

பருப்பு, எண்ணெய் வித்துக்கள் இவைகளின் விலையும் ஏறிக் கொண்டுதான். போகிறது. காரணம் என்னவென்று பரியவில்லை. உளுத்தம்பருப்பு ஒரு படி ரூ. 2, துவரம்பருப்பு ஒரு படி ரூ. 1-80, எண்ணெய் சற்றேறக்குறைய ஒரு வீசை ரூ. 3-75, இப்படி விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம் என்ன? இதுபற்றி ஆராய்வு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர முடியும். 'பிரைஸ் விஜிலன்ஸ் ஸெல்' ஒன்றை ரெவின்யூ போர்டில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அது போற்றத்துக்கது தான். அந்தச்



3rd March 1964] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

சிறு குழு துரிதமாக செயலாற்றி இதில் அக்கறை காட்டவேண்டும். இருக்கிற பிரச்சனையை நீடித்துக்கொண்டே போகக்கூடாது. அந்தக் குழு எம்ஜெண்டாக 'ஆக்ஷன்' எடுப்பதற்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான சௌகரியங்களையும் செய்துகொடுக்கவேண்டும். அந்தக் குழு குறுகிய காலத்திலே இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். இது மிக மிக அவசரம் சென்னையைப் பொறுத்தமட்டில் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. நம்முடைய விவசாய முன்னேற்றத்தைப் பார்த்தால், இரண்டு நாட்களுக்கு முன் இங்கு வந்திருந்த அமெரிக்க நிபுணர்கள் நமது விவசாயம் ஆரம்பக் கட்டத்தில் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது, அதிக முன்னேற்றம் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவில்தான் இருக்கிறது நிலைமை. எங்கேயோ தவறு இருக்கிறது. அதைத் துரிதமாகக் கண்டறிந்து, அந்தத் தவற்றை நீக்க வேண்டும். முடிந்தால் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஏற்பட்டு விளைவாகப் பிரச்சனையைச் சற்றேறக்குறைய சமாளிப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறை கூறிக்கொண்டிருப்பார்களே தவிர, அந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்குரிய வழிகளை எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய தேசிய உணர்ச்சி அவர்களிடம் பஞ்சம். இந்த நிலையை நாமாவது உணர்ந்து, துரிதமாகக் குறைகளைக் களைந்து, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு எல்லாவிதமான கவனமும் செலுத்தவேண்டும்.

ஜனநாயக சோஷலிஸ அடிப்படையில் ஒரு அம்சம் கூட இல்லாமல் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் கலர் கண்ணாடி போட்டுக்கொண்டு பார்க்கும் பொழுது அந்த அம்சம் அவர்கள் கண்ணுக்கு எப்படிப் புலப்படும்? அதுபற்றி நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். சமூகப் பாதுகாப்பிற்காக நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறோம். 'லிபரலைஸ்டு பென்ஷன் ஸ்கீம்' வந்திருக்கிறது. அங்கஹீனம் படைத்தவர்களுக்கு பென்ஷன் பெறுவதற்கு வயதுத் தகுதி 60-க்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. குறைந்தபட்ச பென்ஷன் ரூ. 20 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு சிறந்த அம்சங்கள் ஏழை மக்களின் நன்மைக்காகக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதைக் காட்டிலும் சமதர்ம உணர்ச்சியை எப்படிக் காட்ட முடியும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அந்த நிலையில் பார்க்கும்பொழுது தாராளமான பென்ஷன் திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், கவர்ன்மெண்டு பிரஸ் ஊழியர்கள் என்.ஜி.ஓ.-க்களைச் சேர்ந்தவர்களா, அல்லது அது இன்டஸ்டிரியல் ஸ்தாபனமாகக் கருதப்படுமா, அவர்களுக்கு பென்ஷன் ஸ்கீம் அமுலாக்கப்படுமா என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. இதைக் கட்டாயமாக அவர்களுக்கும் அமுல் செய்ய வேண்டும். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ற நிலைமையை

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [3rd March 1964]

அவர்களுக்கும் ஏற்படுத்தி இந்த லிபரலைஸ்ட் பென்ஷன் திட்டத் தை அரசாங்க பிரஸ் ஊழியர்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று அவர்களுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கிற நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். அது போன்று போலீஸ் இலாகாவினுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதில் நாம் பெரிய முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள், போலீஸ் படையினரில் 80 சதவிகிதத்தினருக்கு வீட்டு வசதிகளை அமைத்தும் கொடுக்கும் வகையில் அதற்கான நிதியை ஒதுக்கி இருப்பதானது ஒரு சமுதாயப் புரட்சித் திட்டம் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த போலீஸ் படையினருக்கு ஒரு கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தங்கியிருக்கும் லைன்களில் 9 மணிக்கு மேல் விளக்குகளை அணைத்து விடுகிறார்கள். இதனால் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் இரவில் படிப்பதற்கு வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பத்து அல்லது 11 மணி வரையிலாவது விளக்குகளை அணைக்காமல் இருக்க வேண்டும். அதனால் ஏதாவது செலவு ஏற்பட்டால் அதை அரசாங்கம் ஏற்க முன் வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக எஸ்.ஏ.பி.-யில் வேலை செய்கின்ற போலீஸ் காரர்கள் ஆவடியில் இருந்தாலும்கூட வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அங்கே வீடு கிடைக்காமல், நகரத்திலும் குவார்ட்டர்ஸ் கிடைக்காமல் வெளியே வாடகைக்கு குடியிருப்பவர்களுக்கு இந்த அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. இது அவர்களுக்கு ஒரு தொல்லை தரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. முடிந்தால் இதை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து சப்ளிமெண்டரி யிலேயே சேர்த்து அவர்களுக்கும் வீட்டு அலவன்ஸ் கொடுத்தால் அந்த ஏழைக் குடும்பங்கள் நமது சர்க்காரை மனமாரப் பாராட்டும்.

கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வட சென்னையில் வாழும் ஏழை மக்களுக்கு ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நலனைக்கருதி அவர்கள் எதிர்பார்க்காமல் இருந்தும் வட சென்னையில் பெண்களுக்காக ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றி.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எதிர்பார்க்காமல் என்று சொல்வது தவறு. எப்பொழுதும் எதிர்பார்த்ததுதான்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: முன்னரே எதிர்பார்க்காமல் பின்னர் வந்தாலும் வாவு செலவுத் திட்டத்தில் வந்ததைக் குறித்து பாராட்டுகிறேன். இந்த நல்ல திட்டத்திற்கு பொது மக்களும் தங்களுடைய உதவியைச் செய்வதற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கல்லூரியை இந்த ஆண்டிலேயே துவக்குவதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தத் திட்டத்திலே அடுத்த ஆண்டில் இருந்து 11-வது வகுப்பு வரை எல்லோருக்கும் இலவச கல்விச் சதுகையை நமது சர்க்கார் அளித்திருக்கிறார்கள். இதைக் காட்டி



3rd March 1964] [திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி]

லும் ஒரு சோஷலிச திட்டத்தை பார்த்தது உண்டா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இத்தனை நல்ல அம்சங்கள் கொண்ட இந்த அறிக்கையை ஆராய்ந்து பேசுவதற்குக்கூட அன்பு உள்ளம் இல்லாதவர்கள் எப்பொழுதோ எங்கேயோ நடந்து எல்லாம் பற்றிப் பேசுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அரசாங்கத்தைப் பாராட்டினால்தான் மேலும் மேலும் நல்ல காரியங்கள் நடக்கும். இது ஒரு சிறந்த திட்டம். பிற மாகாணங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கும் ஒரு திட்டம். இப்படி ஒரு நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த நமது முதலமைச்சர் அவர்களை எல்லா ஏழைக் குடும்பங்களும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் போட்டியாக பீஸ் வாங்கும் பள்ளிகள் இருந்தாலும் அவைகளையும் அப்படியே விட்டு வைப்பதுதான் நல்லது. நான்-பி லெனினிங் பள்ளிக்கூடங்களின் தாத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றால் இப்படி சம்பளம் வாங்கும் சில பள்ளிகளையும் நடத்தினால்தான் போட்டி மனப்பான்மையிலே நல்லதொரு கல்வித்தரத்தை நாம் எதிர் பார்க்கலாம். இங்கிலாந்திலேகூட டைரக்டர் கிராண்ட் பள்ளிகள் என்று வைத்து நடத்துகிறார்கள். 11-வது வரை இலவசப்படிப்பு இருந்தால்கூட, சம்பளத்தை வாங்கி நடத்துகிறவர்களுக்கும் கிராண்ட் கொடுக்கிறார்கள். ஹெல்த்தி காம்பெடிஷன் என்ற முறையில் கல்வியின் தரம் கெடாமல் இருப்பதற்காக இந்த வாதிரி ஒரு சூழ்நிலையை நாம் கட்டாயமாக அனுமதித்தாக வேண்டும். அப்படி அனுமதிக்கும்பொழுது முதல் வகுப்பிலிருந்து 5 வது வகுப்பு வரை இந்த அளவுக்குத்தான் சம்பளம் வாங்கலாம். என்ற ஒரு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வருவது மிக மிக அவசியம். சென்னை நகரத்திலே தனியார் துறை பள்ளிக்கூடங்களை எடுத்துக் கொண்டால், 1 வது வகுப்பிற்கே ரூபாய் 12 சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது ரொம்பவும் அதிகம். ஆகவே பிரைமரி ஸ்கூல்களில் இந்த அளவுக்குத்தான் சம்பளம் வாங்கலாம், செகண்டரி பள்ளிகளில் இந்த அளவுக்குத்தான் சம்பளம் வாங்கலாம் என்று ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்தால் அதை சென்னை நகர மக்கள் மிகவும் வரவேற்பார்கள்.

சில இனங்களிலே, குறிப்பாக பொது சுகாதாரத் துறையிலே, நாம் ஒதுக்கிய பணம் சரியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை. ஏன் குறைத்துச் செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒதுக்குகிற பணத்தைச் செலவழிப்பதோடு அல்லாமல் அதிகமாக செலவழிக்கக்கூடிய வகையிலே அந்த இலாகாக்கள் செயல்பட்டால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். தொழில் இனத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ரூ. 562 லட்சம் ஒதுக்கியதிலே ரூபாய் 525 லட்சம் தான் செலவழித்திருக்கிறார்கள். நடப்பு ஆண்டுக்கு ரூபாய் 576 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த நிலையில் பார்க்கும் பொழுது, நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டம் வீங்கி விடக் கூடாது என்ற காரணத்தையும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு, தேவைப்படுகிற அளவுக்குப் பணத்தை ஒதுக்கி திட்டங்களைத் துரிதமாக நிறைவேற்றுவதற்கு வழி வகை செய்வது மிகவும் அவசியம்.

[திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி] [3rd March 1964]

சென்னை நகரத்திற்கு ஒரு மாஸ்டர் பிளான் கொண்டு வரும் திட்டம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதை துரிதமாகக் கொண்டு வருவது மிகவும் அவசியம். சென்னை நகரத்திலே இன்னும் சில பாலங்கள் பழுதுபார்க்கப்படாமலும் புதுப்பிக்கப்படாமலும் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் பேஸின் பிரிட்ஜ் பாலம் எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு போடப்பட்டது. இப்பொழுது போக்குவரத்து அதிகமாகி விட்டது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட மேம்பாலங்களில் சர்க்கார் அதிக அக்கறை காட்டி, அவைகளைப் புதுப்பிப்பதற்கு முன் வர வேண்டும். ஸ்லம் கிரியரைன்னை எடுத்துக் கொண்டால், ஹௌசிங் யூனிட்டிக்குக் கொடுத்தும் கூட இன்னும் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது ஒரு பெரிய அவதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நகர சபைத் தேர்தலுக்குப் பின்னர் நடக்கிற வெறியாட்டங்கள் மக்களுக்கு வேதனையை அளித்திருக்கின்றன. நுங்கம்பாக்கத்தில் ரூபாய் 17-க்கு ஒரு மாட்டை வாங்கி அதை தி.மு.க. தோழர்கள் ஒரு தடியை வைத்து குத்திக்குத்தி ஒரு வாயில்லாத ஜீவனை கொடுமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்தி ஹிந்து பத்திரிகையிலும் வந்து இருக்கிறது. இவ்வளவு கோரமான செயல்களை

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதைப் பார்த்தவர்கள் யாராவது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியுமா?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இதனைச் செய்தார்கள் என்று பார்த்தவர்கள் யாரும் இல்லை.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: பார்த்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கோரமான செயல்களைப் புரியும் வெறி பிடித்தவர்களமீது சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உண்மையிலேயே சென்னை நகர மக்கள் எவ்வளவு தூரம் வேதனைப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல இயலாது. வெற்றி பெறுவது மட்டும் பண்பு அல்ல. அதற்குப் பிறகும் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பண்போடு நடந்து கொள்ளுவதுதான் முறை என்பதை சென்னை நகர மக்களின் சார்பாகச் சொல்லிக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

#### IV.—ANNOUNCEMENT.

#### BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. DEPUTY SPEAKER: I have to announce to the House that the Business Advisory Committee which met this morning has recommended the following programme for Voting on Demands for Grants for the year 1964-65:—

Monday, the 9th March 1964.

VI State Legislature.

VII Elections.

VIII Head of State, Ministers and Headquarters staff.